

விழைவின்
அரங்கம்

விழை

ஏவிஎம்பி - கை - மாசி - பங்குனி 2018

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2049

எடு - 2

ரூபா : 100

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தன் முத்தங்கள் வெளியீடு

மெய்ப்பொருள்
காண்பதறிவு

“ஓலை”

தீதழ் - இரண்டு

ஜனவரி - மார்ச் - 2018

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

(திருவள்ளூர் ஆண்டு : 2049)

‘ஓலை’ ஏடு : 02 ஜனவரி - மார்ச் - மடல் : 02

ஆலோசனைக்குழு :

தலைவர்	-	திரு.தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்
செயலாளர்	-	திரு.ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி
பொருளாளர்	-	திரு.க.க. உதயகுமார்

தீதழாசிரியர் :-

“கலாபுஷணம்” மு.சி. ஸ்ரீதயாளன்

ஆசிரியர் குழுவினர் :-

திருமதி. சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா
திரு.தெ.மதுகதனன்
திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன்
திரு.க.க.உதயகுமார்
திரு.அன்ரணி ஜீவா

தரமான ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.
ஆக்கங்கள், ஆசிரியர் குழுவின் செம்மைப்படுத்தலின்
பின்பு பிரசுரமாகும். நூலின் உள்ளடக்கம் குறித்து
ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

பெறுப்பாசிரியர் - ஓலை
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
இல.7, சங்கம் ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06, இலங்கை.

சிறுகதைத் திணை ஒரு நாற்றாண்டு

சிறுகதை எழுத்துத்துறையில் முக்கியமான ஒரு
மைல்கல் புதுமைப்பித்தன். அவரே முதலில்
மனித வாழ்வின் ஊனங்களை நேரிற் கண்டு
எழுதிய மாபெரும் எழுத்தாளருமை ஆவார்.

“சிறுகதை என்பது நீந்திக்கொண்டிருக்கும் மீனை சித்திரம்
வரைவது போன்றது. அது ஒரு சுவால். மீனின் தோற்றத்தை
வரைய முன்றால் அதன் இயக்கம் பிடிபடாமல் போய்விடும்.
இயக்கத்தை வரைய முற்பட்டால், தண்ணீரின் இயல்பு
வெளிப்படாமல் போய்விடும். என்னளவில் சிறுகதை
எழுதுவதே எப்போதும் அதிக உத்வேகமும், சவாலும்
நிரம்பியதாக இருக்கிறது.”

-எஸ். இராகிருஷ்ணன்

இலங்கைக்கு (தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு அண்மையில் வந்த
சிறுகதைப் பிரபலம்)

➤ கட்டுரைகள்	➤ வில்லிசைப்பாட்டு
➤ சிறுகதைகள்	➤ மதிப்புரை
➤ கவிதைகள்	➤ புறணை
➤ விமர்சனம்	➤ மறுஓலை

தொடர்புகள்:-

செயலாளர் / ஆசிரியர்

“ஓலை”

முத்திங்கள் வெளியீடு

(மொழி, கலை, இலக்கியம், கல்வி
மனித மேம்பாட்டு இலக்கிய சஞ்சிகை)

தமிழ் உயர்ந்தால் - இனம் உயரும் - உயரும் நாடு
தரணியிலே புகழ் உயரும் - உயரும் மேன்மை
தமிழ் உயர்ந்தால் தன்மானம் ஓங்கும் - அன்பு
தழைத்திடும், அருள் விளங்கும், அறமே ஓங்கும்!

-கவிமணி கல்லாடர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

பொதுச் செயலாளர் (நிர்வாகம்) / பெறுப்பாசிரியர் “ஓலை”

பிரதி:- ரூபா 100/=

தொலைபேசி : 0112363759

தொலை நகல் : 0112362381

இணையத்தளம்: www.colombotamilsangam.com

மின்னஞ்சல் : tamilsangamcolombo@yahoo.com

ISBN : 2012 9491

இந்த ஏட்டில்.....

வணக்கம்!	04
தமிழர் திருநாளாம் பொங்கல் உணர்த்தும் குறியீடுகள்	04
கம்பன்கழக வாழ்த்து (மகிழ்ச்சியுரையும், வாழ்த்துரையும்) (கம்பன் கழகம் இ.ஜெயராஜ் மற்றும் தினக்குரல்)	06
தமிழில் சிறுகதைக்கு 100 வயது - இதாழ்சிரியர் இதயத்திலிருந்து.... புலவர் மு.சி.ஸ்ரீதயாளன்	07
அட்டைப்படம்	09
தமிழில் சிறுகதை - தொடக்கமும் தொடர்ச்சியும் திரு.மா. ஸ்ரீபவதனன் - ஊவா பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்	10
சாதாரண தமிழாசிரியரின் சாதனைகள் - உருவை தி.தில்லைநடராஜா - முன்னாள் மேலதிகச் செயலாளர் கல்வியமைச்சு	12
ஈழத்து சிறுகதைகள் பற்றிய சில முற்குறிப்புகள்	18
தமிழ் மொழி அழிப்பும், நாமும் பேராசிரியர் எஸ்.கே.யோகராஜா	21
விரிக்கப்படும் வலை - சிறு கதை கோகிலா மகேந்திரன்	24
பார்வை (சிறுகதை) திருமதி.வசந்தி தயாபரன் (இலக்கியப் பணிக்குழு)	26
சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள் (ஓலைக்குழு)	31
வள்ளுவர் கருத்தும் சேக்கிழார் காட்சியும் - சைவப்புலவர் ச. செல்வத்துரை	33

சட்டம் தெளிவோம் - சட்டத்தரணி அ.சர்வேஸ்வரன்	37
புதிய வேலுநாச்சியார் - குறுங்கதை வேல் அமுதன்	44
கவிதைகள் - (1) தமிழன்னை- காப்பியக்கோ ஜின்னாவூர் ஷரிபுத்தீன் - (2) அரிகாம்போதி கிராஜேந்திரன்	44
கவிதைக் கோட்பாடும் படைப்புகளும் - மதிப்பீடும் விசமர்சனமும் - சோ.ப.	46
மாகமையை ஆண்ட காவன்தீனன் - மொழிபெயர்ப்பாளர் ஊவா மாகாண மேல் நீதிமன்றம்	52
சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - கௌதமி நமுனகுராஜன் ஆசிரியை மு.க.கல்லூரி	57
வில்லுப்பாட்டு (சர்வதேச மகளிர் தினம் மார்ச் 8இல் நடைபெறுவதையொட்டிய சிறப்புப் பட்டியல்)	60
வாசிப்பும் சிறுவர்களும் - ஈ.மனோரா	68
தீர்ப்புக்காக - படித்ததில் பிடித்தது - தழுவல் நா.கி.பிரசாத்	70
பாரம்பரியக் கலைகள் மறக்கப்படக் கூடாதவை நன்றி - வ.கி.மா. 2001 தமிழ்விழா மலரிலிருந்து...	72
அஞ்சலிகள்	73
கிடைக்கப்பெற்றோம்	74

வணக்கம்!

உலகமயமாகும் இப்புவிவில் தமிழர்கள் வாழ்க்கை ஆங்காங்கே தவிர்க்க முடியாத அரசியல், பொருளாதார, சமூக சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, வெவ்வேறு விதமாக அமைவது இயற்கையே. ஆனாலும் நம் அனைவரையும் இணைப்பதும், பல நூறாண்டுகளாகக் நம்மனைவராலும் காப்பாற்றிப் பாதுகாத்து வரப்பட்டதுமான தனித்துவமான கலாசாரம் தான் இது. கைகளைக் குவித்து “வணக்கம்” எனத் தமிழிலே சொல்லி, புன்னகைக்கும் அந்தத் தருணத்திலேதான் நூறு நூறு ஆண்டுகளாக நம்மைப் பிணைத்த பண்பாட்டின் பெருமை வெளிப்படுகிறது. அதன் பின்னர் நம்மால் கொண்டாடும் அன்புதான் நம்மைப் பிணைக்கும் அன்னியோன்னியம் என்னும் இழையூக்கிறது. வணக்கம் சொல்லி உரையாடத் தொடங்கும் முறைமையிற்றான நமது உறவுகள் உயிரக்கின்றன. அடுத்தவரைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் இன்முகம் காட்டி “வணக்கம்” கூறிக்கைகூப்பி உரையாடலைத் தொடங்குவோம்.

தமிழர் திருநாளாம் பொங்கல் உணர்த்தும் குறியீடுகள்

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல - காலவகையினாலே” என்பது தொல்காப்பியம் கூறும் முறைமை. அல்லவை அழிந்து நல்லவை வரட்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு பிறந்திருக்கும் புதிய ஆண்டில், புதிய உற்சாகத்துடன் எக்கருமத்திலும் திருப்பதியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் ஈடுபட நாம் சங்கற்பிப்போம். உறுதி புணுவோம்!

2018 ஆம் ஆண்டின் உதயமானாலும் சரி, தமிழர்கள் பாரம்பரியத் திருநாளாம் பொங்கலென்றாலும் சரி எம்மைப் பூதிய தெளிவுடன் மாற்றிக்கொள்ள மலர்ந்த “கிறிஸ்மஸ்” என்றாலும் சரி, அவை சொல்லவரும் சிவயுதியானது, “அல்லவை ஒழித்து நல்லவையைக் கொள்ளவேண்டும்” என்பதேயாகும். வெற்றிகரமான சிறுவடை அமைய வேண்டும் என

எதிர்பார்க்கும் உழவனுக்கு, தை பிறந்த பின்னரே அறுவடை அமையும் என்பதாலும், சூரியபகவான் வடதிசைப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கும் முதல் நாளென்பதாலும் கன்னியர்க்கு மணவினைகள், மலர்ச்சி கொண்டு நிறைவேறும் அறிகுறிகள் தென்படும் கால ஆரம்பமென்பதாலும் நம் உள்ளத்து உவகையை மீதமாகவே வெளிப்படுத்தும் பண்டிகையாக தமிழர்கள் இப்பண்டிகைகளைப் பண்டுதொட்டுக் கொண்டாடும் வரலாறு மீளவும் மீளவும் நினைத்து மகிழத்தக்கது.

நன்றியுணர்வின் இன்றியமையாமையை மட்டுமல்ல, தமிழர் தம் மரபோடொட்டிய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், தொல்சீர் பாரம்பரியங்களையும் வெளிப்படுத்தவும், அவற்றை வளரும் பிள்ளைகளுக்குக் காண்பித்து, காட்டிக் கொடுத்து, அவற்றைக் கைவிடாது பேணவும் தமிழரின் பொங்கல் பண்டிகையைப் போல வேறொன்றுமில்லை. மற்ற மற்ற இந்துப் பண்டிகைகளுக்கு பின்னணியாக தேவசக்தி, அசுரசங்காரம், கடவுளின் அவதார மகிமை, திருவிளையாடல் என்பவற்றோடு பின்னிய கதைகள் பேசப்படினும் இதற்கு அவ்வாறான புராணசம்பிரதாயம் எதுவும் பேசப்பட்டதாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். பொங்கல் வாழ்க்கைக்குத் தரும் படிப்பினைகள் தான் பிரசித்தமாக வேண்டும் தமிழர் வாழ்வோடிணைந்த பொங்கல்விழா மொத்தம் 3 நாள்கள் கொண்டாடப்படுகிறதே அது எப்படி?

முதல்நாள் போக்கி பண்டிகை, நடுநாள் சூரியப்பொங்கல், மூன்றாம் நாள் பட்டிப்பொங்கல். இது போதாதென்று தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையாக “காணும் பொங்கல்” என்ற பெயரில் உள்ளூர் உறவினர்கள் நண்பர்களை சென்று கண்டு களிப்போடு கொண்டாடி மகிழும் ஒருநாளாக கொண்டாடப்படுவதும் இப்பண்டிகைகளின் சிறப்பம்சமாகும். முறையே பொங்கல் எனும் தமிழர் திருநாள் மங்கலம் தீயவற்றைக் “போக்கி” நல்லவையைத் தெரிதல், சூரியனுக்கு நன்றியறிவிப்பு, உயிரினங்களை ஒம்பிப் போற்றுதல் என்பன இவற்றின் குறியீடுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

நோக்கு

“இலக்கியப் பணிக்குமுனின் பல செயற்பாடுகளில் ஒரு அங்கமாக “ஓலை” முத்திங்கள் சிற்றிதழ் விளங்குகிறது. கடந்தகால ஓலை இதழ்களின் நோக்கத்தையும், சிறப்பம்சங்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்டும் தற்கால இலக்கியத் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டும், கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கருத்தில் எடுத்து சங்கத்தின் புனித நோக்கங்களை மையமாக்கி ஓலை பல புதிய ஏற்றங்களைக் காண இப்புதிய ஆண்டில் சங்கற்பிக்கிறது”

(“ஓலை”க் குழு) - இலக்கிய பணிக்குழு

50 தினக்குரல்
www.thinakkural.lk

இலக்கிய ஓலை

இதழ்: தலைநகரில் வெளியிடப்படும்
மேல்நிலை-செவ்வாய் திங்கள்
ஆசிரியர்: டி.சி. நெல்வேலி
தொடர்புக்கு: வரலாற்று
இலக்கிய அமைதி
தொலைபேசி: 0112068709
தொலைநகல்: 0112068709

தலைநகரில் வெளியிடப்படும் மேல்நிலை-செவ்வாய் திங்கள் ஆசிரியர்: டி.சி. நெல்வேலி தொடர்புக்கு: வரலாற்று இலக்கிய அமைதி தொலைபேசி: 0112068709 தொலைநகல்: 0112068709

தினக்குரல் பத்திரிகையில் அறிமுகமும் விமர்சனமும்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முத்திங்கள் வெளியீடான ஓலையின் பல்வேறு புதிய அம்சங்களையும் பாராட்டி, வாழ்த்தி தினக்குரல் ஞாயிறு மலர் 10/12/2017இல் அற்புதமான ஒரு அறிமுகமும், விமர்சனமும் வெளிநாட்டில் ராஜ் எனப் பெயரிட்டு வெளிவந்திருக்கிறது.

- நன்றி

உ

பாரியதோர் நற்பணி

-கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்-

உயர் தமிழின் பெருமையை நிலைநாட்டும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரும் 'ஓலை' எனும் முத்திங்கள் இதழ், புதுப்பொலிவு பெற்று வெளிவருவதைக் கண்டு மகிழ்கிறேன். வெளியிடப்படும் அமைப்புக்களின் பதிவுகளுக்காக மட்டுமன்றி, தமிழ் ஆர்வலர்களின் அறிவுப்பரிசுக்காகவும் பயன்படும் போதே, சஞ்சிகைகள் பயன் உடையவை ஆகின்றன. ஓலை பொதுப்பொலிவோடும் மேற்சொன்ன பயன்பாட்டோடும், வெளிவருவது கண்டு தமிழலகம் மகிழ்கிறது. இலக்கியக்குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர் மு.சி.ஸ்ரீதயாளன் அவர்கள் அதன் இதழாசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பது, மேலும் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகிறது. தமிழில் ஆழ்ந்த அகன்ற அறிவுத்திறனுடைய அவர்தம் பாங்களிப்பால், ஓலை மேலும் உயர்வுபெறும் என்பது திண்ணம். இந்நன் முயற்சியால் உலகம் பயனுற என்னை வாழ்விக்கும், சக்கரவர்த்தி கம்பன் திருவடிகளைப் பற்றிப் பணிகின்றேன்.

உலகமெலாம் தன் கருணைத் திறத்தினாலே
ஒங்குவிக்கும் தமிழ் அன்னை நலன்கள் போற்றி
பலர் மகிழ்ச் செயலாற்றும் தமிழ்ச்சங்கத்தின்
பாரியதோர் நற்பணியாம் 'ஓலை'யென்னும்
வளம் மிகுந்த முத்திங்கள் இதழை நல்ல
வற்றாத நிறைவோடு புதியதாக்கி
நிலம் மகிழத் தரும் எங்கள் ஸ்ரீதயாளன்
நேசன் அவர் பணிசிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

புதிய நதிச் செயலாளர் - வாழ்த்துகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நீண்டகாலமாக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரும், தற்போதைய ஓலை ஆசிரியர்களின் ஒருவராய் இருப்பவருமான திரு.க.க.உதயகுமார் அவர்கள் புதிய நிதிச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளமையை வரவேற்று வாழ்த்துகிறோம்!

ஆசிரியர் இதயத்தில் இருந்து.....

தமிழில் சிறுகதைக்கு 100 வயது

நடப்பியலையும் மனித ஊனங்களையும், தீர்வையும் எடுத்துரைக்கும் படைப்பிலக்கியங்களின் தேவை

தமிழ் ஓர் அழகிய பாதை, நெடிய பாதை, மலரும், மணமும், சுவையும் நிறைந்த உன்னத பாதை, புதுமைகள் பொதிந்த பாதை, பல நூற்றாண்டு காலப் பதிகையுள்ள, இலக்கியவளம் செறிந்த அப் பாதை தந்த விசேட அனுபவங்களோ அநந்தம். இந்த அனுபவங்களின் பதிவானது நந்தமிழை எந்த அளவுக்கு வளம் சேர்த்து மறுமலர்ச்சியாக்கி செழுமைப்படுத்தியுள்ளது என்பதை இற்றைத் தமிழுலகம் சிந்தித்து செயற்படவேண்டிய தருணம் இது.

தமிழர்தம் சமூகமானது ஜனனாயகப் பண்புகளையுடைய ஒரு சமுதாயப் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போக்குகள் தமிழிலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன என்பதே உண்மையாகும்.

தமிழில் எப்போதும் புதியஅனுபவங்களை உள்ளெடுக்கும் போக்குகள் காணப்பட்டுள்ளன. நம் பண்டைத் தமிழர் பண்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டும் பழந்தமிழிலக்கணமான ஒல்காப்புகழ் படைத்த தொல்காப்பியத்தில் “வருவ உள” எனும் சூத்திரமும், நன்றாலாரின் “பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல. காலவகையினாலே” என்ற நன்னூலார் வாக்கும் மெய்ப்படுத்தியுள்ளன. ஆக புதுமைபுகுத்தல் அல்லது “மொடேர்னைஷன்” (Modernization) என்ற கருத்துநிலை தமிழுக்கு புதிய அனுபவமல்ல. இக்கருத்தானது தமிழிலக்கியம் இலக்கணம், கலை, பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

தமிழின் வலுவாற்றலை மேம்படுத்துவதில் இலக்கியங்களும், அவை உருவாக்கிய பண்பாட்டுச் சூழலுமே முன்னிற்கின்றன. ஒரு மொழியின் வளம் என்பது எல்லாக்காலத்துக்குமுரிய சொற்களை மாத்திரம் கொண்டிருப்பது அன்று. ஒவ்வொரு காலத்துக்கும் வேண்டப்படுவனவற்றை எடுத்துரைப்பதற்கான திறனை உடையதாக மொழி அமைதல் வேண்டும்.

தமிழில் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் கலைச்சொல் (Glossaries) அகராதிகளின் வாயிலாக நாம் கண்டுகொள்கிறோம். அடுத்து வெறும் இனக்குழுக்களின் மொழியான (Ethnic Language) தமிழ், இன்றைய புலம்பெயர் தமிழர்களின் படைப்புக்களால் உலக நிலைப்பட்ட செம்மொழியாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது எனலாம்.

தமிழில் இலக்கிய வளர்ச்சி, கருத்துருவாக்கம் போன்றன பண்பாட்டின் அரசியல்மயமாக்கற் சூழலிலேயே (Politicalization Culture) நடைபெற்றதெனலாம். இலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டிலும் இலக்கியப் போக்கிலும் அரசியல் மயமாக்கற் சிந்தனைகள் வலுவடைந்துள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்கள், இனஎழுச்சிக்கான வெளிப்பாட்டு ஊடகங்களாகவும் பயன்படுகிறது. தாக்கம் செலுத்தி வருகிறது.

உலக முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் காரணமாக எற்பட்ட சந்தைப் பொருளாதாரப் போக்கானது தமிழில் இலக்கியப் போக்கிலும், நுகர்ச்சியிலும் தாக்கம் செலுத்துகிறது. இதனால் தூய தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் ஆங்கில மொழிக்கலைப்புடைய தொடர்பாடல் வளர்ச்சியடைந்தாலும், நம் இலங்கையில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக இல்லை.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் உயிரோட்டம் நிறைந்த எழுத்துக்களே ஜனரஞ்சக இலக்கியங்களாகின்றன. அத்தோடு சந்தைப் பொருளாக இருந்த தமிழிலக்கியப் போக்கிலும் (Marketable Literature) தற்போது தளர்நிலை காணப்படுவதற்கு இதுவே காரணம்.

இலங்கையின் நவீன தமிழிலக்கியப் போக்கின் கருப்பொருளாக அமைந்த சமூக எற்றத்தாழ்வு தொடர்பான சிந்தனைகள், தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் பற்றிய எழுத்துக்களையடுத்து பெருமாற்றங்களை எய்தின. தமிழ்த் தேசிய விடுதலைக் கருத்துக்கள் இடப்பெயர்வுகள், இதர இன்னல்கள், அழிவுகள், அவலங்களுமே இலங்கையின் தமிழிலக்கியப் போக்கில் முகிழ்ந்து இலக்கிய வடிவங்களில் வெளிவர வேண்டிய காலகட்டம் இது. இந்தப் போக்கின் வீச்சும், வளர்ச்சியும் மந்தநிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. தமிழரின் ஆயுதரீதியான போராட்டம் மெளனித்து ஒரு தசாப்தகாலம் அண்மித்தபோதும் போர்ச்சூழல் பற்றிய இலக்கியங்களின் வரைவு போதாமையுடனேயே இருக்கிறது என்பதனை பதியவிரும்புகிறோம். இதற்கு, இலக்கியச் சுதந்திரம் (Literature Freedom) இல்லையா என்ற எண்ணமும் நம்பிடையே எழுகிறது. இதற்கு அப்பால் யுத்தத்துக்குப் பின்னரான இன்றைய சூழலில் தமிழ்மக்களின் உணர்வுகளை, பாதிப்புக்களை இலக்கியச் சுவையோடு வெளிப்படுத்தக் கூடிய இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் வருகையும், அவற்றின் யதார்த்தப் படைப்புக்களும் இன்றைய நம் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் முக்கியமானதாக அமைகிறது.

மலையக மக்களின் உணர்வு ரீதியான சிந்தனைகளும், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் இலக்கிய பங்களிப்புகளும் பொதுவாக ஒரே தளத்திலே - சமூகமயப்பட்டதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

இந்த தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனையின் பேறாக புதிய சமூக மாற்றங்களை - அதிலுள்ள வழக்கள் வழுவற்ற நிலைகளை உணர்வுநிலைசார்ந்த விவகாரங்களை புதுமையான, ரசனைக்குரிய ஆக்கங்களாக படைத்துவெண்ணும். இதுவே இன்றைய இலக்கியவெளியாகும்.

தமிழில் சிறுகதை தன் நூறாவது அகவையை நிறைவு செய்யும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியச் சிற்றிதழான "ஓலை"யும் நம் தமிழ் மக்களின் நவீன - அறிவியல் நிலைப்பட்ட எண்ணங்களுக்கும், உளவியல் நிலைப்பட்ட மனவெளிப்பாட்டுக்கும் இடந்தரவல்ல இலக்கிய வடிவங்களை வரவேற்கிறது, அவர்தம் படைப்புகள்சார் விமர்சனங்களையும் கட்டியெழுப்பவும் நம் "ஓலை" தயாராக உள்ளது என்ற செய்தியுடன், நம் புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து மகிழ்கிறேன்.

வணக்கம்

- இதழாசிரியர்

அட்டைப்படம்

ஓலை 2 அடுத்த மூன்று திங்களுக்குரிய கொ.த.ச. வெளியீடாக உங்கள் கைகளுக்கு வந்திருக்கிறது. தமிழ் இலக்கியத்திற்கு, குறிப்பாக தமிழில் சிறுகதை, வரலாறு ஆரம்பித்து ஒரு தசாப்தம் நிறைகின்ற இவ்வேளையிலே சிறுகதை விருத்திக்கு பங்களிப்பு செய்தவர்களில் ஒரு சிலரின் நினைவையும், பணியையும், பதிவுசெய்யும் வகையில், சஞ்சிகையின் அட்டைப்படத்தில் சிறுகதை எழுத்தாளர் சிலரின் படங்களை பிரசுரிக்க முடிந்திருக்கிறது. வரலாற்றில் இன்னும் எண்ணமுடியாத எண்ணிக்கை கூறமுடியாத எத்தனையோ பிரபலங்களான நம்

சிறுகதை எழுத்தாளர்களை இங்கு உடனடியாக இணைத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருப்பதை மன்னிப்போடு ஒத்துக்கொள்கிறோம்:

சிறுகதையின் தந்தை எனப்படும், வ.வே.சு ஐயர், மாதவ்யயர் போன்றோருடன் சிறுகதை எழுத்தினை ஆரம்பித்து வைத்த மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்னும் புதுமைப் படைப்பாளியோடு தமிழகத்தில் பிரபலம் பெற்ற சிறுகதைசார் ஆளுமைகளில் புதுமைபித்தன் 200க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்து புதுயுகத்திற்கு வழிகாட்டியவர். இலங்கை சிறுகதை வளர்ச்சியில் ஆரம்பகால மும்மூர்த்திகளாக விளங்கியவர்கள் மற்றும் எம்மோடிருந்து மறைந்த பல எழுத்தாளர்களுடைய விபரங்களை இங்கு உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாமலிருப்பதற்கு இந்த ஓலையில் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதே உண்மை. செங்கையாழியான் (*He is the best story teller, we have*) என்று பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பியால் புகழப்பட்ட மாபெரும் எழுத்தாளரை "சாஹித்திய ரத்தினா" குணராஜா ஆவார். எவ்வாறாயினும், தமிழ் சிறுகதை வரலாற்று வளர்ச்சியில் இதுவரை பங்காற்றி மறைந்தவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற அற்புதமான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், சிறுகதைப் பணிகளையும் பாராட்டி, அவர்களையும் வாழ்த்தி அனைவரினதும் பணிக்காகவும் ஓலை இந்நேரத்தில் சிரந்தாழ்த்தி மகிழ்கிறது. இம்மடலில் இலங்கைச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் சிலருடைய படங்கள் மட்டும் பிரசுரிக்கப்படும் பாக்கியம் கிடைத்துள்ளது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

நன்றி

"நல்ல இலக்கியமென்றால் எத்தனை நந்திகள் வழிமறித்துக்கொண்டாலும் அது உரிய ஸ்தானத்தை அடைந்தேதீரும்". பனை மரத்தில் ஊசியைச் சொருகிக் கொண்டு வழிநடந்த பரமார்த்த குருவின் சீடர்களைப்போல அதனை எத்தனைபேர் சுமந்துவந்தாலும், பறங்கிக்காய் முட்டையாகாது.

- புதுமைப்பித்தன்

தமிழில் சிறுகதை - தொடக்கமும் தொடர்ச்சியும்...

மார்க்கண்டன் ஂருபவதனன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

஁வா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழில் சிறுகதை என்கிற இலக்கிய 'வகை' தோன்றி வளர்ந்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கிற வரலாற்றை வரையறுத்துக் கூறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறவிடத்து வரலாற்றுப் பதிவிற்காக பல்வேறு தளங்களில் நின்று நோக்கவேண்டிய நிலையேற்படுகிறது. அந்தவகையில் தமிழில் சிறுகதையின் தொடக்கம் குறித்ததான சுருக்கமான பதிவுகளைத் தொகுத்துப் பகிர்வது ஁ச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலக்கியத்தை ஒரு மொழிக் கலையாகப் பார்க்கிறபோது அந்தக் கலைப் படைப்பு ஁ரண்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டிருப்பது புலப்படுகிறது.

1. இலக்கியப் பண்பு
2. வெளிப்படுத்தல் பண்பு

இலக்கியப் பண்பானது ஒரு படைப்பு இலக்கியமாவதற்குத் தேவையானவற்றை - கரு, களம், பாத்திரங்கள், அணிகள், அளவு, வடிவம் - தன்னகத்தே கொண்டமைவது. வெளிப்படுத்தல் பண்பாவது இலக்கியப் பண்பு வெளிப்படுவதற்கு உதவுவது. மொழி வழக்கு, மொழி நடை, அளவு, வடிவம் ஆகிய இவ் வெளிப்படுத்தல் பண்புகள் இலக்கியப் பண்புகளுக்கு ஏற்பத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

தமிழில் சிறுகதை இலக்கியத்தை மேற்கூறிய ஁ரண்டு அடிப்படைகளில் பார்க்கின்றபோது, அவற்றுள் எதை முன்னிலைப்படுத்தி அதன் வரலாற்றை விபரிப்பது என்கிற கேள்வி எழுவது இயல்பாகிவிடுகிறது. சிறுகதை இலக்கியத்தை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வைத்துப் பார்க்கிறபோது, மேற்கூறிய ஁ரண்டு அடிப்படைகளும் அதில் சார்ந்திருப்பதாகப் புலப்பட்டாலும் முக்கியமான அடிப்படைவெளிப்படுத்தல் பண்பின் பாற்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது.

தமிழில் உரை மரபு மிகப் பழமையானது. அதற்கான சான்றுகள் பல உள்ள. உரைநடையில் இலக்கியம் படைக்கும் மரபு - கருவுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படாதவிடத்து - ஁ரோப்பியர்களின் வருகையுடன் - ரொபேட் ஁ நொபிளி, சீகன் பால்குவில் தொடங்கி - ஆரம்பித்துவிட்டதெனலாம். நன்னெறி புகட்டும் கதைகள் ஜோசப் பெஸ்கியின் (வீரமாமுனிவர்) 'பரமார்த்த குருவின் கதை'களுடன் (1730கள்) ஆரம்பித்தது தாண்டவராய முதலியாரின் பஞ்சதந்திரக் கதைகள் (1825) கதாமஞ்சரி (1826) வீராசாமி செட்டியாரின் விநோதரச மஞ்சரி, செல்வக்கேசவராய முதலியாரின் அபினவக் கதைகள், ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம் (1859)

முதலியவற்றுடன் 19ஆம் நூற்றாண்டில் “உரைநடையில்” “சிறுதைகள்” வளர்ந்து நன்னிலையடைந்திருந்தமைக்கான ஆதாரங்களைக் காட்டக்கூடியதாக உள்ளது.

இக்காலத்தில், ஊரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் அச்சூடகத்தின் – பத்திரிகையின் - ஓர் அங்கமாக “உரைநடையில்” “சிறுதைகள்” வெளிவந்ததுபோல தமிழிலும் வரத்தொடங்கியது. அந்நிலை தொடர்ந்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் “உரைநடையில்” “சிறுதைகள்” கூறும் முயற்சிகளில் பலர் ஈடுபடத்தொடங்கினர். சுப்பிரமணிய பாரதி மற்றும் வ.வே.சு. அய்யர் ஆகியோர் “உரைநடையில்” “சிறுதைகள்” எழுதினர். இவர்களுள் வா.வே.சு. அய்யர் தாசுரின் கதைகளைத் தழுவி எழுதி விவேகபோதினியில் 1915இல் பிரசுரமாகிய ‘குளத்தங்கரை அரசமரம்’ நவீன தமிழ்ச் சிறுகதையின் “முன்னோடிச் சிறுகதை” எனவும் வா.வே.சு. அய்யர் நவீன தமிழ்ச் சிறுகதையின் “தந்தை” எனவும் பிற்காலத்தவரால் பதியப்பட்டது. இப் பதிவுக்குப் பின்னால் இருந்த கருப்பொருள் பற்றிய பாகுபாட்டு அரசியல் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுமாணவர்களால் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றே.

அய்யருக்கு முன்னர், சுப்பிரமணிய பாரதி ஓரிரு “சிறுதைகள்” எழுதியிருக்கிறார். தாம் ஆசிரியராகவிருந்த ‘சக்கரவர்தினி’யில் “துளசிபாய்” என்ற கதையை 1905இல் எழுதியுள்ளார். இது அவரது முதற்கதை. 1910இல் “ஆறில் ஒரு பங்கு” எனும் கதையை தனி நூலாக வெளியிட்டார். அது அரசால் தடைசெய்யப்பட, தடையை நீக்கவேண்டுமென்று ‘த ஹிந்து’வில் 1912இல் ஒரு கடிதமும் பிரசுரித்திருக்கிறார் என்பதை அறிய முடிகிறது. 1921 செப்டம்பருக்கு முன்னதாக “உரைநடையில்” “சிறுதைகள்” பலவற்றை (ஏறத்தாழ 50) எழுதியிருக்கிறார்.

வ.வே.சு. அய்யரின் “மங்கயற்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள்” நூலாக 1927இல் வெளிவந்தது.

1930 களில் மணிக்கொடி குழுவினரின் பணியுடன் தான் நவீன தமிழ்ச் சிறுகதை ‘உருப்பெறு’கிறது என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கு அக்குழு அங்கத்தவர்களின் பங்களிப்பு இருக்கிறது. அக்காலத்திலிருந்தது தற்போதுவரை (2018) தமிழ்ச் சிறுகதை பல்வேறு பரிணாமம், பரிமாணங்களைக் கண்டிருக்கிறது. உலகளாவிய எல்லைகளைப் பார்த்திருக்கிறது.

அதிவேக தகவல்தொடர்பாடல் வளர்ச்சியில், தமிழ்மொழியின் பல் பண்பாட்டு மற்றும் பல்தேசியச் சூழமைவுகளில் தமிழ்ச் சிறுகதை எத்தகைய நிலைப்பாட்டில் வளரப்போகிறது என்பது நம்முன்னுள்ள வினா. அத்துடன், தமிழ்ச் சிறுகதையின் பாடுபொருளின் அடுத்தகட்ட நகர்வுகள் எவ்வாறு அமையப்போகிறது என்பதுபற்றிய தெளிவு நிலை.

உலகளாவிய தமிழ்பேசுவோர்களின் அடையாளத்தின் குரலாக, அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் சுதந்திரவாளிகளாக வாழ்வதற்கான வழிகாட்டியாக, அவர்களின் பண்பாட்டின் பாதுகாப்புப் பரப்பியாக, அவர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாக, உலக இலக்கிய வரலாற்றில் தடம்பதிக்கும் முனைப்போடு தமிழ்ச் சிறுகதை வலுப்பெற்று வெற்றிநடைபோட உலகளாவிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உழைக்கவேண்டியுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு - குறிப்பாக இலங்கையின் தமிழில் தோன்றிய மரபு, நவீன சிறுகதைகளின் தோற்றுவாயோடு தொடர்புடைய படைப்பாளி. தீரசிகமணி "கனக-செந்திநான் ஐயா அவர்கள் நூற்றாண்டு நினைவு விழா தொடர்பான சிறப்புக்கட்டுரை.

சாதாரண தய்யாசர்யர்ன் சாதனைகள்

 உடுவை. எஸ். தில்லைநடராசா

சுமார் அறுபது வருடங்களுக்கு முதல், பள்ளி மாணவனாக வாழ்ந்த கால நினைவுகளை மீட்டிப்பார்க்கின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்டான்லி வீதியும் காங்கேசன்துறை வீதியும் (கே.கே. எஸ்.வீதி) சந்திக்கம் இடத்துக்கப் பெயர் முட்டாஸ் கடைச்சந்தி. அந்தச் சந்தியிலிருந்து வண்ணை சிவன் கோவிலை நோக்கிச் செல்லும் கே.கே.எஸ் வீதியில், சிறிது தொலைவில் 205ஆம் இலக்கத்தில் பெயர் "லெஷ்மி விலாஸ்" இருந்தாலும் அந்தக் கடையை 'தில்லைப்பிள்ளை கிளப்' என்ற பெயராலேயே எல்லோரும் தெரிந்து சிங்காரம்பிள்ளை பணி புரிந்ததால், நான் பிறந்து வளர்ந்து, க.பொ.த வரை படித்த உடுப்பிட்டிக் கிராமத்திலிருந்து அடிக்கடி செல்வதுண்டு. சில வாரங்களின் இறுதி நாட்களையும் தில்லைப்பிள்ளை கிளப்பிலேயே சந்தோஷமாகக் கழித்ததுண்டு. ருசித்து மகிழ்ந்த விதம் விதமான உணவு வகைகள், யாழ். நகரத்தில் காலையும் மாலையும் சுற்றித்திரிந்த சிற்றுலா விழாக்கள் கூட்டங்கள் பிரபலமானவர்களின் அறிமுகம், தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்ட ஏராளம் விடயங்கள் என கழிந்த நாட்கள் இன்று நினைத்தாலும் அளவு கடந்த ஆனந்தத்தைத் தரும்.

எனது சர்வகலாசாலையான அந்தக் கடையைப் பார்ப்போம் என கடந்த சில வருடங்களுக்குள் பல தடவைகள் சென்ற போது மனதைப் பழைய அனுபவங்கள் வருட விழிகளில் நீர் வழிந்தது. எனது சர்வகலாசாலை புதரும் புற்றுக்களும் நிறைந்த காடாகக் காட்சி தருகிறது. சரி! அதை மறப்போம். அங்கே சந்தித்த அபூர்வமான மனிதர்களையும் அவர்களிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டவற்றையும் மறக்க முடியுமா?

அநேகமாக பகல் 12.00 மணியளவில் தில்லைப்பிள்ளை கிளப்புக்கு வரும் ஒருவரின் கையில் ஆகக்குறைந்தது இரண்டு மூன்று புத்தகங்களாவது இருக்கும். அவர் சமையலறைக்குச் செல்லும் வழியருகே, கதவோரமாக உள்ள கதிரையில் வழமையாக அமர்ந்து, கடையில் கடமையாற்றும்

ஊழியர்களிடம் சிற்றுண்டி கொண்டு வரச்சொல்லி விட்டு, புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாகத் திறந்து பார்ப்பார். சாப்பாட்டுக் கடையில் பகல்பொழுதில் மின்விளக்குள் அணைக்கப்பட்டே இருக்கும். கதவோரம் அமர்ந்திருந்தால் வெளியேயுள்ள வெளிச்சம் புத்தக வாசிப்புக்குப் போதுமானது. சிற்றுண்டி வரும் வரை வலது கையிலுள்ள விரல்கள் புத்தக பக்கங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருக்கும். சாப்பாடு வந்ததும் புத்தகம் இடது கைக்கு மாறும், இடது கரத்தின் பெருவிரலும் ஆட்காட்டி விரலும் பக்கங்களைப் புரட்டும்., வலது கரத்தின் பெருவிரலும் ஆட்காட்டி விரலும் சிற்றுண்டியைத் துண்டு துண்டாக்கி வாயில் வைக்கும். அவர் கண்கள் புத்தகத்திலுள்ள வரிகள் வழியே பயணித்துக் கொண்டிருக்கும், சாப்பாடு வைக்கப்பட்டிருந்த இலை வெறுமையாகி விட்டதை தடவதல் மூலம் அறிந்து, படித்த பக்கங்கள் அடையாளமாக இருப்பதற்காக புத்தகத்தைக் கவிழ்த்து வைத்து விட்டு, கை கழுவிய பின்பு, ஊழியர்களிடம் தேநீர் கொண்டு வரச்சொல்லிய பின்னர் விட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் புத்தக வாசிப்புத் தொடரும்.

சிறுவனான எனக்கு சாதாரண வேட்டி நாஷனலுடன் வரும் மிக மெலிந்த தோற்றம் கொண்ட புத்தக மனிதர் புரியாத புதிராக இருந்தார். சாப்பாட்டுக்கடையான தில்லைப்பிள்ளை கிளப்புக்கு சாப்பிட வருகிறாரா? அல்லது சிறிது நேரம் புத்தகம் வாசிக்க வருகிறாரா? என்ற சந்தேகம் கூட ஏற்பட்டது.

சந்தேகத்துக்கு விடையளித்தார் தந்தை. “இவர் செந்திநாதன் மாஸ்டர். குரும்பசிட்டியிலை இருக்கிறார். பேப்பருக்கு கதை, கட்டுரை எல்லாம் எழுதினவர். நேடியோவிலையும் பேசுறவர். தம்பிக்கு கணேசலிங்கம், மூர்த்தி மாஸ்டர் வரதர் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறீர் தானே. இவரும் ரீச்சர் வேலையோடே எழுத்து வேலைகளும் செய்யிறவர். ஒவ்வொரு நாளும் தமிழ்ப் பண்ணைக்கு போய் புஸ்தகம் வாங்கிக்கொண்டு சாப்பிட வருவார்”.

ஏற்கெனவே, தந்தையார் செ.கணேசலிங்கம், யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஏரம்பமூர்த்தி மாஸ்டர், அனந்தா அச்சக தி.ச.வரதராசன் போன்ற பல எழுத்தாளர்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்தார்.

ஒரு நாள் புத்தக மனிதரை தொடர்ந்து, அவருக்குப் பின்னால் நானும் தமிழ்ப்பண்ணைக்குச் சென்றேன். பல விதமான புத்தகங்கள் படங்கள் நிரம்பியிருக்கும் தமிழ்ப் பண்ணை உரிமையாளர் வெங்கடசாமி தந்தையாரின் நல்ல நண்பர். அங்கு பணியாற்றிய நடராசா, அஞ்சலை ஆகியோரும் தந்தைக்கு அறிமுகமானவர்களே!

அவர்கள் மூலம் நான் தெரிந்து கொண்டவை, செந்திநாதன் மாஸ்டர் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர், புத்தகம் பத்திரிகை என்றால் என்ன விலை என்றாலும் சொந்தமாக வாங்கி விடுவார், மாதம் தோறும் சம்பளம் எடுத்ததும் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை பணத்தை வெளிவர இருக்கும் புத்தகங்களை வாங்குவதற்காக முற்பணமாகக் கொடுத்து விடுவார். சில வேளைகளில் செந்திநாதன் மாஸ்டர் முற்பணமாகக் கொடுத்த பணம் முடிந்தாலும் புதிதாகப் புத்தகங்கள் வரும்போது, அவருக்கென பிரதிகளை வேறாக எடுத்து வைப்பார்கள். மறு பேச்சினிர் எல்லாப் புத்தகங்களையும் கொள்வனவு செய்வார். கொடுத்த முற்பணம் முடிந்தாலும் சம்பளம் வந்தவுடன் கடனை உடனடியாக செலுத்தி நாணயத்தையும் நம்பிக்கையையும் காப்பாற்றிக் கொள்வார். அது மட்டுமல்ல... சில நேரங்களில் தில்லைப்பிள்ளை கிளப்புக்க சாப்பிடப்போவதற்கு முன்பாக புதிதாக வந்த புத்தகங்களை வாங்கிச்

செல்லும் அவர், சாப்பிட்டு முடிந்து திரும்பும் போது அந்தக் குறுகிய இடைவெளிக்குள் ஏதாவது புத்தகம் வந்திருக்கிறதா என்று விசாரித்துச் செல்வாராம். அந்த நாட்களில்: இந்தியாவிலிருந்து விமான மூலம் பலாவிக்கும், இந்தியாவிலிருந்து கப்பல் வழியாக தலைமன்னாருக்கும் வந்து சேரும் புத்தகங்கள் யாழ்ப்பாண வாசகர்களுக்கு தீனியான காலம்.

அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு முன்பாக எழுந்து விடும் தந்தை பெரும்பாலும் இரவு பத்து மணிவரையும் வேலை செய்வார். அதன் பின் பத்திரிகை சஞ்சிகைகள் என வாசிக்கும் வேளை நான் நித்திரையாகி விடுவேன். ஏழு வயதிலேயே கண்ணன், கரும்பு, கல்கண்டு, அம்புலி மாமா என ஆரம்பித்த எனது வாசிக்கும் வழக்கம் இப்போதும் முடிவற்ற கதையாகத் தொடர தந்தையின் வழிகாட்டல் காரணமாகியது.

செந்திநாதன் மாஸ்டரை அடுத்தடுத்து புத்தகங்களுடன் பார்த்து, தமிழ்ப்பண்ணை யாழ்ப்பாணம் லங்கா புத்தகசாலை போன்ற கடைகளில் புத்தகங்களை பார்க்கவும் படிக்கவும் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்கள் எனது வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தன.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் புத்தக வாசிப்பால் எழுத்தாளர்கள் தொடர்பாகவும் கலைஞர்கள் தொடர்பாகவும் சிறிய மாணவப் பருவத்திலேயே பல தகவல்களை அறிந்து கொண்டேன்.

யாழ். வண்ணை வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாண நகரசபை மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்குச் சென்ற வேளைகளில் ஏறக்குறைய எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் புத்தக மனிதர் செந்திநாதன் மாஸ்டரைக் காண முடிந்தது. அவரோடு பலரும் உரையாடுவதையும் காணமுடிந்தது. சிலவேளைகளில் அவரது உரைகளையும் கருத்துக்களையும் கேட்க முடிந்தது. பலவற்றை மறந்து போனாலும் நினைவிலுள்ள சில விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதானாலும் இக்கட்டுரை ஒரு சிறு புத்தகமாக மாறி விடலாம்.

எனது பதின்ம வயதில் யாழ். நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் முழுமையாக இரண்டு நாட்களைக் கழித்தபோது, மேடையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்கமுடிந்தது. மண்டபத்தில் முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சாராத பிற்போக்கு இயக்கத்தைச் சார்ந்த படைப்பாளிகள் என முற்போக்கு இயக்கத்தால் அடையாளம் காட்டப்பட்ட சிலரையும் காண முடிந்தது. அந்த நாட்களில் “எஸ்.பொ” என அழைக்கப்பட்ட எஸ்.பொன்னுத்துரை வீரகேசரி பத்திரிகையில் தொடராக எழுதிய “நற்போக்கு இலக்கியம்” என்ற தொடர் கட்டுரை படித்த நினைவும் மறப்பதற்கில்லை. அக்கால கட்டத்தில் தான் செந்திநாதன் மாஸ்டரை, அவரது முழுப்பெயரான கனக. செந்திநாதனாக அறிந்து கொண்டேன்.

முற்போக்கு, பிற்போக்கு மற்றும் நற்போக்கு ஆகிய மூன்று வகையைச் சேர்ந்தவர்களும் கனக.செந்திநாதனுடன் நெருக்கமாக உரையாடியதை காணமுடிந்தது. உரையாடலை அருகிருந்து அவதானித்தபோது, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் கனக.செந்திநாதனுக்கு தனியாக இடம் இருந்ததையும், ஒவ்வொரு எழுத்தாளர் பற்றியும் அவர்களது படைப்புகள் தொடர்பாகவும் விபரமான தகவல்களைத் தெரிவிக்கும் அளவுக்கு அவர் ஒரு நடமாடும் நூலகமாக தகவல்களஞ்சியமாக விளங்கியதையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது.

பொது இடங்கள் -கூட்டங்கள்-விழாக்கள் ஆகியவற்றுக்குச் சென்ற போதெல்லாம் கனக.செந்திநாதனைச் சந்திக்கவென்றே பலர் கூடியதையும் காணமுடிந்தது. முதுகு சொறிபவர்கள், முரண்டு பிடிப்பவர்கள் என குறிப்பிடப்படும் எழுத்தாளர்கள் உட்பட அனைவரும் கனக.செந்திநாதன் மீது அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்ததை பல சந்தர்ப்பங்களில் காணமுடிந்தது. வயது காரணமாக தளர்ந்து நடப்பதற்கு சிரமப்பட்ட கனக.செந்திநாதனுக்கு முற்போக்கு சேர்ந்தவருமாகிய டானியல் சக்கர வண்டியை வடிவமைத்து செய்து அன்பளிப்பாக வழங்கியதையும் அறியமுடிந்தது.

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி மாணவனாகிய நான், குரம்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையில் நடைபெற்ற "ஈழகேசரி பொன்னையா" நினைவு பேச்சுப்போட்டியில் கலந்துகொள்ள அடுத்தடுத்து மூன்று வருடங்கள் சென்று பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் பல.

போட்டியை எப்படி ஒழுங்கு செய்து நடாத்த வேண்டும்? நடுவர்களை எப்படி வழி நடாத்த வேண்டும்? போட்டிகளில் பங்குபற்றுவோருக்கு வழங்கவேண்டிய தகவல்கள்- அறிவுறுத்தல்கள், நேரமுகாமைத்துவம் - நிகழ்ச்சிகளுக்க தூர இடங்களிலிருந்து எல்லாவற்றையும் வெகு நேரத்தியாகச் செய்து முடித்த கனக.செந்திநாதனைப் பின்பற்றி, அவரை அவதானித்து பெற்றுக்கொண்ட படிப்பினைகள் மூலம் மாகாண கல்வி அமைச்சிலும், பின்னர் மத்திய கல்வி அமைச்சிலும் கடமையாற்றிய காலத்தில் பிறரிடம் குறைகேளாமல், தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளையும், விழாவையும் நடாத்த முடிந்தது.

சிறுவயதில் இந்திய சஞ்சிகைகளில் "இரசிகமணி டி.கே.சி" என்ற படித்த நினைவுகள் தொடர, அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இரசிகமணி என்றதும் எனது நினைவுக்கு வருபவர் - அப்பா எனக்கு செந்திநாதன் மாஸ்டர் என அடையாளம் காட்டிய நடமாடும் நூலகம் தகவல்களஞ்சியமான கனக.செந்திநாதன்.

நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்குச் செல்வதால் பொழுது பயனுள்ளதாக கழிவதோடு, பலரது நட்பையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்துள்ளது. அங்கே இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனின் மகளது கணவர், பொறியலாளர் செல்வரத்தினத்தைச் சந்திக்க முடிந்தாலும், அவர்களின் பிறந்த மண்ணான குரம்பசிட்டியிலிருந்து, சடுதியாகப் புறப்பட்ட காரணத்தால் இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன் காலம் காலமாகப் பேணுவைத்திருந்த பெறுமதியான நூல்கள், பத்திரிகை நறுக்குகள் எல்லாவற்றையும் இழுந்து விட்ட தகவலை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இருந்தாலும் குரும்பசிட்டியில் கனசபை பொன்னம்மா தம்பதியரின் மகனாகவும் மீனாட்சியின் தம்பியாகவும் 05.11.1916 அன்று பிறந்த இரசிகமணி ஆசிரிய தராதரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து 1939ல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று 32 ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியாற்றிதையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் மாணவனான இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனின் நூல்வடிவம் பெற்ற படைப்புகள் பற்றியும் சில தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

சிறந்த சிந்தனைத்திறன்-விரிவான விவேகமான எழுத்தாற்றல் - எல்லோரையும் மதித்து நேசிக்கும் நல்ல மனப்பாங்கு - சதா வாசிப்பு என தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்ட இரசிகமணி. கனக.செந்திநாதன், எதுவித பேதமும் இன்றி ஈழத்து இலக்கியத்தை ஆவணப்படுத்துவதற்காக, "ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி" மற்றும் "ஈழத்துப்பேனா மன்னர்கள்" ஆகிய தலைப்பில் நூல்களை ஆக்கினார்.

அல்வாய் கவிஞர்.மு.செல்லையாவின் கவிதைகளை கவிதை வானில் ஒரு வளர்பிறை என விமர்சனம் செய்துள்ளார். கவிஞர் அம்பிகைபாகன் பாடல்களை ஆரமைக் கழந்தைகளுக்கு ஓர் அம்பிப்பாடல் எனத் தலைப்பிட்டு விமர்சனம் செய்துள்ளார். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் கவிதைகளை பற்றி திறவாத படலை என்னும் தலைப்பில் தனது கருத்துக்களைப் பகிர்ந்துள்ளார். வை.இளையதம்பியின் குழந்தைக்கவிதைகள் பற்றிய மதிப்பீட்டை பாலர் விருந்து என்னும் நூல்வழியாகப் பகிர்ந்துள்ளார்.

நாட்டுப்பாடல் பல படைத்த மக்கள் கவிமணி வட்டுக் கோட்டை மு.இராமலிங்கம் தொடர்பான தகவல்களையும் நூலாக்கியுள்ளார். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை பற்றி குறிப்பும் அவர் தமிழ்த் தொண்டும் "மூன்றாவது கண்" மற்றும் "சைவநற்சிந்தனைகள்" ஆகிய தலைப்புகளில் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. ஈழகேசரி நா.பொன்னையா பற்றிய குறிப்புகளை ஈழம் தந்த கேசரியாக வரைந்துள்ளார்.

1962 என நினைவு - கனக.செந்திநாதனின் மகள் ஒருவர் இறைவனடி சேர்ந்த போது, கல்வெட்டுக்கப் பதிலாக நீத்தார் நினைவாக 35 கவிஞர்களைத் தொகுத்து ஈழத்துக் கவி மலர்கள் என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டு ஒரு புதுமையைச் செய்தார் திருநெல்வேலி சிற்பாசிரியர் வி.ஆறுமுகம் அவர்களைப் பற்றி "கலைமடந்தையின் தவப்புதல்வன்" என்னும் நூலை எழுதினார்.

சிற்பக் கலைஞர் கலாசேகரி ஆ.தம்பித்துரையின் ஆற்றல்களை பதிவு செய்யும் நோக்குடன் கவின்கலைக்க ஓர் கலாகேசரி மற்றும் ஓவியக்கலை. சிறுவர் சித்திரம் என மூன்று நூல்களை எழுதிப்பதிப்பித்தார்.

தி.ச.வரதராசன் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் ஆக்கங்களை இலக்கிய வழி என்னும் தலைப்பில் நூலாகத் தொகுத்தார். செந்தமிழ்மணி பொ.கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஆக்கங்களுக்கு இலக்கியச்சோலை தலைப்பிட்டு நூலாகத் தொகுப்பு செய்தார். மஹாகவி கவிதைகளைத் தொகுத்து வள்ளி எனப் பெயரிட்டார்.

இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனின் வானொலிப் பேச்சுக்கள் பிரபந்தப்பூங்கா என்னும் தலைப்பில் நூலாகவும், அவரது 10 சிறுகதைகள் கொண்ட நூல் வெண்சங்கு என்னும் தலைப்பில் நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. மேலும் நாவலர் அறிவுரைகள் என்ற நூலையும், 14 பெரியார்கள் பற்றிய ஈழத்து மணி விளக்குகள் என்ற நூலையும் எழுதிவெளியிட்டுள்ளார்.

1955 முதல் 1972 வரை ஈழத்தில் வெளியான தமிழ்நூல்கள் தொடர்பான தரவுகளை ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வழிகாட்டியாகத் தந்துள்ளார்.

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் வீரகேசரியில் மத்தாப்பு என்னும் தலைப்பில் ஐந்து எழுத்தாளர்கள் எழுதிய குறுநாவலை வாசித்து மகிழ்ந்துள்ளேன். ஐந்து எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் இரசிகமணி. கனக.செந்திநாதன், ஏனையோர் - இ.நாகராசன், குறமகள், எஸ்.பொ. என அழைக்கப்பட்ட எஸ்.பொன்னுத்துரை மற்றும் ச.வே என அழைக்கப்பட்ட ச.வேலுப்பிள்ளை.

ஒரு தடவை கவிஞர் வி.கந்தவனத்தின் நூலை ஏழு பேர் விமர்சித்தனர். அவற்றை கனக.செந்திநாதன் “கீரிமலையினிலே” என நூலாகத் தொகுத்தார்.

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையில் இரசிகமணியின் தலைமையில் கவிஞர்கள் இ.நாகராசன், செ.கதிரேசர்பிள்ளை, அம்பி, வித்துவான். ஆறுமுகம், தெல்லியூர் நா.ஆறுமுகம் படித்த கவிதைகளின் தொகுப்பு - நீதிக்கரங்கள் நூலாக மலர்ந்தது.

இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன், பண்டிதர் வ.நடராஜனுடன் இணைந்து பாலபோதினி - இலக்கிய மஞ்சரி ஆகிய பாடநூல்களையும் எழுதினார்.

சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை, மேடை வானொலி நாடகங்கள், விமர்சனம், வாழ்க்கை வரலாறு எனப் பலவற்றைகளில் பங்களிப்பு செய்த இரசிகமணியின் ஆக்கங்கள் பல நூல்வடிவம் பெறாதுள்ளதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இரசிகமணி சிலரை நேர்கண்டதாகவும், சிலர் அவரை நேர் கண்டதாகவும் தகவல்கள் இருப்பினும் அவை தொடர்பான முழு விபரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

எவை எப்படியிருப்பினும் இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனின் வழிகாட்டலில் பலர் வாசகர்களாகவும், படைப்பாளிகளாகவும் வளர்ந்துள்ளனர். தான் எழுதியதோடு உரையாற்றியதோடு மாத்திரமல்லாது பலரை எழுத்தாளர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும் உருவாக்கிச் சாதனைகள் பல புரிந்த தமிழாசிரியர் இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனின் நாமம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய, கலை இலக்கிப் பண்பாட்டு பெருவிழாவில் எம் தமிழ்ச் சங்க ஆளுமைக்கு கிடைத்த கௌரவம்
இலங்கையின் மூத்தபடைப்பாளியும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவரும் தாயகஒலியின் பிரதம ஆசிரியரும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம், இணைநன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம் ஆகியவற்றின் இணைப்பாளருமாகிய, கலாபூஷணம் தமிழ்மணி தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) “தமிழ் திறலோன்” என்னும் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பெற்றுள்ளார். அன்னாரை பெருமித்துடன் வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

ஈழத்துச் சிறுகதைகள் தொடர்பான ஒரு முற்குறிப்பு

தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தையாகக் கருதப்படுபவர் வ.வே.சு.ஐயர் ஆவார். அவர் காலத்திற்கு முன்னரும் சிறிய அளவிலான கதைகள் எழுதப்பட்டு வந்தன. வீரமாமுனிவர் எழுதிய பரமார்த்த குருகதை உரைநடையில் படைப்பிலக்கியம் தோன்ற அடித்தளமிட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வீராசாமிச் செட்டியார் எழுதிய வினோதரச மஞ்சரியும், தாண்டவராய முதலியார் மொழி பெயர்த்து எழுதிய பஞ்சதந்திரமும் வசன இலக்கியத்துக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தன. இவ்விருவரையும் போலவே மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும், அ மாதவையாவும் சிறுகதைத் துறையில் ஆர்வம் காட்டினர்.

ஈழத்து சிறுகதைத் துறையில் மூலவர்களாகவும் மும்மூர்த்திகளாகவும் இலங்கையர்கோன் சி.வைத்திலிங்கம் சம்பந்தர் ஆகிய மூவரும் கணிக்கப்படுகின்றனர். கச்சிதமான சிறுகதை உருவம் சிந்தனைச் செழுமை காவியநயம் தழும்பும் வளமான உரைநடை அனுபவ வேகம் உணர்ச்சி வெளியீட்டுத் திறமை என்பன அம் மூவரின சிறுகதைகளை மணிக்கொடிக் குழுவினரான புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜ்கோபான், மௌனி, பிச்சமூர்த்தி ஆகியோரின் சிறுகதைத் தரத்திற்கு உயர்த்தின.

ஈழத்துச் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தனித்துவமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களது அவலங்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது துயரங்கள், பேரினவாத அடக்குமுறைக்கு எதிரான உணர்வுகள், கிராமிய சமூகநிலை சமகால யுத்தநிலைமை எனப் பல்திறப்பட்ட கருப்பொருட்கள் சிறுகதைகளில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. வறுமை, சாதியம், பெண்ணியம், தமிழ்த்தேசியம், சூழலியம் என ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் களப்பரப்பு விரிவடைந்து வருகிறது.

இவ்வாறு தமிழ்ச் சிறுகதைகள் என்ற தலைப்பில் புனை இலக்கிய விமர்சகர் திரு.கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள், சிறுகதை எழுத்தாளர்களான செம்பியன் செல்வன், கனகசெந்திநாதன், சு.வே. செங்கையாழியான், சோ.சிவபாதம் போன்றோரது சிறுகதைப் படைப்புக்களை ஆதாரம்காட்டி அற்புதமான நூலொன்று தந்துள்ளார்.

நன்றியுடன்

- இதழாசிரியர்

(1030 - 1949) ஆரம்பகாலம்....

ஈழத்தில் சிறுகதையின் தோற்றம் ஏறத்தாழ சென்ற நூற்றாண்டின் முப்பதுகள் எவிலே இடம்பெறுகிறது. இக்கால முன்னோடிகளுள் பிரபல்யமானவர்களே இலங்கையர்கோன், சி.வைத்தியலிங்கம் சம்பந்தன் ஆகியோர் - சாதியம் பேசப்படவில்லை.

(1940 - 1950)

மறுமலர்ச்சிக்காலம் சிறுகதைகளின் மூலம் சு.வே.வரதல், சொக்கன் முதலியவர்கள். ஆலயப்பிரவேசம், சாதியம் தொடர்பான விடயங்கள். தாழையடி சபாரத்தினம், ந.சுப்பிரமணியம், சில்வரம்புலி

(1950 - 1980)

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உதயமும், இலக்கியச் செயற்பாடுகளும், டொமினிக் ஜீவா, டானியர், செ.கணேசலிங்கன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, என்.கே. இரகுநாதன், அகஸ்தியர், காவலூர் இராசதுரை, நீர்வை பொன்னையன், தெணியான், நந்தினசேவியர், செ.கதிர்காமநாதன், கே.வி.நடராசன், வ.அ.இராசரத்தினம், சொங்கை ஆழியான், யோ.பெனடிக்கர்பாலன், (இப்பட்டியல் முழுமையானதன்று)

(1980 - கீழ்வரை)

1983இல் இடம்பெற்ற இனக்கலவரம் தொடர்பான கருத்துநிலைகளும், விளைவுகளும், தொடர்பான சிறுகதைகள். இக்காலகட்டத்தில் மு.எ.ச. செயற்பாடுகளில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகள் ஆங்காங்கு வெளிப்பட்டன. உதாரணம் :- “தீண்டத்தகாதவன்” சிறுகதைத் தொகுப்பு ந.பார்த்திபனின் சிறுகதை பிரபலமானது.

(1967 - 2006)

தெணியானின் - “ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்” தொகுப்பு மேற்கண்டவை - ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் தலித்தியக் கோட்பாட்டுக் (இலக்கியம் மலர் 1917) கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன எனக் குறிப்பிடுகிறார். பேராசிரியர் செ.யோகராசா.

சிறுகதை இலக்கியங்களில்

மண்வாசனைப் பண்புகளுக்கு அதிமுக்கிய இடங்கொடுத்து இலங்கையின் சிறுகதை வரலாற்றில் இடம்பெறுபவர் “சொங்கை ஆழியான்” - செ.குணராசா, புதுமைப்பித்தன், விந்தன், தமிழ்ஒளி போன்றவர்களைப் போல படைப்புகள் செய்தவர். 1954இல் ஈழகேசரியில் ஆரம்பித்து, 1952இல் 14 சிறுகதைகளை இத்தளத்தில் கண்டு - “தோணி” தொகுத்து எழுதியவர் வ.அ.இராசரத்தினம் அவரது மற்ற தொகுதி “ஒரு காவியம் நிறைவுபெறுகிறது.” அ.செ முருகானந்தனின் “மனிதமாடு” சிறுகதைத் தொகுதியும், “நகரத்தின் நிழல்” என்ற டொமினிக் ஜீவாவின் கதையும், என்.கே.ரகுநாதன், மலையக முன்னணி எழுத்தாளர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்றோர் வாழ்வியல், தொழிலாளர் பிரச்சினை போன்ற விடயங்களை எழுதியவர்களாக இனங்காணப்படுகின்றனர்.

1950களில் இலக்கியச் செல்நெறி வேறொரு தளத்துக்கு மாற்றப்படுவதையும் கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தி அமைவனவாகவும் இருந்தன என்று கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுவார்.

“Realism” என்னும் கோட்பாட்டின் ஆதிக்கம், அடுத்தகட்டம், ஈழத்துச் சமூக, பொருளாதார அரசியல் போக்குகள், தமிழக, உலக சிறுகதைகளின் தாக்கங்கள், படைப்பாளிகளின் நோக்குநிலை சம்பந்தப்பட்டவையாக ஒருவித யதார்த்தவாதப் போக்கினைச் சார்ந்தவையாகத் புனைகதைகளில் தெரிவிக்கின்றன என்பது ஈஸ்வர குமரன் போன்றோரின் பார்வையாகும். அ.ந.கந்தசாமி, தி.ச. வரதர், சு.வே. வைத்திலிங்கம், சி.சுதந்திரராசா, இளங்கீரன், ஆகியோரின் படைப்புகளிலும் யதார்த்தம் இருக்கிறது என்று கருதும் அவர் மார்க்சிய சிந்தனை யதார்த்தத்துக்கு புதியதெனியை நல்கியது என்றும் மாந்திரீக யதார்த்தம் 1990களில் உலகில் முகமானது என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

இவர்களோடு நெல்லை க.பேரன், சுதாதாஜ் போன்றவர்கள் வெளிநாட்டுக்கு போய் உழைப்புத்தேடிவரும் இளைஞர்கள் பற்றியும் பின்விளைவுகள் பற்றியும் எழுதிய சிறுகதைகளும் குறிப்பிடக்கூடியன, போன்ற கருத்துக்களுடன் நிலவுடமைச் சமூகம் பற்றிய செய்திகள், சாதிய அடக்குமுறை பற்றிய உரையாடல்களையும் காட்டி, சமூகவரலாற்றுப் பின்னணி இலங்கை சிறுகதை எழுத்துக்களில் காணப்பட்டமையை பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் காட்டுவார். இலக்கியம் - மரபுரிமை கலாசார திணைக்கள வெளியீட்டிலிருந்து பெற்ற தகவல்களுடன் - ஆசிரியர்

நகைச்சுவைத் துணுக்கு

திருமணம் முடிந்ததும் மருமகளிடம் மாமனார் சென்றார் - உரையாடினார்.

மருகளிடம்! “என் பையனிடம் கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இரு, அவனுக்கு வாய் கொஞ்சம் நீளம்” என்றார் அந்த மாமா.

மருமகள் பதில் கூறினாள் - “பரவாயில்லை மாமா - எனக்கும் கைகொஞ்சம் நீளம். சமாளிப்போம்” என்று. - (AO)

தமிழ் மொழி அடிப்படி, நாமும்

பேராசிரியர் எஸ்.ஜே.யோகராசா,

உள நல ஆலோசகர், களனிப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

ஒரு மொழி மக்களால் பேசப்படாமல் விடப்பட்டால் அந்த மொழி இறந்த மொழி என மொழியியலாளர்களால் கணிக்கப்படும். எழுத்து மொழியில் இலக்கியங்கள் இருந்தாலும் பேசப்படும் பொழுதே அதை வாழும் மொழி என அழைப்பர். இன்று சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், பாளி போன்ற மொழிகளை மொழியியலாளர்கள் இறந்த மொழி என அழைக்கின்றனர். தமிழ் மொழி வாழும் மொழியாக எதிவரும் காலங்களில் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமாக இருந்தால் மக்கள் தமிழில் பேச வேண்டும். இல்லையேல் இலக்கிய வளம் உள்ள ஆதி மொழியாகிய தமிழும் இறந்த மொழிகளின் வரிசையில் கணிக்கப்படும்.

1. இன்று பலர் தமிழ் மொழியைப் பேசுவது ஒரு மரியாதைக் குறைவு என நினைத்து இலங்கையில் ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிங்களத்தில் பேசுவது அவர்களது மனப்பான்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. முப்பது வருடத்துக்கும் அதிகமாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட யுத்தம் காரணமாக பலர் தமிழில் பேசுவதற்குப் பயந்தனர். தமிழர் என்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தப் பயந்தனர். பெயரைக்கூட மாற்ற முயன்றனர்.

1.1 தமது பிள்ளைகளை ஆங்கில மொழி மூலம் அல்லது சிங்கள மொழி மூலம் கல்வி கற்க அனுமதித்தனர். அதனால் பிள்ளைகள் தமிழ் கலாச்சாரத்தில் வாழ சிந்திக்க மறந்தனர்.

1.2 கலப்புத் திருமணங்கள் மூலம் பலர் தமது அடையாளத்தை இழந்து வேறு இனத்தவராக இன்று தம்மை அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

2. குடியேற்றத்திட்டங்கள், பிறப்புக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் மூலம் தமிழ் இனத்தின் பரம்பலைக் குறைத்து சிறுபான்மை இனமாக மாற்றப்பட்டமையும் இங்கு தொட்டுக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.

3. இலங்கையில் உச்சரிக்கப்படும் தமிழில் அ,ஆ,இ,ஈ,எ,ஏ,த,ப ஆகிய எழுத்துக்களுக்குள்ள மாற்றொலிகள் இன்றும் இலங்கையில் பல பிரதேசங்களில் மக்களால் உச்சரிக்கப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. கொழும்பு, நீாகொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம், அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களில் இந்த மாற்றொலிகள் சரியாக உச்சரிக்கின்ற மக்களைக் காணமுடிகிறது. அது மட்டுமல்ல ர, ற் ல, ழ, ள், ண, ண ஆகிய எழுத்துக்கள் சரியாக உச்சரிக்கப்படுவதையும் இப்பிரதேசங்களில் காணமுடிகிறது. இந்த உச்சரிப்புக்கள் இன்றும் கேரளத் தமிழில் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில்

இவை உச்சரிக்கப்படாது வழக்கொழிந்ததைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையில் ஏனைய பிரதேசங்களில் இந்த ஒலிகள் சரியாக உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. அதனால் சொற்களின் கருத்து மாறுபடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

3.1 இன்று தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த ஒலிகளைச் சரியாக உச்சரிக்கத் தெரியாமையைக் காணமுடிகிறது. அதுமட்டுமல்ல தமிழ் மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் சிங்கள, முஸ்லீம், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த ஒலிகளை முறையாக உச்சரிக்கத் தெரிவதில்லை. ஒலி இலக்கண அறிவும் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாமல் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றில் கூட இரண்டாம் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு தமிழ் ஒலி இலக்கண அறிவு இல்லாதிருப்பது வேதனைக்குரியது. இவர்களில் பலர் எழுத்துக்களைப் பிழையாக உச்சரித்தே கற்பிக்கின்றனர்.

3.2 வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் இன்று பலருக்கு தமிழ் மொழி ஒலி அமைப்பின் இலக்கண அறிவு இல்லாததால் செய்தி வாசிக்கும் போது கூட பிழையாக உச்சரிப்பதைக் காண முடிகிறது. பத்திரிகைகளிலும் பல இலக்கணப்பிழைகள், சந்திப்பிழைகள், எழுத்துப் பிழைகள் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

4. தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் போது பேச, கேட்டுப்பூரிந்துகொள்ள, எழுத, வாசிக்கப் பழக்க வேண்டும். இந்த நான்கு பாவனைக்கும் பேச்சு மொழியையும், பேச்சுமொழி இலக்கணத்தையும் எழுத்துக்களையும் அதன் ஒலி அமைப்பையும், எழுத்துமொழி இலக்கணத்தையும் இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். தாய் மொழியில் கற்கும் மாணவர்கள் பேச்சு மொழியையும், பேச்சு மொழி இலக்கணத்தையும் செவி மூலம் கேட்டு அறிந்து விடுவர். பாடசாலையில் எழுத்துக்களையும், எழுத்துமொழி இலக்கணத்தையும் கற்பிக்க வேண்டும். ஆனால் தாய் மொழி அல்லாத மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் போது பேச்சு மொழி, பேச்சு மொழி இலக்கணம், எழுத்துக்கள் அதன் ஒலி அமைப்புக்கள், எழுத்துமொழி இலக்கணம் இவை எல்லாமே கற்பிக்க வேண்டும். காரணம் தமிழ், சிங்கள மொழிகளை எடுப்பின் பேச்சுமொழி, எழுத்து மொழி இரண்டுக்கும் வேறுபட்ட இலக்கணங்கள் இருப்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

4.1 பேச்சு மொழியைக் கற்பிக்கும் போது தராதர மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும். எழுத்து மொழியில் இருந்து அதிகம் வேறுபடாத பொதுவான பேச்சு மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும். உதாரணமாக எழுத்து மொழியில் வேண்டாம் என்ற சொல் தராதரப் பேச்சு மொழியில் வேண்டாம் என்றே பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் சில கிளை மொழிகளில் வாணாம், வாணம் என்று பாவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே தராதரப் பேச்சு மொழியையே கற்பிக்க வேண்டும்.

4.2 இரண்டாம் மொழி கற்பித்தலில் எழுத்து மொழியைக் கற்பித்தல் போதுமானது பேச்சு மொழியைக் கற்பிக்கத் தேவையில்லை என்பது சிலரின் கருத்தாகும். எழுத்து மொழி பாவிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் வேறு, பேச்சு மொழி பாவிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் வேறு. இரண்டாம் மொழியாகத் தமிழைக் கற்பிக்கும் போது இவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். யாரும் எழுத்துத்தமிழில் பேசுவதில்லை. அது பொருத்தமானதாக இருக்காது. உதாரணமாக எப்படிச் சுகம்? என்ற எழுத்து மொழிச் சொல்லைப் பேசும்போது எப்படிச்சுகம்? என்றே பேசுவர்.

இன்று பேச்சு மொழி இலக்கணமும், எழுத்துக்களின் ஒலி அமைப்பு இலக்கணமும் தெரியாதவர்களே எழுத்து மொழியை மட்டும் இரண்டாம் மொழி கற்பிக்கும் பொழுது கற்பித்தால் போதுமானது என்று கூறுவர்.

எனவே தமிழ் மொழி பழைய மொழி, இலக்கிய வளம் உள்ள மொழி. இதைப் பேசவேண்டும். தமிழ் பேசப்படாமல் விடப்பட்டால் இறந்த மொழிகளில் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படும். பேச்சு மொழியைக் கற்பிக்கும் போது தராதர மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் சிறந்த பயற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் இலங்கையில் பாரம்பரியமாக வாழும் தமிழர்கள். எமது அடையாளத்தை அழிக்க விடாது பாதுகாக்க வேண்டியது எமது கடமை. இல்லையெல் எமது அடையாளம், இனம், மொழி, கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் எல்லாம் இலங்கையில் அழிந்து விடும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 2018

"தலைக்கோல்" விருது வழங்கல் விழாவில் இப் பவள விழா ஆண்டுக்கான விருதுகளை மூவர் பெற்றுக்கொண்டனர். நூட்டியதுறைக்கான தலைக்கோல் விருதினைப் பெற்ற கலாபூஷணம், கலாநிதி திருமதி கிருஷ்ணாந்தி ரவீந்திரா அவர்களையும், மிருதங்ககவித்துவான் கலாபூஷணம் எஸ்.சிதம்பரநாதன் அவர்களையும் படத்தில் காணலாம். கர்நாடக சங்கீததுறைக்கான தலைக்கோல் விருதினை சங்கீதபூஷணம், முன்னாள் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.ச.கணபதிபிள்ளை அவர்களுக்கு கலைஞரின் இலாபத்துக்கே சென்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர் திரு.தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தார். "தலைக்கோல்" விருதுபெற்ற கலைஆளுமைகள் மூவரையும் ஓலையும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

ஶீர்க்கப்படும் வலை

 - கோகிலா மகேந்திரன்

“சிலந்தி வலை” என்ற தலைப்பில் கவிஞர் கண்ணதாசன் பல வருடங்களின் முன் ஒரு கவிதை எழுதினார்.

“காதல் என்னென்று கண்டு கொள்ளும் நாள்
காதற் பருவம் கடந்ததே என் சொல்...”

என்ற தொடங்கிய கவிஞர்,

“அலை முடிந்த பின் ஆடுவேம் நீரெனக்
காத்திருக்கிறேன் கடற்கரை எங்கும்
அலைதான் முடியுமோ, ஆண்டவன் கொடுத்த
விதைதாண்ட முடியுமோ, விபரம் அறியேன்..”

என்று நிறைவு செய்தார்.

“சிலந்தி வலை” என்பது சிக்கலான விடயந்தான் காதல் வலை, கலியாண வலை... ஏன் வாழ்வு என்ற வலை எல்லாமே அவிழ்ப்பதற்குக் கடினமானவைதான்.

ஒரு பொறியியலாளருக்கு உருக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்படுமோ, அதைவிட மேலாகவே சிலந்திக்கு அதனுடைய நூல் உதவுகிறது. அதை விட ஆச்சரியமான விடயம் என்னவென்றால், சிலந்தி வலையின் நூல்களை இணைத்து, ஒரு இரும்புக் கம்பியின் விட்டம் அளவுக்கு கயிறொன்று திரிப்போமாயின் அந்தக் கயிற்றின் வலிமை இந்த இரும்புக் கம்பியின் வலிமையை விட அதிகமாகவே இருக்கும்.

சிலந்தி வலை தானே! சின்ன விடயம் என்று தட்டிவிட முடியாது! அது போலவே வாழ்வில் விபரிக்கப்படும் சில வலைகள் பார்வைக்குச் சிறிதாகத் தெரியலாம். ஆயினும் அகப்பட்டால் கஷ்டந்தான்!

சிலந்தி தன் வலையைத் தனக்கான இரை களவும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகிறது என்பது தெரிந்த விடயந்தான். ஆனால் அது இன்னும் பல்வேறு நோக்கங்கள் உள்ளே இருப்பது எமக்குத் தெரியாது. விருந்து நடைபெறும் மண்டபம் அது! படுக்கை அறையாகவும் விசிறியாகவும், அலாரம் அடிக்கும் மணிக்கூடாகவும், நெருப்பில் இருந்து பாதுகாக்கும் கருவியாகவும் கூட வலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது சிலந்தியின் நோக்கம்! மனிதர்கள் செய்யும் காரியங்கள் பலவற்றிலும் கூட வெளியே தெரியும் நோக்கம் ஒன்றாகவும் மறைந்திருக்கும் நோக்கங்கள் பலவாகவும் இருக்கலாம்.

சிலந்தி தனது வலையின் சட்டத்தைச் செய்யப் பயன்படும் நூல்வகை ஒன்று ஒடிந்திரிந்து தனது விருந்தினரை வரவேற்கப் பாவிக்கும் ஆரை வழிகளை நூற்கப் பயன்படுத்தும் நூல் வகை வேறு!

விருந்தினரை வரவேற்கும் பாயின் நூல்களோ சிறப்பான இன்னொரு வகை! அந்தப் பாயில் வந்து அமரும் விருந்தாளி எழும்பிப் போக மாட்டார்! பாயோடு ஒட்டிக் கொள்வார். இந்தப் பாயில் சிலந்தி தனது சொந்தக் காலை வைத்து விடாமல் கவனமாக இருக்கும் மனிதர்களும் அப்படித்தான்! தாம் விபரிக்கும் வலையில் தாமே விழுந்து விடாமல் இருந்தால் நல்லது! மதுபான விருந்த என்று தாமே விரித்த வலையில் முதல் ஆளாக விழுந்து போய்க் கிடக்கும் மனிதர்களின் 'மூளை' சிலந்தியை விடச் சிறப்புக் குறைந்ததா?

ஒவ்வொரு வகையான நூலையும் சுரப்பதற்கென்று சிலந்தியின் வயிற்றறையில் வெவ்வேறு சுரப்பிகள் இருக்கின்றன. எப்போது எந்த வகையான நூலைச் சுரக்க வேண்டும் என்று சிலந்தி யோசிப்பதில்லை. தனது முட்டைகளைச் சுற்றி வைக்கப் பயன்படுகிற நூல் பொதுவாக நல்ல அழகான நிறத்தில் தடிப்பாகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருக்கும் அது குழந்தைகளுக்கான கம்பளிப் போர்வை! வலை என்பது சிலவேளை வசதியாக அமைந்து விடும் என்பது உண்மை தானோ?

பாகைமானியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டாலும் கோணங்களைச் சரியாக அளந்து கொள்வது எங்களில் யாருக்குக் கஷ்டம். எந்தக் கருவியும் இல்லாமல், பென்சில் கூட இல்லாமல் கோணங்களை அளப்பதிலும் அதை இரு கூறாக்குவதிலும் சிலந்தி பலே கில்லாடி! ஆரைகள் சும்மா அந்த மாதிரி இருக்கும். ஆணப்பிசகாமல் இருக்கும்! அதாவது, விடயம் என்னவென்றால் வலை பின்னுவதற்குச் சிலந்தி பாகம் பிறக்க வேண்டும். எல்லாராலும் முடியாது. வலை பின்னவும், மற்ற மனிதர்களை வலையில் விழுத்தவும் சிரரால் இலகுவாக முடியும்! சிரரால் முடியாது! எல்லாச் சிலந்திகளும் வலை பின்னுவதில்லை!

வலை பின்னும் சிலந்திகளுக்கும் பின்னால் சென்று பார்ப்போம். வீட்டுச் சிலந்தி கட்டுகிற 'பூஞ்சண வலை' மிக எளிமையானது புல்லுச் சிலந்தி மிக நுணுக்கமான ஒரு வலை பின்னும் அதில் விருந்தினர் வந்து அமரும். "பிளாற்போம்" (platform) புனல்வடிவில் அமைந்த ஒரு மறைவிடம் எல்லாம் இருக்கும் மறைவிடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் துஷ்பிரயோக சம்பவங்கள் நிகழலாம். நிகழ்ந்தால் நெருக்கீட்டுக்குப் பிற்பட்ட மனவடு என்ற (PTSD) உள்பிரச்சினை ஏற்படலாம். வந்த பிறகு துன்பப்பட்டு என்ன செய்வது? வராமல் தடுப்பது முக்கியம்.

அநேகமான சிலந்திகள் இரவிரவாகக் கண் விழித்துக் கடுமையாக வேலை செய்யும். வலை விரிப்பவர்கள் கடுமையாக உழைப்பார்கள். ஊண், உறக்கமின்றி வேலை செய்வார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு வரும் லாயம் அமோகமானது. வெள்ளை மனம் கொண்டவர்கள் கவனமாக இருப்பது மிக மிக முக்கியம்.

யாருடைய வலையில் யார் விழுந்தார்கள்? யார் விழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? யார் இனிமேல் விழப் போகிறார்கள்?

பார்வை

வசந்தி தயாபரன்

இலக்கியக்குழு / ஆட்சிக்குழு கொ.த.ச.

முருங்கைக்காய் துண்டுதுண்டாக அந்தப் பாத்திரத்தில் விழுந்து கொண்டிருந்தது. எல்லாம் ஒரே அளவான துண்டுகள். அம்மம்மா என்ன வடிவா விரலை வைத்து அளந்து அளந்து வெட்டுகிறா! “பிள்ளை சோத்தைக் குழைய விட்டிடாதையம்மா. பேந்து அவனுக்குப் பிடியாது” என்று ஒரு குரலும் கொடுக்கிறா. சாந்தி சிரித்துக் கொண்டாள். கற்றாக்ற் - கண் தெரியாது! ஆனால், அம்மம்மா என்னவோ எப்பவும் போலத்தான் இருக்கிறா, இயங்கிறா! எல்லாரையும் இயக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறா, இயங்கிறா! எல்லாரையும் இயக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறா!

இன்றைக்கு வழமையை விட உசார் கூடத்தான், ஏழுட்டு வருஷங்களுக்கப் பிறகு பேரன் குடம்பத்தோட வாறான் என்றால் சும்மாவா? உற்சாகமாக இருக்கிறா, காலையிலேயே சுடுதண்ணி வைப்பிச்சுக் குளித்து, பேரனுக்குப் பிடித்த சமையல் செய்வித்து... அம்மம்மா ஆயத்தமாயிட்டா! தடியை ஊன்றிக் கொண்டு ஹோலுக்குள்ளே நடந்து திரிகிறா. ‘டொக் டொக்’ சத்தத்தின் சீரற்ற ஓசையில் அவ பொறுமையிழுந்து விட்டது தெரிகிறது.

எல்லாம் நேற்றுப் போல! காலத்துக்கு எப்போதுமே அவசரந்தான், செட்டை கட்டிக் கொண்டு பறந்து விடுகிறது. சாந்தியும் தம்பியும் கொழும்பில்... அம்மம்மாவின் கைகளில் தொங்கிக் கொண்டு திரிந்தது! அவவின் பாசத்தில் தோய்ந்து வளர்ந்து! எல்லாவற்றுக்கும் ‘அம்மம்மா அம்மம்மா’ என்று சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. ஓ... அது ஓர் இனிமையான காலம்! இனக்கலவரம் வந்தது. எல்லோரையும் அள்ளிச் சுருட்டி, சொந்த மண்ணில் கொண்டு வந்து எறிந்து விட்டுப் போனது.

அம்மம்மாவுக்கு வயதாகி விட்டது. குடுகுடு என்று ஓடித் திரிந்த அவ, வீட்டுக்குள்ளே முடங்கிவிட்டா. அப்பு செத்தவுடன் ஏழு பிள்ளைகளோட, ‘நல்லதங்காள்’ போல தான் அந்தரித்த கதையை அவ சொல்லக் கேட்டால், அழுகைதான் வரும். எவ்வளவு கஷ்டம்! அதற்குள்ளேயும் எவ்வளவு மனவறுதி மனவறுதி - வைராக்கியம்! பிள்ளைகளைப் படிப்பித்து உத்தியோகமாக்கி... அவ கெட்டிக்காரிதான்!

‘டொக் டொக்’ சத்தத்துக்கு மேலால் கார்ச் சத்தம்! அம்மம்மா கதவடியில் நின்று கொண்டு, நெற்றியில் கையைக் கூரை போலப் பிடித்துக் கொண்டு, கண்களை வெட்டி வெட்டிப் பார்க்கிறா. ‘ஒரே புகைச்சலாக’த் தெரிகிற கண்ணால்... சாடையாகவென்றாலும் பேரனைப் பார்க்கலாமோ, நப்பாசைதான்!

தம்பி கண்ணால் துளாவுகிறான்... எங்கே அம்மம்மா? “அம்மம்மா!” தம்பியின் தழுவலில், முதிர்ந்து தளர்ந்துவிட்ட அந்தத் தேகம் சிலிர்த்து நடுங்குகிறது. உணர்வின் கொந்தளிப்பில் உதடுகள் அழுகையில் கோணுகின்றன! “அப்பு... மோனே...! எப்பிடியப்பு இருக்கிறாய்? உன்னை பெண்டிலும் பிள்ளையும் எங்கையப்பு?” தம்பியின் ஏக்கந் தீர்க்கும் மருந்து அம்மம்மாவின் காய்ந்து உலர்ந்த கைகளில் இருந்தது!

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற
சில நிகழ்ச்சிகளின் நிழல்படங்கள்....

Handwritten text or markings at the bottom left of the page, which are mostly illegible due to fading and blurring.

அம்மம்மாவின் சாயமனைக் கதிரை ஒரு சிம்மாசனம்! கைத்தடி, வெத்திலைத் தட்டம், கைவிசிறி... எல்லாம் பக்கத்திலே. அதிலே உட்கார்ந்து கதைப்பதற்கும் நிறையவே விஷயம் இருக்கிறது.

“அக்கா! கண் தெரியாமல்... அம்மம்மாவைப் பார்க்க, பெரிய பாவமாக் கிடக்குது. கண் ஒபரேஷன் செய்தா என்னக்கா? டொக்டர் என்னவாம்? தம்பி வாய்மூடவில்லை.

“ஐயோ மோனே! வேண்டாம் மோனே! அது இம்மளவும் காணும். நான் என்ற அலுவல்களைப் பாப்பன்தானே அப்ப, கூடக் கொக்காவும் இருக்கிறாள்”

அம்மம்மா என்ன சொல்வா என்று தெரியுந்தானே! சாந்தியும் சொல்லிக் களைச்சப் போனாள். டொக்டருந்தான், என்னவோ... ஒபரேஷன் என்றால் அப்படி ஒரு பயம்... வேண்டாம் என்று மன்றாடுகிறா. இப்ப அந்தக் கதையே கதைக்கிறது இலலை.

“அம்மம்மா! பனங்கிழங்கு நல்லாயிருக்குது. மணமும் நல்லாயிருக்குது. என்ன இருந்தாலும், இந்த மண்ணுக்கு எண்டு ஒரு தனி ருசியும் மணமும் இருக்குதான்...!” தம்பி சுவைத்துச் சாப்பிட, அம்மம்மாவுக்கு ஒரே புளுகு!

தம்பியின் குழந்தை மெள்ள மெள்ள அம்மம்மாவுக்குக் கிட்டப் போய், கைத்தடியைப் பற்றி இழுத்தது. அதற்கு, கைத்தடி ஒரு வினோதமான விளையாட்டுச் சாமான்! தம்பி, குழந்தையை அப்படியே அம்மம்மாவின் கைகளுக்கள் பிடித்துவிட்டான். சுருக்கம் நிறைந்த தனது பாசக் கரங்களால், அம்மம்மா குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டா, முற்றத்து ரோஜாவுக்கும், அந்தப் பட்டுத் தேகத்துக்கும் ஏது வேற்றுமை? அந்தப் பிஞ்சினை உச்சி முகர்ந்து” தடவி, தன் அன்பையெல்லாம் கொட்டிவிடத் துடிக்கும் அம்மம்மா! குழந்தை எட்டி கையை நீட்டி விசிறியையும் எடுத்து விளையாடியது.

“இஞ்சால வாங்கோ... ஆச்சிக்குக் கரச்சல் கொடாம...” வெகு சாமர்த்தியமாகக் குழந்தையை விலத்திக் கொண்டு போனாள் ஈபி. தம்பியின் மனைவி! சாந்தி, ஈபியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கல்யாணம் முடிந்து வெளிநாடு போகும் போது, நார்போல செம்பட்டையாய்க் கிடந்த கூந்தல்... இன்று சுகவாழ்வின் அறிகுறியாக அடர்த்தியாக - பளபளத்தது! அதை வேண்டுமென்றே சிலுப்பி விட்டதால், முகத்திலும் தோளிலும் அது விழுந்து கிடந்தது. கண்ணில் கர்வக் கீற்று! அம்மம்மாவால் இதையெல்லாம் பார்க்க ஏலாததும்... ஒரு வகையில் நல்லதுதான்.

“அம்மம்மா பாத்தியளே! உந்தக் கண் ஒப்பரேஷனைச் செய்திருந்தா, இப்ப பூட்டியைப் பார்த்திருக்கலாந்தானே?” தம்பி பொருமினான்.

“ஒப்பரேஷனுக்கு ஒம்படேல்லை எண்டு என்னிகே கோவமே” அம்மம்மா பொக்கை வாயால் சிரித்தா.

“களைச்சப் போயிருப்பியள் - சாப்பிடுங்கோவன்” அம்மம்மாவிற்கு எப்போதும் பிள்ளைகளின் வயிற்றைப் பற்றியே கவலை.

“அதுக்கென்ன அம்மம்மா, சாப்பிடுவம்” தம்பி நானே ஒரு தட்டில் உணவைப் பரிமாறிக் கொண்டு வந்தான்.

“தீத்திவிடுறீங்களே அம்மம்மா?”

அம்மம்மா இரண்டு வாய் சோறாட்டினாள். குழிவிழுந்த அந்தக் கண்களில் இரண்டு நீர்த்துளிகள் உற்பத்தியாகி, கன்னங்களில் உருண்டன. நினைவும் கால் நூற்றாண்டு பின்னோக்கிச் சென்றது.

குழந்தை அழும் சத்தம், ரூபியின் கையில் இழுபட்டபடி அது வந்தது. அதன் கைகால்களில் ஓட்டியிருந்த மண்ணை, புறுபுறுத்தபடியே ரூபி தட்டிவிட்டாள்.

“ஏன் பிள்ளை, குழந்தை அழுகுது? என்னவாம்?”

“இந்த ஊத்தை மண்ணையெல்லாம் அளைஞ்சு பிரட்டிக் கொண்டு நிக் குது. அந்தக் கோழயொண்டு முத்தத்தில... அதையும் கலைச்சுத் திரியுது. உள்ளே வரமாட்டுதாம்”... ரூபி சிடுசிடுத்தாள்.

“பாவம் அதுக்கென்ன தெரியும்... அதைப் பேசாத பிள்ளை” அம்மம்மாவால் தாங்க முடியவில்லை.

“உங்களுக்குத் தெரியாத, இந்த மண்ணில நிறையக் கிருமிகள் இருக்கு! கைகாலில் புண், சிரங்கு, வந்தாப் போல என்ன செய்யிறது?”

அம்மம்மா ஒன்றும் பேசவில்லை. ரூபி தவழ்ந்த மண் இந்த மண் தான் என்றதை நினைத்தாள். இந்த மண், மாவும், பலாவும், பனையும் தந்த தங்களை வளர்த்தை மறப்பது எப்படி?

குழந்தை கதவுக்கு வெளியே இருந்த விந்தை உலகை கண்கள் விரிய ஆவலுடன் பார்த்தது. முற்றத்து விலாட்டும், தென்னையும், வாழையும் வா, வா என்ற ஆடி அசைந்து... தன்னை அழைப்பது அதற்குத் தெரிந்தது. கேற்றோடு பூத்துக் கிடந்த பெரிய சிவப்புச் செவ்வரந்தைப் பூக்கள்... கொத்தித் திரிந்த கோழிக் குஞ்சுகள்... முற்றத்து மண்... எல்லாமே ஆசையைத் தூண்டின! அம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து விம்மியது குழந்தை.

கேற்றைத் திறந்து யாரோ வந்தார்கள். “என்ன ஆச்சி! பேரனைக் கண்ட புளுகில இருக்கிறியளோ?” அயலில் இருக்கிற ராணி அக்கா, கசாங்கின நூல் சேலை, வெறுமையான கழுத்து அவவின் கஷ்டப்பட்ட சீவியத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லிக் கொண்டு...!

“ராணியே! வா, வா! தம்பி, உவள்தான் எங்களுக்கு ஏதும் அந்தரம் ஆபத்தென்றால் ஓடிவாறவள்” அம்மம்மா வரவேற்றா.

தம்பி மரியாதையாகச் சிரித்தான். “ஓம், அக்கா சொன்னவ! வாங்கோ!

ராணி அக்கா பலதும் பத்தும் கதைச்சாலும், ஓரக் கண்ணால் ரூபியையும் பார்த்துக் கொண்டா, ரூபி வேறெங்கோ பார்க்குமாற் பேரல பேரகடல் இருந்தாள்.

கதை கழன்று, ராணி அக்காவின் ஒன்றுவிட்ட மாமா எண்பது வயதில் கண் ஒப்பரேஷன் செய்ததில் நின்றது. தம்பிக்குச் சரியான கவலை.

“பாருங்கோ அம்மம்மா! நீங்கள் மட்டும் உப்பிடியே இருக்கப் போறீங்களே! மனிசர்ர முகமும் பாராமல்... என்ன இல்லாட்டியும் கண் தெரியாமல் இருக்கலாமே”

அம்மம்மா வழமையான சிரிப்பினால் எல்லாவற்றையும் மழுப்பி விட்டா.

ரூபி மடியில் பிள்ளையுடனும் முகத்தில் எரிச்சலுடனும் இருந்தாள் அந்தரப்பட்டாள், “நேரம் போகுது வெளிக்கிடுவமோ?”

அம்மம்மா திடுக்கிட்டாள். “என்ன மோனே... சாப்பிடாமல் எங்கை வெளிக்கிடுறீங்கள்? சாப்பிட்டிட்டு வெய்யில் தாழப் போங்கோவன்”

“நாங்கள் தங்கச்சி வீட்ட போறம். நான் அங்க சாப்பிடுறன்”

தம்பி சங்கடப்பட்டான். வேறுபுறம் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டான்.

ராணி அக்கா மணிக்கூட்டைப் பார்த்தாள். “எட! மகன் பள்ளியால வாற நேரமாகப் போச்சு. அப்ப ஆச்சி, நான் போட்டு வரட்டே?” என்றபடி ரூபிக்குக் கிட்டப் போனாள். “எங்கே... பபாவை ஒருக்காத் தூக்கிப் போட்டுப் போவம்... வா குஞ்சு!” ராணி அக்கா குனிந்து கைகள் இரண்டையும் நீட்டினாள்.

குழந்தை தனது குருணிப் பற்களைக் காட்டிச் சிரித்தது. தாயின் கைக ளுக்குள் இருந்து வெளியே வர உன்னியது. ரூபி, வெடுக்கென்று குழந்தையைப் பின்னால் இழுத்து இறுக்கிக் கொண்டாள்.

ராணி அக்கா செய்வதறியாமல் ஒருநிமிடம் திகைத்துப் போனா! அவவின் நீட்டிய கைகள் தளர்ந்தன.

சாந்தி சங்கடத்துடன் ராணி அக்காவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இப்ப என்ன செய்வது? ராணி அக்கா சமாளித்துக் கொண்டாள். சேலைத் தலைப்பால் முகத்தை ஒரு தடவை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டாள். “அப்ப... சாந்தி! நான் போட்டு வாறனம்மா. தம்பி! வாறன்”

ராணி அக்கா போய் சில கணங்கள், மௌனமே நிறையப் பேசியது. நல்லவேளை அம்மம்மாவுக்கு நடந்தது தெரியாது.

அம்மம்மாதான் நிசபத்தைக் கலைத்தாள். “மோனே! நேரம் போகுது. உன்ர மனிசி பசி கிடக்குதல்லே! வெளிக்கிடுங்கோவன்”

தம்பி, குழந்தையை அம்மம்மாவின் முன்னால் நீட்டினான் ஆச்சியைக் கொஞ்சிவிடுங்கோ!”

அம்மம்மாவின் முகம் வாடியிரந்தது. எங்கே எண்டாலும் நல்லா இருங்கோ அப்பு!... குரலில் நடுக்கம்

தம்பி பிள்ளையைக் கீழே இறக்கிவிட்டான். தன்னைத் தூக்கி வளர்த்த அந்தக் கைகளைப் பிடித்துக் கன்னத்தில் அமுத்தினான். அது பாசத்தின் செய்தியைப் பரிமாறியது.

அம்மம்மா தேத்தண்ணி குடிக்கேல்லையே?”

“குடிப்பம் சாந்தி... கொஞ்சம் ஆறட்டும். உதிலை வை! சொன்னாப் போல... பள்ளை சாந்தி, நான் கேக்க வேணும் எண்டு இருந்தனான். உன்ர மச்சாள் எப்பிடியம்மா ஆள்?”

அம்மம்மா எதிர்பார்த வேளையில் கேள்விக் கணையைத் தொடுக்க சாந்தி தடுமாறிப் போனாள். என்னவென்று... எதையென்று சொல்வது?

“ஏன் அம்மம்மா புதிசாக் கேக்கறியள்? ரூபி நல்ல பெட்டை தானே!” அம்மாவைப் பார்த்துக் கொண்டு இப்படிப் பொய் பேச முடியவில்லை.

அம்மம்மா சிரித்தா வேதனையோடு. “சாந்தி... உன்ர தம்பி பெண்சாதி எண்டு சமாளிக்காதேயம்மா! எனக்க எல்லாம் விளங்கும்! உம்... பழசெல்லாம் மறந்திட்டிடுதுகள். இங்க இருக்கிற சனமெல்லாம் மனிசரில்லையே... வெளிநாட்டில் மட்டுந்தானே ஊத்தையாம்... மனிசர் ஊத்தையாம்!”

சாந்திக்கு ஒன்றுமட்டும் புரிந்தது. இந்த அம்மம்மா கண் ஒப்பரேஷன் செய்யிறா இல்லை என்ற கவலைப்படுவது வீண். மனிதர்களின் முகம் தெரியாதுதான்... ஆனால் அதற்கென்ன!

மல்லிகை
ஏப்பிரல் 2006

சிறுகதை எழுத்துத்துறை ஆளுமை

ஜெயகாந்தன் : சிறுகதைகளும், நாவல்களும் எழுதிப் புகழ்பெற்று விளங்கும் எழுத்தாளர். யதார்த்தவாதம் சீவருடைய கதைகளுக்கு அழிப்படையாகின்றது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்களையும் குப்பத்து வாசிகளையும் கதைத் தலைவர்களாக்கி சீவர்படைத்த கதைகள் சிறந்த கதைகளாகத் திகழ்கின்றன. ‘சீரவில்’, ‘தாலாட்டு’, ‘தாம்பத்தியம்’, ‘விரக்தி’ முதலிய கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. தேவன் வருவாரா? என்ற சிறுகதைத் தொகுதி குழந்தைகளைப் பற்றியதாகும். ‘திரிசங்கு’ என்ற கதையில், திருமணத்தையே வெறுத்து வந்த ஓர் ஆசிரிய மங்கை தன் சீனமையை எல்லாம் பாழாக்கிய பின்பு, மனம் மாறி முப்பத்தேழாம் வயதில் தன் மாணவன் ஒருவனையே மணந்து கொள்வதை ஆசிரியர் சித்திரிக்கின்றார். “எனது கதைகள் பிரச்சினைகளின் பிரச்சினை” என்று ஸ்ரீராம் ஜெயகாந்தன், தம்முடைய சிறுகதைகள் மூலம், சமுதாயச் சீர்கேடுகளைக் களைய ஒரு பெரும் புரட்சியே செய்து வருகின்றார் எனலாம்.

“சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்”

வெளிநாட்டு நல்ல இலக்கியங்களைத் தமிழ் மொழிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான் பாரதி; ஆனால் ஜெயகாந்தனின் படைப்புகளை வெளிநாடுகள் விரும்பித் தங்கள் மொழிக்கு அழைத்தன.

மதுரை சென்ட்ரல் சினிமா தியேட்டர் வாசலில் நின்றபடியே பாட்டுப்புத்தகம் விற்றுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பையன் பின்னர் தஞ்சாவூரிலேயே இருந்த “லொட்ஜ்” ஒன்றிலே ஞும் போயாக வேலை பார்த்தான்.

குடும்பத்தில் சரியான கஸ்டம், கடலூரிலிருந்து தனது தாயையும் தம்பியையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்த அந்தப் பையன் சென்னையில் வாழத்தீர்மானித்தான்.

புதிய கற்பனை, புதிய சிந்தனைகள், கருத்தோட்டம், அற்புதமான சொற்கள், உரையாடல்கள் சேர்த்து கதைகள் புனையும் ஆற்றல் அவ்வேளையில் கைவர ஆரம்பித்தது. எழுதுகோல் விளையாடத் தொடங்கியது.

போலி எழுத்துக்கள் பொசுங்கத் தொடங்கின.

“இதுதான் இலக்கியம்” என்று இன்றைக்கு எண்ணற்ற படைப்புகளை வழங்கிவிட்ட அவர்தான் “ஜெயகாந்தன்”.

சரஸ்வதி என்ற இலக்கிய ஏட்டில் வெளியான அவரது சிறுகதைகள் பத்திரிகை உலகில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

அன்று தமிழுலகம் நன்றாக அறிந்திருந்த சாமி சிதம்பரனாரைக் கடற்கரையில் சந்தித்த ஜெயகாந்தன் கொத்துக்கடலை விற்கும் சிறுவனாக உலாவிய போது விகடன் அலுவலகம் ஜெயகாந்தனைச் சேர்த்துக்கொண்டது. எழுபத்தைந்து ஞபா சம்பளத்துக்காக கதையெழுதச் சம்மதித்தவர், பெற்ற மதிப்பும், வரவேற்பும் அவர் விகடனில் தொடர்ந்து எழுதிய சிறுகதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள் என்ற படைப்புகள் வாயிலாக சமுதாயத்தின் சகல பிரிவுகளிலும் அவருக்கு ரசிகர் கூட்டம் பெருகியது.

வெளிநாட்டு மொழிகளில் ஜெயகாந்தனின் கதைகள், படைப்புகள் வெளிவரத் தொடங்கின. நிதர்சனத்துக்குத் தொடர்பில்லாத ராஜா, ராணிக்கதைகளை எடுத்தெறிந்து தாம் சாதாரண வாழ்க்கையில் சகலமேடு, பள்ளங்களிலும் சஞ்சரித்தவர்களை கதாநாயகர், கதாநாயகிகளாக அமைத்து கதைசெய்யத் தொடங்கினார் ஜெயகாந்தன். இதுதான் இன்றுவரை இலக்கிய படைப்புலகத்தில் உலாவும் புதியநடை!

1972ம் ஆண்டு சாகித்திய அக்கடமி விருது, தேடி வந்து அவரை அடைத்து, அப்படையில் தான் “சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்”

1978	-	“இதயத்துக்கு அப்பால்”	1979	-	“கருணை உள்ளம்”
1986	-	“சுந்தரகாண்டம்” நாவல்	1986	-	“ஜய ஜய சங்கர”
		“ஒரு பிடிச் சோறு”	1959	-	“எனக்காக அழு” (குறுநாவல்)
					“ஒரு நடிகை நாடகம் பாரக்கிறாள்”
					“கருணை உள்ளம்”

(ஜெயகாந்தனென்ற எழுத்தாளனை மகா ஆளுமையை மறவாமல் வைத்திருக்கச் செய்யும் சில இலக்கியப்படைப்புகளை மீண்டும் நினைப்போம்)

பள்ளிக்கல்வியொன்பது, சொல்லிக்கொள்ளுமளவுக்கு பெரிதாக இல்லை. சிதம்பரத்திலும், கடலூரிலும் ஆறாம் வகுப்பு வரை படித்தது அவ்வளவுதான்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு தன்னிச்சையாக ஈடுபாடு ஏற்படுத்தி அரசியல் ஞானம், சிந்தனைகள் பெறத் தொடங்கியது பன்னிரண்டாவது வயதில். இடைக்கிடை யோகாசனக்குழு ஜீவாவிடம் யோகாசனம் பயிலல், இலக்கியமும் இதர நூல்களும் கற்கும் வாய்ப்பும் அவரிடமே.

ஒரு தேசியவாதியாக இருந்து தமிழிலக்கிய படைப்புக்கத்து பிதாமகராக விளங்கியவர் ஜெயகாந்தன். கவிதை, கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் வல்லமை பெற்றவர் ஜெயகாந்தன். எழுத்தாளராக இருந்துகொண்டே அரசியல் பிடிப்பு மீது மேடையேறும் எண்ணமும் ஏற்பட, அங்கும் பிரவேசித்தவர் சிலகாலம் எழுதுவதைக்கூட நிறுத்தி வைத்திருந்தார்.

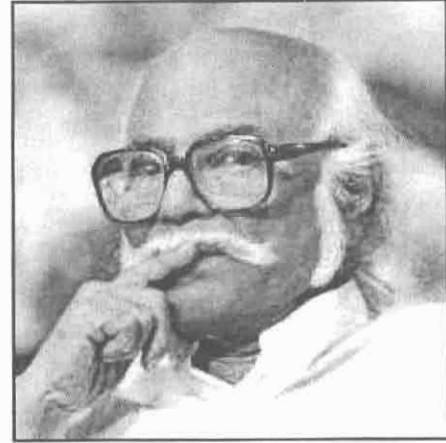
“எல்லோருமே என் கதையின் கருவைச் சிதைத்து, சிசுக்கொலை செய்பவர்களாகவே இருந்தனர். எனவேதான் “உன்னைப் போல் ஒருவன்” குறுநாவலை எழுதியதோடு அதைத் திரைப்படமாக்கவும் முடிவுசெய்தேன்” என்று ஒரு கட்டத்தில் ஜெயகாந்தன் தெரிவித்தார். “யாருக்காக அழுதான்” என்ற திரைப்படத்தை எழுதி, தயாரித்ததும் ஜெயகாந்தன் தான்.

S.S. வாசன் தனக்க சொன்ன ஒரு வாசகம் தன் இதயத்தில் நெடுக ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் என்று ஜெயகாந்தன் அடிக்கடி நினைவுபடுத்துவாராம்.

“இந்த உலகம் உங்களைப் புரிந்து கொள்ளாவிடில் நான் வியப்படையமாட்டேன். இந்த உலகத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவிட்டால், அதுதான் ஆச்சரியம். அதற்காக நான் வருத்தப்படுவேன்”.

இப்படி ஜெயகாந்தனைப் பற்றிய சில செய்திகளை மீண்டும் நினைவுக்கு கொண்டுவருவது இன்னும் இனியும் நம் இலக்கியச் செழுமைக்கு புத்துணர்வு கொடுக்கும் என்ற நோக்கிலேயே “ஓலை” இவ்வம்சத்தை இணைத்திருக்கிறது.

ஆம்! “இது தான் இலக்கியம்” என்று இன்றைக்கு எண்ணற்ற படைப்புகளை ஜெயகாந்தன் வழங்கி தமிழுக்கும், இலக்கியத்துக்கும், நவீன படைப்புலகுக்கும் ஆற்றியவற்றை காலங்காலமாய் மீட்டுப்பார்க்க வேண்டியவையே

ஜெயகாந்தன்

- ஆசிரியர் குழு (தகவல் சேகரித்தது விகடன்... 2003)

வள்ளுவர் கருத்தும் சேக்கிழார் காட்சியும்

- கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்

சு. செல்வத்துரை

தமிழ் நூல்களை ஆக்கித்தந்த புலவர்கள் எண்ணில்லாதோர் உளர். அவர்களுள் காலத்தால் அழியாத நூல்களைத் தந்தோரில் இருவர் மட்டும் சான்றோரால் தெய்வப்புலவர்கள் என்று போற்றப்படுகிறார்கள். ஒருவர் திருவள்ளுவர் மற்றவர் சேக்கிழார். திருவள்ளுவர் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர், சேக்கிழார் இற்றைக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மன் வாழ்ந்தவர். திருவள்ளுவர் தான் ஆக்கித் தந்த உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் திருக்குறளில் இன்றும் வாழ்கின்றார். சேக்கிழார் தான் ஆக்கித்தந்த தெய்வத்திருமறையாம் பெரியபுராணத்தில் இன்றும் வாழ்கின்றார்.

வள்ளுவர் திருக்குறள் 1330 குறள் வெண்பாக்களில் மக்கள் வாழ வேண்டிய வழியைக் கூறுகின்றது. சேக்கிழார் தந்த பெரியபுராணம் 482 விருத்தப்பாக்களில் மக்கள் வாழ்ந்த வழியைக் காட்டுகின்றது. எனவே திருக்குறள் வாழும் வழியைச் சொல்லப் பெரியபுராணம் வாழ்ந்த வாழ்வைச் சொல்லுதல் எவ்வளவு பொருத்தமாய் அமைந்திருக்கிறது.

இரு நூல்களும் தமிழ் மண்ணில் எழுந்த தமிழ் முதல் நூல்கள். எந்தவிதத் தழுவலோ மொழிப்பெயர்போ அல்ல. திருக்கறள் மனிதவாழ்வுக்கு இலக்கணம் வகுத்துக் காட்டப் பெரியபுராணம் அவ்விலக்கணத்தின் படி வாழ்ந்த வாழ்வியலைக் காட்டுகின்றது. முழுக்க முழுக்க உண்மையான செய்திகள் அவை. எனவே நாம் இங்கு வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களுக்கு உதாரணமாகச் சேக்கிழார் காட்டும் காட்சிகள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

இரு நூல்களும் தமிழ் இலக்கணத்தின்படி முதல் நூல்கள் ஆகும். வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதலூலாகும் என்பது இலக்கணம். இருவருக்கும் ஆசிரியர் இல்லை. தாமாகவே உணர்ந்த மெய்யறிவுடையோர். அதனால் தான் இருவரும் தெய்வப்புலவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றார்கள்.

வள்ளுவர் கருத்துத்தான் சேக்கிழார் நூலுக்குப் பெயராய் அமைந்த பொருத்தத்தையும் காணலாம்.

'செயற்கரிய செய்தி பெரியர், சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலாதார்.'

என்பது வள்ளுவர் கருத்து! சேக்கிழார் செய்த நூலுக்குப் பெயர் குறள்வழி வந்ததுதான். செயற்கரிய செய்தி 63 நாயன்மாரின் வாழ்வைக் கூறும் சேக்கிழாரின் நூலுக்குப் பெரியார் புராணம் எனும் பெயர். இவ்வழிவந்திருப்பது எத் துணையிட்டு பொருத்தம்.

“அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே” என்பது இலக்கணம். இங்கு திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருள்பால் இன்பத்துப்பால் என முதல் மூன்று புருடார்த்தங்களையும் கூற பெரியபுராணம், அவற்றின் பயனாகிய வீடடைந்தவர்களின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. ஆகவே திருக்குறள், பெரியபுராணம் ஆகிய இரண்டையும் ஒரு சேரக்கற்றல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நற்பயனாகிய அறம்பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கு புருடார்த்தங்கள் ஆகிய உறுதிப் பொருள்களையும் அறிந்து, அடையமுடியும்.

இனி வள்ளுவர் கருத்தும் சேக்கிழார் காட்சியும் என நாம் எடுத்துக்கொண்ட தலைப்புக்குப் பொருத்தமான சில உதாரணங்களைக் காண்போம்.

வள்ளுவர் மனிதவாழ்வின் பயன் என்ன என்பதற்கு

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

என்கிறார். சேக்கிழார் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்ட அதாவது முத்தி அடைந்த 63 தனி அடியார்களும் ஒன்பது தொகை அடியார்களும் வாழ்வைக் கூறுகின்றார். வள்ளுவர் கருத்தை இங்கு சேக்கிழார் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

நூல் முழுவதும் இக்கூற்றுக்குக் பொருந்தும் எனினும் காலத்தின் அருமை கருதி அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்னும் மூன்றிலும் ஒவ்வொரு கருத்தையும் அதற்குப் பொருத்தமான காட்சியையும் காண்போம்.

அறத்துப்பால், இல்றையிலில், வாழ்க்கைத் துணைநலம் எனும் அதிகாரத்தில் இல்றைய வாழ்வின் தலைவி எப்படிப்பட்ட குணநலன் உடையவளாயிருக்கவேண்டும் என்பதை,

“தற்காத்துக் தற்கொண்டான் பேணித், தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

ஆக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

அதாவது, கற்பினின்றும் வழுவாமல் தன்னைக்காத்து, தன்னை மனைவியாகக் கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றால் குறைவிலாது பேணி இருவரிடத்தும் நன்மை அமைந்த புகழ் நீங்காமல் காத்து மேற் சொன்ன நற்குண நற்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பவளே பெண் ஆவாள் என்பது இக்குறள் கருத்து.

சேக்கிழார் காட்டும் ஒரு பெண் இதற்கு எத்தனை பொருத்தமான காட்சியாய் அமைகிறாள் என்று பாருங்கள்.

அதாவது, கற்பினின்றும் வழுவாமல் தன்னைக்காத்து, தன்னை மனைவியாகக் கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றால் குறைவிலாது பேணி இருவரிடத்தும் நன்மை அமைந்த புகழ் நீங்காமல் காத்து மேற் சொன்ன நற்குண நற்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பவளே பெண் ஆவாள் என்பது இக்குறள் கருத்து.

சேக்கிழார் காட்டும் ஒரு பெண் இதற்கு எத்தனை பொருத்தமான காட்சியாய் அமைகிறார் என்று பாருங்கள்.

சோழநாட்டு இளவரசி மாணி என்பவள் பாண்டியநாட்டு மன்னன் கூடன் பாண்டியன் என்பவனை மணம் முடிக்கிறாள். பட்டத்து இராணியாகவும், இல்லைத் தலைவியாகவும் விளங்குகின்றாள். சைவனான பாண்டியன் சமணர்களின் பிரசாரத்துக்கு எடுபட்டுச் சமணன் ஆகின்றான். பாண்டியநாட்டு மக்களும் பலர் மன்னன் வழியில் சமணராகி விடுகிறார்கள். ஆனால் அரசி மாணி மட்டும் மாதம் மாறவில்லை. மதம் மாறிய தன் கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் செய்யத் தவறவில்லை. இந்த இழி நிலையிலிருந்து தன் கணவனைக் காக்கவேண்டும் என்று சோர்விலாது பாடுபடுகிறாள். மூன்று வழியில் ஞானப்பாலுண்டு அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி வரும் திருஞானசம்பந்தர் பாண்டியநாட்டுக்கு அழைக்கிறார். அவர் தங்கி இருந்த மடத்துக்குச் சமணர்கள் தீமூட்டி விட “சமணர் கொளுவும் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியநாட்டுக்காகவே எனச் சம்பந்தர் தேவாரம் பாடுகிறார். சமணர் மூட்டியதீ பாண்டியனுக்கு வெப்பு நோயாகி வருத்துகிறது. அவர்களால் அதனை மாற்ற முடியவில்லை. பாண்டியமாதேவி சம்பந்தரை அழைக்க அவர் வந்து திருநீறு கொடுத்துத் திருநீற்றுப்பதிகம் பாடப் பாண்டியன் வெப்புநோய் தீர்ந்து எழுகின்றான். மீண்டும் சைவனாகின்றான். கூன் பாண்டியனாக இருந்தவன் “மன்னனும் ஓங்குக” என்ற சம்பந்தர் வாக்கால் கூன் நிமிர்ந்து நின்றசீர் நெடுமாறன் ஆகின்றான். பாண்டியமாதேவி தன்னைக் காத்துத், தன் கணவனைக் காத்துத் தங்கள் குலத்தின் பெருமையைக் காத்த பெண்ணாக விளங்குகின்றாள். இதனைப் பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான்.

மனுநீதி கண்ட புராணத்திலே சேக்கிழார் தன்மகனாகிய வீதிவிடங்கள் கன்னித்தேர் ஓட்டத்தின் போது விதிவசமாய் எதிர்பார்க்காத விதமாய் நெடுவீதியிலே துள்ளி ஓடிவந்த பசுக்கன்றொன்று மகனின் தேர்ச்சி சில்லிலே அடிபட்டு இறந்ததையும் அதற்காக நீதி வழுவாத மன்னன் தன் மகனையே தேர்க்காலில் இட்டு கொன்றான் என்பதையும் காட்டும் சேக்கிழார் இக்காட்சியை

ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளான் என்பது முணரான்
தருமந்தன் வழிச் செய்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் தேராழி யூர்ந்தாந்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி அரிதோ மற்ற றெளிதோதான்

என்ற பெரியபுராணப்பாடலிலே காண்கின்ற இடத்தை வள்ளுவர் குறளோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கமுடியும். மனுநீதி கண்ட சோழனின் தேவியானவள் கணவனோடு சேர்ந்து அவனுடைய சொற்காத்து தன் மகனின் பிரிவு வேதனையையும் நோக்காது, கண்ணோடாது அவனுக்கு இசைந்த மனைவியாக வாழ்ந்ததை நாம் காண்கிறோம். தம் குலத்துக்கு உள்ள ஒரு மகன் என்பதை உணராது எதிர்பாராது விதமாக நடந்த அந்த வேதனையைத் தாங்கிக்கொண்டு மன்னன் கருத்திக்கிசைந்த மனைவியாக காட்டப்படும் இடம் மனத்தை நெகிழ வைக்கிறது.

என்கிறார் வள்ளுவர் கூறிய சேர்ந்து கண்ணோடாது தேர்ந்து, இறைபுரிந்த காட்சியை மனுநீதி கண்ட சோழனில் காணலாம்.

இனிக் காமத்துப்பால் களவியலில் - குறிப்பு அறிதல் எனும் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்தையும் அதற்கான சேக்கிழார் காட்சியையும் காண்போம்.

கருத்து - கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின், வாய்ச்சொற்கள் என்ன பலனும்இல அதாவது காமத்திற்குரிய இருவருள் ஒருவர் கண்களோடு மற்றவர் கண்கள் நோக்கால் பொருந்துமானால், அவர் வாய்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச் சொற்கள் ஒரு பயனும் உடையன அல்ல.

காதலர் இருவரின் கண்கள் பொருந்திக் கல்யாணம் நடந்தகாட்சி ஒன்றைச் சேக்கிழார் காட்டுகிறார்.

சுந்தரர் திருவாநூர்தியாகேசன் கோயிலூர் வழிபடச் செல்கிறார். அதேபோலப் பரவையர் என்பவரும் வழிபாடு செல்வதற்கு வருகின்றார். எதிர்பாராமல் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேருக்குநேர் பார்க்கின்றார்கள். தம்மை மறந்து ஒருவர் மீது ஒருவருக்குக் காதல் பிறக்கிறது. பரவையாரைப் பார்த்த சுந்தரரின் மனதைச் சேக்கிழார் காட்டுவதைப் பாருங்கள். இவன்

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்தன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ
புயல்சுமந்த விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விதைக்கொடியோ
அர்ப்புதமோ சிவனருளோ அறியேன் என்று அதிசயித்தார்.

இவ்வாறு தெய்வத் திருமுறையாம் புராணத்தின் ஊடாக நம் தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார் தரும் காட்சிகளை ஒப்பிட்டுச் சிந்திக்கும்போது வள்ளுவர் பெருமானுடைய மேற்சொன்ன குறள் காட்டும் நெறியோடு கணவரின் சொற்காத்து சோர்வில்லாத பெண்களாகவே தமிழ் மகள் வாழ்ந்து சிறந்த நம் பெருமை தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கே அணிசெய்து விளங்குவதை கண்டு மகிழலாம்.

சங்கத்தகவல்

படைப்பாளிகளே!, இலக்கியப்பிரியர்களே! மாணவச்செல்வங்களே! உங்களுக்கு ஒரு செய்தி.....

“மாணவர்கள மத்தியில் இலக்கியரசனைப் பண்பு குறைவடைந்து வருகிறதா? வளர்ச்சி கண்டு வருகிறதா?” இது உங்களுக்காக “ஓலை” யூடாகத்தரும் தலைப்பு. இவ்விடயத்தை மையப்படுத்தி எங்களுக்கு உங்கள் பொன்னான கருத்துக்களை பதிவுசெய்து அனுப்புங்கள். இலக்கியக்குழுவின் தீர்ப்பில் தரமான சிந்தனைகளை மறு ஓலை நிச்சியமாக பிரசுரித்து, பயன் காணும்.

- ஆசிரியர்

**பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக
நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இனப்பிரச்சனைத் தீர்விற்கான
சீல ஆரம்ப படிநிலைகளையாவது அரசாங்கம் கட்டியெழுப்பலாம்**

சட்டம் தெளிவோம்

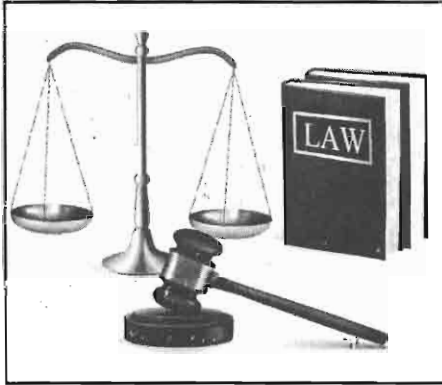

சீரேஷ்ட சட்ட விரிவுரையாளர்

அ. சர்வேஸ்வரன்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் இடம்பெற்ற "சட்டம் தெளிவோம்" நிகழ்வில் "பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டம்: எதிர்பார்ப்புகளும் ஏமாற்றங்களும்" எனும் தலைப்பில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக சட்ட பீட சீரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் சட்ட ஆய்வு நிலைய பணிப்பாளருமான அ. சர்வேஸ்வரன் வழங்கிய கருத்துரை.

பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டமானது இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தமென்ற பின்னணியில் அரசியலமைப்பிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு திருத்தச் சட்டமாகும். பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டமானது இலங்கை அரசியலமைப்பிலிருந்து வேறானதொன்றல்ல.

அரசியலமைப்பின் பாகமாக உள்ளவாங்கப்பட்டு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஒன்றாகும். பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்திலுள்ள முக்கிய விடயங்களாக மாகாணங்களின் இணைப்பு, மாகாண சபைகளுக்கான காணி அதிகாரம் மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரம் என்பன உள்ளன. இன்றைய அரசாங்கம் அரசியலமைப்பில் இல்லாததனை தருவதாக கூறி காலங்கடத்துவதனை விட ஏற்கனவே அரசியலமைப்பில் பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள மாகாணங்களின் இணைப்பு, மாகாண சபைகளுக்கான காணி அதிகாரம்

மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரம் என்பவைகளை உள்ளவாறாக முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவது இனப்பிரச்சனை தீர்விற்கான ஆரம்ப படிநிலைகளையாவது கட்டியெழுப்புவதாக அமையும். அரசியலமைப்பில் உள்ளதனை நடைமுறைப்படுத்தத் தவறுவது அரசாங்கம் அரசியலமைப்பினை மீறி செயற்படுவதாக அமையும். இது நல்லாட்சிக்கு மாறானதாகவும் சட்ட ஆட்சியை மீறுவதாகவும் அமையும்.

இன்றைய அரசியல் நிலை

தமிழ்மக்கள் வேண்டி நிற்கின்ற அரசியல் தீர்வை புதியதொரு அரசியலமைப்பின் மூலம் வழங்கும் நிலையில் இன்றைய அரசாங்கம் உள்ளதா என்பது சந்தேகமானதாகும். அவ்வாறான ஒரு தீர்வை வழங்குவதாயின் முதலில் தென்னிலங்கை மக்களுடைய சந்தேகங்களை இல்லாதாக்கி அவர்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையை வளர்த்து அவர்களை அரசியல் தீர்வை ஏற்பதற்கு தயார் படுத்துதல் வேண்டும். ஆனால், இவ்வாறான செயற்பாட்டில் இன்றைய அரசாங்கமானது

தீவிர கவனஞ் செலுத்தாத நிலையில் எந்தளவிற்கு அரசியலமைப்பு மாற்றத்தின் மூலமான அரசியல் தீர்வு சாத்தியம் என்பது சந்தேகமானதாக உள்ளது. அதேவேளை, இன்றைய அரசாங்கத்தை மாற்றி புதியதொரு அரசாங்கத்தை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு துணைபோகும் நிலையிலும் தமிழ்மக்கள் இல்லை.

இந் நிலையில் அரசாங்கமானது ஆகக்குறைந்தது பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தினால் அரசியலமைப்பினுள் ஏற்கனவே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப்பரவலாக்கம் பற்றிய விடயங்களை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதனையாவது செய்தல் வேண்டும். பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவது தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமையாது. ஆனால் அதிகாரப் பரவலாக்கல் அல்லது அதிகார பகிர்வு மூலம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண்பதற்கு அவசியமான பெரும்பான்மை மக்களின் மனமாற்றத்தை படிப்படியாக ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகையொன்றாக அது அமையும். பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தமோ அல்லது மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையோ அல்லது சர்வஜன வாக்கெடுப்போ அவசியமில்லை. அவசியமானது அரசாங்கத்தின் மனநிலையில் மாற்றமும் நடைமுறைப்படுத்தும் போது இயல்பாகவே எழக்கூடிய சவால்களையும் எதிர்ப்பலைகளையும் எதிர்கொள்வதற்கான தந்திரோபாயங்களும் ஆகும்.

பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விடயங்களில் முக்கியமான சில விடயங்களாக தமிழுக்கான அரசுகரும மொழி அந்தஸ்து, அடுத்துள்ள மாகாணங்களின் இணைப்பு, மாகாணசபைகளின் நியதிச்சட்ட ஆக்க தத்துவம், மாகாண சபைகளுக்கான காணி அதிகாரம் மற்றும் மாகாண சபைகளுக்கான பொலிஸ் அதிகாரம் என்பவைகளைக் குறிப்பிடலாம். மாகாணசபைகளுக்கு இந்த அதிகாரங்கள் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை என்றாலும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்விற்கான சில ஆரம்ப படிநிலைகளை இவை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இவை அதிகாரப்பரவலாக்கம் அல்லது அதிகாரப்பகிர்வு பற்றிய சில சிந்தனைகளை தென்னிலங்கை மக்கள் மத்தியிலும் விதைத்துள்ளன. மாகாணசபை முறைமையை எதிர்த்த தென்னிலங்கை மக்களும் இன்று அதனை ஏற்கின்ற நிலையையும் மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்கின்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டங்களை மாகாண அரசாங்கங்கள் எதிர்க்கின்ற நிலையையும் இவை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

தமிழுக்கு அரசுகருமமொழி அந்தஸ்து

தமிழ் மொழிக்கு அரசுகரும மொழி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டாலும் கூட இது இன்னமும் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அரசாங்கமானது தமிழ்மொழியின் அரசுகருமமொழி அந்தஸ்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் அர்ப்பணத்துடன்

செயற்படுவதுடன் அதற்கான வளப்பகிர்வுகளையும் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மொழி உரிமை மீறலானது வெறுமனே மொழி உரிமையை மீறுவதாக அல்லாது மக்களின் குடியியல், அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாசார உரிமைகளையும் மீறுவதாக அமைகின்றது. ஆங்கிலம் அரசுகளும் மொழியாக இல்லாது இணைப்பு மொழியாக மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் ஆங்கிலம் இன்று அரசுகளும் அந்தள்து இல்லாத சகலகரும மொழியாக வேகமாக மாறி வருகின்றது. ஆங்கிலத்தை அரசுகளும் மொழியாக்கினால் மக்கள் குறைந்தது ஆங்கில மொழியிலாவது தங்களது கருமங்களை நிறைவேற்றுவதனை கோர முடியும். ஆனால் இதற்கு அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தம் அவசியமாகும்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண இணைப்பு

பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய படிநிலைகளிலொன்று மாகாணங்களின் இணைப்பு பற்றிய எண்ணக்கருவாகும். பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டமானது அடுத்துள்ள மாகாணங்களை சட்டத்தின் மூலம் இணைக்கலாம் என்கின்றது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பு பற்றி கூறாது அடுத்துள்ள மாகாணங்களின் இணைப்பு என்கின்றது. பதின்மூன்றாவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னணியில் அடுத்துள்ள மாகாணங்களின் இணைப்பு என்பது உண்மையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பினையே கருதியதாகும். இன்றைய அரசாங்கம் வடக்கு கிழக்கை இணைக்க விரும்பினால் அதற்கு அரசியலமைப்பை திருத்த வேண்டிய அவசியமோ அல்லது சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமோ இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் சாதாரண சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் இதனைச் செய்யலாம்.

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பிற்கு எதிராக உயர்நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பானது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை சட்டத்திற்கு மாறாக தொடர்ந்து இணைத்து வைத்திருப்பது அரசியலமைப்பை மீறுகின்றது என்ற அடிப்படையிலேயே தீர்க்கப்பட்டதே தவிர வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை இணைப்பதனை இயலச் செய்யும் பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளை இல்லாமல் செய்யும் வகையில் தீர்க்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. எனவே பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் சாதாரண சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் வடக்கு கிழக்கை மீண்டும் இணைப்பதற்கு தடையாக உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு எவ்விதத்திலும் அமையவில்லை.

ஆளுநரின் அதிகாரங்கள்

பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தினால் ஆளுநருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களானவை பேரளவிலான வெற்றான அதிகாரங்களாகவே அமைதல் வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சரின் அதிகாரங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக அமைதல் ஆகாது. மாகாணசபைகளால் நிறைவேற்றப்படும் நியதிச் சட்டங்கள் ஆளுநரின் சம்மதம் வழங்கப்படும் வரை நடைமுறைக்கு வரமாட்டாது என்பதுடன் அவைகளில் திருத்தங்களைச் செய்யுமாறு கூறும் அதிகாரமும்

ஆளுநருக்கு உள்ளது. ஆளுநரைப் பதவி விலக்கும் அதிகாரமும் மாகாணசபைக்கு இல்லை. ஆளுநர் மீதான குற்றச்சாட்டின் மீது மாகாணசபையானது மூன்றிலிரண்டு அங்கத்தவர்களின் ஆதரவுடன் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றி அவரை பதவி விலக்குமாறு ஜனாதிபதியை வேண்டலாம். ஆனால், இறுதி தீர்மானமானது ஜனாதிபதியின் விருப்பத் தேர்விலானதாகவே இருக்கும். ஆளுநரின் அதிகாரங்களை மீளாய்வு செய்யும் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகின்ற வரை அரசாங்கமானது ஆளுநரின் அதிகாரங்களுக்கு கடிவாளமிடும் அரசியல் கலாசாரத்தை வளர்த்தல் வேண்டும்.

மாகாண சபைகளின் சட்டவாக்க அதிகாரம்

மாகாண சபைகளுக்கான நிரலிலுள்ள விடயங்கள் பற்றிய நியதிச் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த நியதிச் சட்ட அதிகாரங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கம் ஆக்கிரமிப்பு செய்ய முடியும். மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட விடயங்களுடன் தலையீடு செய்கின்ற சட்டங்களை மத்திய அரசாங்கம் ஆக்குவதாயின் எல்லா மாகாண சபைகளினதும் சம்மதத்தை அதற்குப் பெறுதல் வேண்டும். ஏதேனுமொரு மாகாண சபை அதற்கான சம்மதத்தை வழங்காது அச் சட்டமானது சாதாரண பெரும்பான்மை மூலம் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படுமாயின் அச் சட்டமானது அதற்கான சம்மதத்தை வழங்கிய மாகாணங்களுக்குள் மட்டுமே நடைமுறைக்கு வரும். ஆனால், பாராளுமன்றம் அச் சட்டத்தை மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மை மூலம் நிறைவேற்றினால் அச் சட்டமானது எல்லா மாகாணங்களுக்கும் நடைமுறைக்கு வரும். இவ்வாறாக, மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட விடயங்களில் மத்திய அரசு ஆக்கிரமிப்பு செய்வதனைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் மாகாண சபை முறைமையை பலப்படுத்துதல் வேண்டும்.

மாகாணசபைகளின் காணி அதிகாரம்

மாகாண சபைகளுக்கு எந்தளவிற்கு அரசு காணிகள் மீதான அதிகாரம் உள்ளது என்பது சிக்கலான ஒன்றாக பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ளது. உயர்நீதிமன்றம் சோலைமுத்து என்ற வழக்கிலே இது பற்றிய சட்ட பொருள்கோடலை வழங்கியுள்ளது. இதற்கமைய அரசு காணிகளின் சொந்தமானது மாகாண சபைகளுக்கு இருக்கமாட்டாது. மாகாண சபை விடயங்களுக்காக மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் அரசு காணிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் மட்டுமே மாகாண சபைகளுக்கு உள்ளது. மாகாண சபையொன்றினுள் உள்ள அரசு காணியொன்றை நாட்டிலுள்ள எவரேனுமொருவருக்கு வழங்குவதற்கான அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உள்ளது. இந்த அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி தன் சுய விருப்பில் எந்தளவிற்குப் பயன்படுத்தலாமென்பதுவும் தெளிவான ஒன்றாக இல்லை. ஜனாதிபதியின் இந்த அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்படாது விட்டால் மாகாணமொன்றினுள் மாகாணத்திற்கு வெளியேயானவர்களை குடியமர்த்தும் குடியேற்றத் திட்டங்களை அமைப்பதனை தடுக்க முடியாத நிலை மாகாண சபைகளுக்கு ஏற்படலாம். இவ்வாறான நிலையில் அரசு காணிகள் மீதான மாகாண சபைகளின் அதிகாரம் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது.

மாகாணசபைகளின் பொலிஸ் அதிகாரம்

பதின்மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மாகாண சபைகளுக்கு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவினதான பொலிஸ் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டாலும் இது வரை இந்த அதிகாரம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. மாகாண சபைகளின் பொலிஸ் அதிகாரம் தொடர்பில் தென்னிலங்கையிலுள்ள பெரும்பாலானவர்கள் மத்தியில் தவறான புரிந்துணர்வு உள்ளது. மாகாண சபைகளுக்கு பொலிஸ் அதிகாரம் வழங்கப்படுவது தேசிய பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும் என்பதே இந்த தவறான புரிந்துணர்வு ஆகும்.

பொலிஸ் அதிகாரம் என்பது பொதுமக்கள் ஒழுங்குடன் சம்பந்தப்பட்டது. தேசிய பாதுகாப்பு என்பது இராணுவத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. தேசிய பாதுகாப்பு பற்றிய விடயங்கள் எதுவும் மாகாண பொலிஸ் அதிகாரத்தினுள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. மாகாண பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபரை நியமிப்பதில் பொலிஸ் மாஅதிபருக்கும் மாகாண முதலமைச்சருக்கும் இடையே இணக்கப்பாடு இருந்தால் அவர்களால் கூட்டாக நியமிக்கப்படுவார் மாகாண பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபர் ஆவார். அவர்களுக்கிடையில் இணக்கப்பாடு இல்லையாயின் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு முதலமைச்சருடன் கலந்துரையாடி மாகாண பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபரை நியமிக்கும். முதலமைச்சருடனான கலந்துரையாடல் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவை பிணிக்காதென்பதால் மத்திய அரசின் விருப்பத்திற்குரிய ஒருவரே மாகாண பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபராக நியமிக்கப்படுவதற்கான சாத்தியமுள்ளது.

மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிலுள்ள மூன்று பேரில் ஒருவர் மாத்திரமே முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்படுவதாக இருப்பா உ என்பதால் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழேயே அமையும். மாகாண பொலிஸ் ஆளணியினர் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்களின் வகை மற்றும் அளவு என்பவை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடன் கலந்துரையாடல் செய்யப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படும். எனவே, இதனைத் தீர்மானிப்பது மாகாண சபையின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாக இல்லை. மாகாணமொன்றில் அசாதாரண சூழ்நிலை ஏற்படும் போது அவசரகால நிலையைப் பிரகடனப்படுத்தி பொலிஸ் அதிகாரங்களை ஜனாதிபதி கையேற்கலாமென்பதுடன் மத்திய பொலிஸ் ஆளணியினரையும் சேவையில் ஈடுபடுத்தலாம்.

மாகாண பொலிசாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்ட குற்றச் செயல்களும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவைகளாகவே உள்ளன. தேசிய பாதுகாப்பு, அரசுக்கு எதிரான குற்றங்கள், அரசு சொத்துக்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள், அரசு அதிகாரிகளுக்கு எதிரான குற்றங்கள், மத்திய அரசிற்குட்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான குற்றங்கள், மாகாணங்களுக்கிடையிலான குற்றங்கள் உட்பட பல்வேறு குற்றங்கள் மாகாண பொலிசாரின் அதிகாரத்தின் கீழ் அல்லாது மத்திய பொலிசாரின் அதிகாரத்தின் கீழேயே உள்ளன.

இவ்வாறான நிலையில் பொலிஸ் அதிகாரங்களை மாகாண சபைகளுக்கு வழங்குவது எவ்வகையிலும் தேசிய பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையாது. மாகாண சபைகளுக்கு பொலிஸ் அதிகாரங்களை வழங்குகின்ற போது மாகாணத்திலான பொதுமக்கள் ஒழுங்கு மாகாண சபையின் கண்காணிப்பின் கீழ்வரும். மாகாண சபையானது மக்களின் கண்காணிப்பின் கீழ் வரும். பொலிஸாரின் சேவையை கண்காணிப்பவர்களாக மக்கள் மாறுவார்கள். இது மாகாண பொலிஸார் பொதுமக்கள் ஒழுங்கு தொடர்பில் சிறந்த சேவையை மக்களுக்கு வழங்குவதாக இருக்கும்.

முடிவுரை

நல்லாட்சி, நல்லிணக்கம் மற்றும் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பவைகளுக்கான ஆதரவினை விட சமஷ்டி முறையிலான தீர்வு என்பதற்கான எதிர்ப்பே தென்னிலங்கையில் விஞ்சி நிற்கும் என்பது யதார்த்தமாகும். சிறுபான்மை மக்களின் ஆதரவிலான தொங்குஅரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் புதியதொரு அரசியலமைப்பில் இனப்பிரச்சினைத் தீர்விற்கு தமிழ்மக்கள் வேண்டி நிற்கும் வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாநிலத்திலான சமஷ்டி என்பது எந்தளவிற்குச் சாத்தியமென்பது வினாவாகும். தமிழ் மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கு அதிகாரப்பரவலாக்கம் மூலம் தீர்வு காண்பதானால் அது பற்றிய போதிய விளக்கங்களை அரசாங்கம் தென்னிலங்கை மக்கள் முன் கொண்டு சென்று அதிகாரப்பரவலாக்கம் பிரிவினைக்கு இட்டுச் செல்லாது மாறாக பிரிவினைவாத சிந்தனைகளைப் பலவீனப்படுத்துவதாகவே அமையும் என்பதனை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதேவேளை தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையேயான அரசியல் புரிந்துணர்வும் நம்பிக்கையும் கட்டியெழுப்பப்படுதல் வேண்டும்.

தென்னிலங்கையிலான இவ்வாறான மனமாற்றமும் அதிகாரப்பரவலாக்கமும் அடுத்துவரும் வருடங்களில் ஏற்படும் என்பதோ அல்லது ஒரே நாளில் ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படும் என்பதோ நம்புவதற்கில்லை. இது இலங்கை அரசியலில் தமிழ் மக்கள் கற்றறிந்த கசப்பான உண்மையாகும். இவ்வாறான மனமாற்றமும் இறுதித் தீர்வாக அமையக்கூடிய அதிகாரப் பரவலாக்கமும் அதிகாரப் பகிர்வும் படிமுறைச் செயற்பாடுகளின் மூலமே சாத்தியமானதாகும். இல்லாதவைகளை எதிர்பார்த்து காத்திருந்து ஏமாறுவதனை விட பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தால் மாகாண சபை முறைமைக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுள்ளவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது இனப்பிரச்சினைத் தீர்விற்கான சில படிநிலைகளையாவது இன்றைய அரசாங்கம் கட்டியெழுப்புவதாக அமையும். வைத்தால் குடும்பி எடுத்தால் மொட்டை என்ற நிலையில் தமிழ் மக்களின் இன்றைய அரசியல் அமையலாம் என்பது தமிழ் தலைமைகளும் தமிழ் மக்களும் தீர்மானிக்க வேண்டிய சமகால அரசியல் கள யதார்த்த நிலையாகும்.

குறுங்கதை

புதிய வேலுநாச்சியார்! வேல் அமுதன்

ஓய்வநிலை கல்லூரி அதிபர் அருளம்பலத்திற்கு ஓர் ஆசை. தமது மக்களுள் ஒருவரையாவது ஆங்கில நாடொன்றில் குடியமரச் செய்து, தம்மைப் பல்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே அது. அந்த ஆசை மிக இலகுவாக அவருக்கு நிறைவேறும் அறிகுறி தென்பட்டது.

அருளம்பலத்தின் சேவைக் காலத்தில் அவரின் கல்லூரி உதவி அதிபராகக் கடமை ஆற்றிய பொன்னையா அன்ற லண்டனின் வசதியாக வாழ்ந்து வந்தார். பொன்னையாவின் மூத்த மகன் செந்தூரன் லண்டனிலேயே பிறந்து வளர்ந்து கணக்கியலாளனாகக் கடமை ஆற்றினான்.

அருளம்பலம் பொன்னையாவுக்கு கயல்விழி என்றொரு அழகிய பட்டதாரி மகள் இருப்பதை அறிந்து, சாதகங்கள் உத்தமமாகப் பொருந்துவதாகத் தெரிந்து, சம்பந்தக் கலப்புக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டினார்.

முகப் புத்தகத்தில் (Face Book) போதிய தகவல் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தால், அவற்றைப் பார்த்து, செந்தூரனும் கயல்விழியும் திருமணப் பேச்சுவார்த்தை தொடரச் சம்மதம் தெரிவித்தனர்.

சகல விடயங்களும் மிகத் திருப்பதிகரமாக இருந்தநிலையில், கயல்விழியின் ஆங்கில மொழி ஆட்சியை அறிந்து கொள்ளும் ஆசையில் ஸ்கைப் (Skype) வழியாகச் செந்தூரன் தொடர்பு கொண்டபோது, அது அற்புதமாக இருந்தது கண்டு மகிழ்ந்தான்.

கயல்விழியும் நானும் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டி, “எங்கட திருமணத்தை எங்கை ஊரிலேயே வைக்கலாமா?” எனத் தமிழில் செந்தூரனைக் கேட்டாள்.

செந்தூரன் திக்குமக்காடுவது தெரிந்தது!

“ஏன் என்ன பிரச்சினை”, கயல்விழி ஆங்கிலத்தில் கேட்டாள்.

தனக்குத் தமிழ் தெரியாது என செந்தூரன் தெரிவித்த அவ்வநிலையில், “எங்கடை வீட்டு மொழி தமிழ். தமிழ்நாடுவருந்தும் தமிழே தெரியாத தமிழன் நீங்க. நீங்க எங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் ஒத்து வராது?. என நாசூக்காகவும் மிகத்தெளிவாகவும் ஆங்கிலத்தில் அனுதியிட்டுக் கயல்விழி உறுதியாகத் தெரிவித்தாள்.

Nepoleon Hill என்பவர் எழுதிய நூல் Think and Grow Rich என்பது. “ஒவ்வொரு துன்பமும் ஒவ்வொரு தோல்வியும் , ஒவ்வொரு நெஞ்சு பெறுக்காத வேதனையும், தம்மோடு அதற்குச்ச மமான அல்லது அதைவிடப்பெரிய பயனுக்கான விதையைச் சுமந்து வருகின்றன.

- நெப்போலியன் ஹில்

தமிழ் அக்கையவள் மாட்சி.....

- “காப்பியக்கோ” டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

அக்கைத் தமிழுக்கென் றற்புதச் சிற்பமொன்றை
வண்ணமுறச் செய்துள்ளார் வல்லாளர் - கன்னியவள்
மூப்பறியாத் தீநாற்றம் மொழிவநென்ன கூறுவடீளா
நாப்பமும்பொ னுள்ளனடீள காண்.

என்னால் பமைநங்கள் ஏற்றமுற்ற நாமநுபீபால்
எக்கை மதங்கள் எழில்கொள்ள - பன்னெடுங்கால்
கைத்தருளல் பிபென்று வாழ்த்துவபொ னுள்ளனடீள
கைத்தலைங் கொண்டாள்பொற் பீகால்

கைவந் திருமுறைகள் ஆழ்வார்தம் பாசுராங்கள்
கைவந் தழைத்தீநாங்கச் செய்துபீபால் - கையத்து
செந்தமிழுஞ் சீருடீவ செய்தநெனில் பிபறாகும்
புந்திக்குந் தீனி யகை.

பீதம்பா வணிதமிழைத் தாங்கிக் கிறித்துவத்தை
பீமம்பா டடைய மனுக்குகத்தை - ஓம்பிடடீவ
செய்யத்தன் பங்குதனைச் செய்தநெனில் மாற்றமில்லை
துய்ய பணியிரண்டுந் தான்.

மணிடீம கதைமிகை பீமன்மையுறச் செய்யும்
பணிடீயாடு பெளத்தத்தின் பீகான்மை - நனியுடக்கச்
செய்வ திரண்டுபட்ட சாதனைக ளாகுமிகை
கையத்துச் சிறப்பாகும் சீர்.

சீறாப் புராணம் திருநபியின் வாழ்வுதனைக்
கூறுமொரு காப்பியடீம செந்தமிழில் - பீதர்ந்திடுங்கால்
இன்னாம் மதத்திற்கென் றுற்றதுவாம் கொண்டகரு
முஸ்லிமல் னார்க்கும் பொது.

அரிகாம்ப்யுதி

- சி. இராஜேந்திரன்

வண்டரி மூங்கில் காம்பு அறிந்து துகளிட
மண்ணில் வீழ்ந்த சுரங்கள் ஏழும்
சரிகம கதனி என்றிகைந் திகைத்து
அரிகம்பு உஐதி இகையா கினலெ
அரிகாம் லீபாதி இராக மாகி
முல்லைக் குரிய பண்ணாகியதென
பல்லொர் சபையில் காற்றினா னறிஞன்
“சுரம் - கம்பின் நடுச்சீசாத்தி

முல்லைக் கடவுள்
தொல்காப்பியம் சொனும்முல்லைக் கடவுள்
புல்லானா புறக்காழ்ப் புடைய
புல்லாங் குழலூதி லெய்க்கும் மாரியான்
கல்லா உயிரும் அவன்பாட்டி னாடும்
காற்றுக் கூடத் தன்பாட்டில் உஐதும்

யாமுவன் என்றது உலகு
லீபார்செயுங் காலை நாணிகைப்பூட்டி
வெருடிய எதிரியும் வெருவ
லீபார்இகைக் காலம் நாண்பல பூட்டி
வெருடிய இன்னிகை மீட்டார்
யாமும் குழலும் முழுவும் தமிழினின்
முகரமும் பெருமைசீர் சொத்தென
யாமுவன் என்றார் சிங்களர்
யாமுவா - சிங்களம் - நண்பன்

கவிதைக் கோட்பாடு படைப்புலகமூல்

-மு.பொவின் “குந்திஷேத்திரத்தின் குரல்”

என்ற கவிதை நூலை மதிப்பீடு செய்தெழுதும் கட்டுரை இது.

ஆக்கம் : சோ.ய

1970ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம். கல்முனையிலிருந்து நுஃமான்

வெளியிட்ட கவிதைச் சஞ்சிகையாகிய “கவிஞன்” இல் ஒரு கவிதை படித்தேன்.

“எங்கும் அலைகள் எறியும் கடல்நடுவே
குந்தி இருக்கும் றொபின்ஸன் குறுசோ போல்
பேரறியா நச்சுப் பிரண்டை விளைகின்ற
ஓர் தீவில் வந்தே ஒதுங்கிக் கிடக்கின்றேன்...”

இவ்வளவு காலஞ் சென்றும் இவ்வடிகளைத் திருப்பிச் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு கவிதை என் நெஞ்சில் ஆழப் பதிந்து விட்டது. அதை எழுதிய மு.பொவோடு எனக்கு ஏற்பட்ட முதற்பரிச்சயம் அது.

பள்ளிப் பருவத்தில் நாங்கள் படித்த பாடநூல்களில் சுருங்கிய, எளிமையான வடிவத்தில் நாங்கள் வாசித்த கதைதான் “றொபின்ஸன் குறுசோ”. அதை எழுதியவர் டானியல் டெஃபோ என்ற ஆங்கிலப் புனைகதை முன்னோடி என்பதும் ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாக வைத்து அதை எழுதினார் என்பதும் பின்னாளில் நான் அறிந்த செய்தி.

சொந்த ஊரில்- நாட்டில்- இருக்க விரும்பாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் மனிதனை நாயகனாக வைத்து பிறகு பல நாவல்கள் வந்துள்ளன. இந்த மனித இயல்பு “அந்நியமாதல்” (alienation) என்று விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. பல பரிமாணங்களில் ஆராயப்படுகிறது.

மு.பொ வின் இந்தக் கவிதை மனித வாழ்வு பற்றிய தத்துவ விசாரமாக என்னை ஈர்த்தது. மனித நடமாட்டமே இல்லாத ஒரு தீவில் தனித்து விடப்பட்டவன் குறுசோ. நவீன மனிதனோ, நகரத்தின் சந்தடியில் - சமூகத்தில் - வாழ நேர்ந்தபோதும், யாரோடும் ஒன்ற முடியாது தனித்தே இருக்கிறான். சுற்றிவர அலைமோதும் கடல் நடுவே ஒன்றும் விளையாத- நச்சுப் பிரண்டை மட்டுமே வளருகின்ற- தீவில் ஒரு கல்லில் குந்தியிருக்கின்ற குறுசோ நவீன மனிதனுக்கு ஒரு குறியீடாகிறான். “அந்நியமாதல்” என்ற இந்த எண்ணக்கருவை, தமிழ்க் கவிதைக்குக் கொண்டுவந்த முன்னோடிகளுள் ஒருவராக, மு.பொ வைக் காண்கிறேன்.

பாரதியிலிருந்து தான் தமிழ்க் கவிதை உலக அரசியலைப் பேசத்தொடங்கியது. ரஷ்யப் புரட்சி பற்றி, பெல்ஜியம் பற்றி, இத்தாலி பற்றியெல்லாம் பாரதி பேசினான். எங்களுடைய காலத்தில் நிகழ்ந்த மிகக்கோரமான, மிகத் துணிச்சலான சம்பவம் 2001 செப்ரெம்பர் 11இல் நடந்த இரண்டைக் கோபுரத் தாக்குதல். உலகச் சண்டியனாக தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டுள்ள அமெரிக்காவின் முகத்தில் ஓங்கிக் குத்திய சாகஸம் அது. அது பற்றி “பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்”

என்ற நெடுங்கவிதையை எழுதினார் மு.பொ. அது வெளிவந்த பொழுது என்னால் மு.பொவின் நிலைப்பாட்டோடு ஒத்துப்போக முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட நாலாயிரம் அப்பாவி்களின் உயிரைக் காவுகொண்ட தாக்குதல் இது. நான் தொலைக்காட்சியில் பார்த்த காட்சி மூன்று வயதுச் சிறுமியொருத்தி அத்தாக்குதலில் பலியான தன் தந்தையாகிய பாதுகாப்பு அலுவலருடைய நினைவிடத்தில் மலர்வளையம் வைப்பது. இந்தக் காட்சி நெஞ்சை நெகிழ வைத்ததாலோ என்னவோ, “பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்” என்னைச் சிலிரிக்க வைக்கவில்லை. ஆனால் அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை வாசித்த Benjamin Zephania ஷம் Mark Sykes உம் “I liked the way it looked at the bigger picture and made broader connections” என்றும் “These poems are moving, simple and rich, and frequently disturbing” என்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்த பிறகு, என் initial response ஐ மறுபரிசீலனை செய்யலானேன்.

ஆரம்ப காலத்தில் மு.பொ யாப்பமைதி பேணும் கவிதைகளையே எழுதிக்கொண்டிருந்தார். நான் மேற்கோள் காட்டிய “மதிப்பீடு” என்ற கவிதை உதாரணம். அவர் புனைந்த சிறுவர் பாடல்களிலும் இந்த யாப்பமைதி இருந்தது. எனக்குப் பிடித்த சிறுவர் பாடல் ஒன்று:

“மழையைக் கண்டு தவளைத் தாத்தா
மத்தளம் கொட்டினார்
பழைய பாட்டைத் தினமும் தினமும்
பாடிக் காட்டினார்
தட்டான் பூச்சி வெளியில் வந்து
சிறகடிக்குது
தம்பளப் பூச்சி மண்ணில் ஊர்ந்து
பட்டு விரிக்குது
குட்டான் சோறு ஆக்கி ஆக்கி
அக்கா கொட்டினார்
குடிசை மண்ணில் கட்டிக்கட்டி
அண்ணன் இடிக்கிறான்
வேலியெல்லாம் கார்த்திகைப் பூ
விளக்கு வைக்குது
வயல்களெல்லாம் கொக்கெழுந்து
வெள்ளை கட்டுது...” (மழை விழா)

கொக்கு வயல்களில் வெள்ளை கட்டும் படிமத்தைக் கடன் வாங்கி ஓர் இசைப் பாடலில் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன்.

சொல்ல வந்தது அதுவல்ல. மரபு வழிப்பட்ட செய்யுள் வடிவங்களைப் பயன்படுத்திய மு.பொ. தனது வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டத்தில்செய்யுள் வடிவம் யாந்திரீகமானது, இது கவிஞனுடைய சுயாதீனத்துக்கு இடைஞ்சல் என்றும் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டார். ஈழத்தில் மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன், சில்லையூர்ச் செல்வராசன் முதலியோர், சமகாலத்தில் சாதனை புரிந்திருக்கவும், அதைப் பொருட்படுத்தாது, தன் கலையாக்கத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்தினார் மு. பொ.

யாப்புத் தரும் பற்றுக்கோடுகளைக் கைவிட்டு, கவிதை படைப்பவன், வெட்ட வெளியில் - சூன்யத்தில்- நின்றா தொழிற்படுகிறான்? இல்லவே இல்லை. அவ்வாறு நின்று கவியெழுத முனைந்த புதுக்கவிதைக்காரர்களில் பெரும்பான்மையோர் படைத்த வறண்ட, உப்புச் சப்பற்ற ஆக்கங்கள் வரலாற்றின் குப்பைக் கூடைக்குள் போய் விழுந்தன. மேற்காலகின் புதுக் கவிவாணர்களால் உந்தப்பட்ட இளங்கவிஞர்கள் அந்த மூலவர்களின் கலைநேர்த்தியை வசப்படுத்தாது, உருவகங்களை அடுக்கிக் கவிதை என்று பரிமாறினர்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் கவிதையுலகில் T.S.Eliot செய்த பெரும்புரட்சியை நோக்கினால் நான் சொல்வது புரியும். அவரும் மரபார்ந்த செய்யுள் வடிவங்களைத் தவிர்த்தவர் தான். அவர் எழுதிய புதுக்கவிதையில் ஒரு வயம் இருந்தது. Murder in the Cathedral என்ற அவருடைய பாநாடகத்தை அதன் ஓசைக்காகவே நான் திரும்பத் திரும்பப் படிப்பதுண்டு.

T.S.Eliot தொன்மங்களையும் (myth) மறைமுகக் குறிப்புக்களையும் (allusions) பயன்படுத்தினார். தனக்கு முந்திய கவிஞர்களுடைய உத்திகளை அகத்துறிஞ்சிக் கொண்டார். Andrew Marvell "Coy Mistress" என்ற பிரசித்திபெற்ற கவிதையில் சொல்லுவான்:

"But at my back I always hear
Time's winged chariot hurrying rear.."

"என் முதுகின் பின்னே இறக்கை கட்டிக்கொண்டு விரையும்
காலதேவனுடைய தேரின் ஓசை கேட்கிறது!"

இதைச் சவீகரித்த T.S.Eliot பாடுகிறார்:-

"என் முதுகின் பின்னே மோட்டார்களின் இரைச்சலையும்
ஹோர்ண்கள் கூவும் ஓசையையும் கேட்கிறேன்!"

இயேசு பாலன் பெத்லஹேமில் பிறந்திருக்கிறார். தேவதூதனின் பணிப்பை ஏற்று கீழ்த்திசை ஞானியர் மூவர் அவரைப் பார்க்கப் போகிறார்கள் - காடும், மலையும், ஆறும், பாலை நிலமும் கடந்து, போகும் பயணத்தில் ஒரு நாள் காலை தொடுவானத்தில் மூன்று மரங்கள் தென்படுகின்றன. அதன்பிறகு, வாசற் கதவுநிலையில் திராட்சைச் செடிகள் கட்டிய ஒரு தவறணையைக் கடக்கிறார்கள். அதன் முன்னே மூவர் சூதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த allusions ஊ, சாதாரண வாசகன், கவனத்திற் கொள்ளாது கடந்து விடுவான். பிறப்பைத் தரிசிக்கப் போகிறவர்கள் தொடுவானத்திற் காணும் மூன்று மரங்களும் பின்னால் வரப்போகிற சிலுவை உத்தரிப்பை - இறப்பைச் சட்டி நிற்கின்றன என்பதை உணரார். (இயேசுவோடு திருடர்கள் இருவர் சிலுவையில் அறைப்பட்டனர்). தவறணை வாயிலில் சூதாடிக் கொண்டிருப்போர், பின்னால் இயேசுவின் மேலங்கி யாருக்குச் சொந்தமென தீர்மானிக்க சூதாடும் போர் வீரர்களை நினைவுபடுத்தினார்.

எலியற் பற்றி இவ்வளவு விரிவாக நான் குறிப்பிடக் காரணம் அவருடைய கலையாக்கத்துக்கும் மு.பொவின் கலையாக்கத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டவே. எலியற் எவ்வாறு தொன்மங்களைப் பயன்படுத்துகிறாரோ, அவ்வாறே மு.பொவும் தொன்மங்கள் மீது தன் நெடுங்கவிதைகளைக் கட்டமைக்கிறார்.

குருவேத்திரத்தில் வாய் கட்டப்பட்டவளாய் குந்தி இருக்கிறாள். மேய்ப்பனின் குழலிசை தூரத்தில் மெலிந்து ஒலிக்கிறது. கர்ணனின் மூலம் பற்றிச் சொல்லும் உரிமை குந்திக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. நிலங்கூட்டும் பாஞ்சாலியின் கூந்தல் முடிக்கப்படுவது எப்போது?

ஒவ்வொரு ஊரும் குருவேத்திரம்ஊ ஒவ்வொரு வீடும் குருவேத்திரம்ஊ ஒவ்வொரு நெஞ்சும் குருவேத்திரம். எங்கும் அர்ச்சுனர்! ஆயுதங்கள் நழுவ, திகைத்து நிற்கின்றனர்.

சக்கரம் ஏந்தி நிற்கும் மேய்ப்பன், மேய்ப்பனை மறைத்து நிற்கும் மனோமயன், “எது சரி, எது பிழை?” என்ற குழப்பத்தில் அர்ச்சுனன்.

இவ்வளவும் நாம் அறிந்த பழைய பாரதம். இந்தக் கட்டத்தில் க(வி)தையை அடுத்த தளத்துக்கு நகர்த்துகிறார் மு.பொ.

“நாம் கேட்டது நாடல்ல
நமது நிலத்தில் சுயாதீன வாழ்வு..
நாம் விரும்பியது பிரிவல்ல
கௌரவரோடு உடனிருந்து வாழும் உறவு
ஆனால், கௌரவர் அளித்த பதில்?
கடற்கரை வெளியில் கல்லால் அடித்தனர்...
புனித நகர் நோக்கி சகுனி நடந்தான்...
பாண்டவ கௌரவ ஒப்பந்தம் கிழிந்தது...
பழைய பாண்டவர் செயல்திறன் குன்றி
கௌரவர் போட்ட பிச்சையில் மயங்கி
தமது உரிமையைத் தாரை வார்க்கவும்...
புதிய பாண்டவர் வெஞ்சினம் கொண்டனர்
குந்தி வேத்திரம் குருதியில் குளித்தது!”

இது மு.பொ தரும் நவபாரதம். இதில் வரும் கௌரவரை, சகுனியை, ஒப்பந்தம் கிழிந்ததை, பழையஃபுதிய பாண்டவர்களை எங்களால் இனங்காண முடிகிறது. T.S.Eliot ஐப் போல தொன்மத்திலிருந்து மு.பொவும் ஊட்டம் பெறுகிறார்.

பாண்டவர் மனங்களில் குழப்பம். குந்தியின் வாயை அவிழ்ப்பதா, விடுவதா? மனோமயன் அர்ச்சுனனைத் தூண்டுகிறான்.

“கௌரவர் கரங்களில் சிதையுண்டழிந்த
திரௌபதைக் கூட்டம் தலைவிரிகோமையா!”

“எங்கே உன் ஆயுதம்? எடு அதை, போர் தொடு!”

“முடியாது, முடியாது”

அர்ச்சுனன் கூவினான். அவன் மனதில் குழப்பம்ஊ சோர்வு

“இந்த யுத்தம் அர்த்தமற்றது
வீணே இளைஞரைப் பலியிட நிற்கிறோம்!
மேலும் மேலும் கொழுந்தினில்
புதிய விட்டிலாய் நாங்கள் சாவதா?”
மனோமயன் அர்ச்சுனனைத் தூண்டினான்.

“விடுதலை வேட்கையில் ஊறிய நீயுமா
இழப்புக்கள் கண்டு இப்படித் துஞ்சினாய்!”

ஈற்றில் அர்ச்சுனனுக்குத் தெளிவு ஏற்படுகிறது. மேய்ப்பன் ஏவ, குந்தியின் வாய்க்கட்டை அவிழ்த்து விடுகிறான். ஊரெல்லாம் அவள் குரல் ஒலிக்கிறது. ஊரெல்லாம் உள்ளவர் அவள் பெற்ற மக்களே.

“விடுதலைக்காகப் போராடும் மக்கள் - முதலில்
தமக்குள் விடுதலை பெற்று மேலேழு வேண்டும்!”

நவபாரதத்தின் நவகீதையோடு கதையை முடிக்கிறார் மு.பொன்னம்பலம்.

மு.பொவின் நெடுங்கவிதைகளில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது “துயரி”. பெயரே அற்புதம். சுந்தரி, நிரந்தரி, திகம்பரி என அம்பிகையைப் பேராயிரம் பரவி ஏத்துதல் போல இவள் “துயரி”, துயரமே வடிவானவள். அவள் ஒரு தனியாள், ஒற்றைச்சி. கூட்டத்தில் அவள் தனித்துத் தெரிவாள், தனித்திருந்து கூட்டம் போடுவாள்.

அவள் துயர் காதலின் துயரல்ல, கைக்கிளையின் துயரல்ல, இழப்பின் துயரல்ல, புரையோடிய துயர். அவளுக்குக் கவிஞனுக்குமான உறவு எப்பொழுது தொடங்கியது? தாய் மடியில் சிறுவனாய் வானத்தைப் பார்த்தபடி கிடந்தபோது, பிரிந்து அள்ளுண்டுபோகும் ஒற்றைத் தனி முகிலாய், ஒற்றைத் தனிக்குருவியாய் அவள் காட்சி தந்தபோது!

அவள் தாக்குதல் வேல் பாய்ச்சலாக- வேர் பாய்ச்சலாக - அவனுள் இறங்கியது. அவள் நாண் ஏற்ற, வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட கவிஞன் இன்று வரை இலக்குத்தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். எங்கோ, எப்பவோ ஆரம்பித்த விழியாத்திரை இப்புவலகை வந்தடையாது அந்தரித்து அலைகிறது என்கிறார் மு.பொ. ஒளி இலக்கை அடைய எடுக்கும் வேகத்தை “ஒளி ஆண்டுகள்” (light years) என்கிறோமே, அப்படிக்கற்பனை பண்ணிக் கொள்ளலாம். அல்லது புவியீப்பால் கீழ்நோக்கி விரையும்போது கருகிய எளிகல்லாய்ப் பாவிக்கலாம். திடீரென, கவிதை அடுத்த தளத்துக்கு நகர்கிறது. துயரி கவிஞனின் அலுவலகத்தில் ரைப்பிஸ்ஓ ஆக வருகிறாள். சிறுவயதுக் கற்பனை புவாக விகசித்து நிற்கிறது. கற்பனையா, யதார்த்தமா? ஓடும் நீர்ப்பரப்பில் முதலை வால் சுழற்றி அறைந்தது போல், அவள் விழித்தாக்குதல்! விஸ்வாமித்திர மோனத்தின்

மீது மேனகா நர்த்தனம்! இமைகள் கொட்டும் பேரிகை முழக்கம். அவள் மூட்டும் மர்ம வேள்வித் தீயில் இவன் உடல் வேகிறது. வேப்ப மரத்தில் அறையப்பட்ட ஆவியாய் இவன் அவளில் சிறைப்படுகிறான்.

கவிதை அடுத்த தளத்துக்கு நகர்கிறது. ரைப்பிளர் திவ்வியாவின் வீடு எங்கே? அவள் இருப்பது அகதி முகாமில்! அகதிகள் பற்றிய விசாரம் விரிந்து செல்கிறது. நாடு கடந்து செல்கையில் கடலோடு அள்ளுண்டும் கொள்கலனுக்குள் குற்றுயிராகியும், சிறைகளில் முடங்கியும் சிலுவை சுமக்கும் புதுயுகக் கர்த்தர்கள்! மு.பொ வின் கண்களுக்கு அகதி முகாம்கள் யுத்தம் கக்கிய எச்சம். திரிசங்கு சொர்க்கமாய் புது இனப் பிறப்பின் பிரசவ விடுதியாய்த் தெரிகின்றன. உலகெங்கும் அகதி முகாம்கள். அணு உலைச் சாம்பல் குளித்த கோழிகளாய் அகதிகள்.

“வாய் நசிந்த சருவங்களோடும், வயிறுகுழிந்த குடங்களோடும் திரியும் அகதிகள்”.

அன்றிரவு தீண்டல் சங்கமம், ஒருமை! முள்ளந்தண்டில் ஏறிய குண்டலினி(?)யின் அமிர்தப் பொழிவு!

தத்துவப் படிகளில் தாவி ஏறிய வாசகன் நிஜ உலகுக்குக் “கொறகொற” என இழுத்து வரப்படுகிறான்! அகதி முகாமுக்குள் இராணுவம் நுழைகிறது, தலையாட்டிகள் சகிதம்! திவ்யாவைக் காணவில்லை. இராணுவம் வருமுன் போய்விட்டாளா? கைதானாளா? காணாமல் போனாளா? கவிஞன் தேடுகிறான். யார் இந்தத் துயரி? கண்ணகியா? சகுந்தலையா? திவ்யாவா?

“கணவனை இழந்த பெண்களின் விம்மல் அவள் இதழ்களில்
தனயரை இழந்த தாய்மாரின் ஆவேசம் அவள் நெஞ்சில்
பெற்றவரை இழந்த பிள்ளைகளின் முனகல்
வண்புணர்வுக்குள்ளான கன்னியர் கேவல்....”

எல்லாம் சுமந்து வருகிறாள். சாம்பலை அள்ளிச் சிந்திச் சிரிக்கிறாள் - கபாலியாய்!

“பின்னொர் இராவினிலே -கரும்

பெண்மை யழுகொன்று வந்தது கண்முன்பு

கன்னி வடிவமென்றே - களி

கொண்டு சற்றேயரு கிற்சென்று பார்க்கையில்

அன்னை வடிவமடா - அவள்

ஆதிபராசக்தி தேவியடா!”

என்று பிரமித்த பாரதி போல், பொன்னம்பலம் அவளால் மானிட விடுதலை வாய்ப்பது கண்டு புளிக்கிறார்.

தமிழ்க் கவிஞர்களில் மு.பொ தனித்து நிற்பதை நான் மேலே காட்டிய நெடுங்கவிதைகள் சுட்டுகின்றன. பொன்னம்பலத்தின் பலம் அவருடைய தத்துவத்தளமே. அவர் கவிதை நுதலும் பொருள் சிலருக்குப் புரியாது போனால், அதற்கும் அதுவே காரணம். Eliot எழுதிய புதிய கவிதையும் பலருக்குப் புரியவில்லைத் தான்.

மரகமைய ஆண்ட காவன்தீஸன்

இளம் ஆய்வாளர் - S.Y. பெனல்தன்

மொழிபெயர்ப்பாளர் - மாகாண உயர் நீதிமன்றம் சப்பரகமுவ

ஆய்வுச் சுருக்கம் :-

திஸ்ஸு என்ற இயற்பெயருடைய பல மன்னர்கள் நம் நாட்டை ஆண்டுள்ளார்கள். எனினும் அவ்வொவ்வொரு மன்னருக்கும் உரித்தான ஓர் சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. அச்சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்டு அம்மன்னர்கள் யார் என்பதனை தெளிவாக இனங்கண்டு கொள்ள முடியும். அந்த அடிப்படையில் மகாவம்சத்தின் காவியத் தலைவனாகக் கொள்ளப்படும் துட்டகைமுனுவின் தந்தையானவரின் இயற்பெயரும் "திஸ்ஸு" ஆவதோடு அவரின் சிறப்புப் பெயர் "கா(க்)கைவண்ண" என்பதாகும். இந்த "கா(க்)கைவண்ண" என்ற சிறப்புப்பெயரால் குறித்த அம்மன்னனை அழைக்கின்றமைக்கான காரணம் தொடர்பில் பல கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இவ்வாய்வானது அவ்வனைத்து கருத்துக்களையும் விஞ்ஞானபூர்வ அணுகுமுறையிலும், ஆய்வியல் கண்ணோட்டத்திலும் அலசி ஆராய்ந்து வாசகர்கள் மேற்குறித்த விடயம் தொடர்பில் கொண்டுள்ள எண்ணப்பதிவுகளை மறுமதிப்பீடு செய்து கொள்ள தூண்ட வல்லதாகும்.

அறிமுகம் -

நாம் காவன்தீஸன்(ன்) அல்லது கா(க்)கைவண்ணதீஸன்(ன்) என்ற பெயர்களால் அழைப்பது கோதாபய மன்னனின் மைந்தனும், துட்டகாமினி மன்னனின் (கி.மு.161-137) தந்தையுமானவரையே ஆகும். உருகுணை அரகிருக்கையை ஆண்ட சிரேஷ்ட மன்னர்களில் ஒருவனான இவனுக்கு அவனது தந்தையாரான கோதாபய மன்னன் வைத்த பெயர் "திஸ்ஸு" என்பதாகும். எவ்வாறு உருகுணை அரகிருக்கையின் முதல் மன்னனான மகாநாக(ன்) யுவராஜன் அல்லது உபராஜா தன் மைந்தனுக்கு தன் சகோதரனின் பெயரை வைத்தானோ ஜாமகாநாக(ன்) தன் சகோதரனான திஸ்ஸனின் (தேவநம்பியதீஸனின்) பெயரையே "தீஸன்(ன்)" என தன் மைந்தனுக்குச் சூட்டினான். அவன் யட்டால எனுமிடத்தில் பிறந்தமையினாலேயே அவனது பெயர் யட்டாலதீஸன்(ன்) ஆயிற்று. ஸ அதுபோலவே கோதாபய(ன்) தனக்குப் பிறந்த மகனுக்கு தனது சகோதரனான யட்டாலதீஸனை நினைவு கூறும் பொருட்டு "தீஸன்(ன்)" என்ற பெயரையே சூட்டினான். ஜகல்வெட்டுக்களுக்கமைய யட்டாலதீஸன்(ன்), கோதாபயன் ஆகிய இருவருமே மகாநாகனின் புதல்வர்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஸ மகாவம்சத்திற்கேற்ப கூறுவதாயின் கோதாபய(ன்) தனக்குப் பிறந்த மகனுக்கு அவனின் பாட்டனின் தந்தையின் பெயரை நினைவு கூறும் பொருட்டு "தீஸன்(ன்)" என்ற பெயரைச் சூட்டியிருக்கலாம். எனினும் இங்கு அநேக மன்னர்களின் பெயராக "திஸ்ஸு" என்ற பெயர் காணப்படுவதனால், "திஸ்ஸு" என்ற இயற்பெயரால் மன்னர்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு மகாவம்ச ஆசிரியரான மகாநாமதேரர் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு இயற்பெயரை மாத்திரம் உபயோகிப்பின் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவதனாலாகும். தீபவம்சமும் இவ்வழிமுறையையே பின்பற்றியுள்ளது. மகாவம்சம்க்க "கா(க்)கைவண்ண" என்பதை ஒரு அடைமொழியாகச் சுட்டிகாட்டியுள்ளது.

கலைமாறன் E-mail: kalaiymaaran@gmail.com

துட்டகைமுனுவின் தந்தையான திஸ்ஸ மன்னனுக்குப் பாவிக்கப்பட்ட பெயர்கள்

துட்டகைமுனுவின் தந்தையான காவன்தீஸ மன்னனை பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் “கமனிதிஸ்”, “அபயதிஸ்” போன்ற பெயர்களினால் அடையாளப்படுத்தியுள்ளன. “கமனி” (காமினி) என்ற பட்டப்பெயரையும், “அபய(ன்)” என்ற பட்டப்பெயரையும் தேவநம்பியதீஸ மன்னனின் காலத்தில் இருந்தே பல மன்னர்கள் பாவித்துள்ளார்கள் என்பதனை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்மிடத்து அறிய முடிகின்றது. “கமனி” என்ற பட்டப்பெயர் மகாநாக யுவராஜனைக் குறிக்கவும் பயன்பட்டுள்ளமையை மலயடிகந்த கல்வெட்டு உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், துட்டகைமுனு மன்னனைக் குறிக்கவும் இப்பட்டப்பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் சஹஸ்ஸவத்து(பு)பகரைய “கா(க்)கவண்ண திஸ்ஸ(ன்)” என்ற பெயரைப் போலவே “கா(க்)கவண்ணாபய(ன்)” என்ற பெயரையும் பயன்படுத்தியுள்ளது. சிங்கள தாதுவம்சம் “காவன்திஸ்”, “காவன்திஸ்ஸ அபய(ன்)” போன்ற பெயர்களை இம்மன்னனைக் குறிப்பிடுவதற்காக பயன்படுத்தியுள்ளது. ஏலவே குறிப்பிட்டதைப் போல “அபய(ன்)” என்ற பெயரானது பொதுவாக அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் பெரும்பாலான மன்னர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை நாம் யாவரும் நன்கறிவோம்.

எனினும், காவன்தீஸ மன்னனுக்கு சுமார் 4 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் “க(க்)கவணதிஸ் மஹராஜ” எனவும், “க(க்)கவணஹ” எனவும் இம்மன்னனின் பெயர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மகாவம்சம் உட்பட ஏனைய சகல வம்சக்கதைகளைப் போலவே இக்கல்வெட்டுக்களிலும் துட்டகாமினியின் தந்தையாரான “திஸ்ஸ” (இயற்பெயர்) மன்னனைக் குறிப்பதற்கு “க(க்)கவணதிஸ்”, “க(க்)கவணஹ” ஆகிய பதங்களைப் பாவித்துள்ளது. இவ்விரு பதங்களினதும் சிறப்பு யாதெனில் இப்பதங்களே துட்டகாமினியின் தந்தையாரான திஸ்ஸ மன்னனை மாத்திரம் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பதங்களாக விளங்குவதாகும்.

“திஸ்ஸ” மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற பெயர் கிடைத்தது எவ்வாறு?

திஸ்ஸ மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற பெயர் கிடைத்தமைக்குப் பல காரணங்கள் பல்வேறு வரலாற்று அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் இன்று பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்து யாதெனில், மன்னன் காகத்தின் நிறத்தைப் (கருப்பு நிறம்) பெற்றிருந்தமையினால் ஆகும் என்பதாகும். பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதாரன அவர்கள் இக்கருத்தையே அதாவது “காகத்தின் நிறத்துடைய” என்ற கருத்தையே கா(க்)கவண்ண என்ற சிறப்புப் பெயருக்கான காரணமாகக் கூறுகின்றார். மேலும், அப்பதமானது மன்னனுக்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் அவர் கூறுகின்றார். இவரது இரண்டாவது கருத்தை ஏலவே குறிப்பிட்ட காரணிகளை வைத்து நோக்கும் போது எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமெனினும், முதலாவது கருத்தினைப் புறத்தள்ள வேண்டியேற்படுகின்றது.

ஏனெனில், காகத்தின் நிறமான திஸ்ஸ(ன்) அல்லது கருப்பு நிறமான திஸ்ஸன் என்பதற்காக மன்னனுக்கு அப்பெயர் வழங்கப்பட்டது என்றால் அக்கூற்று நகைப்புக்கு ஆளாகி

விடும். மன்னனொருவனை அவன் முன்னிலையில் மேற் கூறியவாறு அழைக்கக் கூடிய தைரியம் யாருக்குண்டு?

புராணக் கதைகளின் அடிப்படையில் வைத்து நோக்கும் போது “க(ப்)பு(ட்)டு சாஸ்திரய” அதாவது காகததை வைத்து ஜோதிடம் பார்க்கும் முறையை அறிந்திருந்தமையினால் மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்பட்டது என்ற முடிவுக்கு வரலாம். எனினும், இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய மூலாதாரங்கள் இன்மையாலும், இக்கருத்தில் அவ்வளவு பெரியளவு முக்கியத்துவம் அடங்கியில்லாதிருப்பதனாலும் இக்கருத்தையும் புறந்தள்ள வேண்டியுள்ளது.

“திஸ்ஸ” மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப்பெயர் வழங்கப்பட்டமைக்கு இன்னுமொரு காரணமும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அவன் “கா(க்)க” என்ற கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் “கா(க்)கவண்ண” என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது என்பதாகும். ஊவா மாகாணத்தில் உள்ள சிறிய தீவொன்றில் இன்றும் “கா(க்)க” கோத்திரத்தார் வாழ்கின்றார்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக இச்சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்பட்டது என்றால் ஏன் அவனின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஏனைய மன்னர்களான கோதாபய(ன்), துட்டகைமுனு மற்றும் சத்தாதீஸ(ன்) ஆகியோருக்கு அப்பெயர் வழங்கப்படவில்லை? அவர்களும் அக்கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தானே? இவ்வாறு நோக்கும் போது இக்காரணத்திற்காகவும் மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்படவில்லை என்பது உறுதி.

இரசவாஹினிய என்ற வரலாற்றாவணம் திஸ்ஸ குமாரனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப் பெயர் கிடைக்கக் காரணம் அவன் காக்கை மொழியை அறிந்திருந்தமையினாலேயே ஆகும் எனக் கூறுகிறது. காகம் ஒன்று கொண்டு வந்த சில தூதுகளை மன்னன் புரிந்து கொண்டான் என காலவேடுகள் கூறுகின்றன. மாகம் “கா(க்)கபோதியில்” (போதி - தூயி) வாழ்ந்த ஓர் ஆண்காகம் நாகதீபத்திலுள்ள ஒரு பெண்காகத்துடன் காதல் தொடர்பொன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்ட சம்பவமொன்று இரசவாஹினியில் காணக்கிடைக்கிறது. இவ்வெல்லா இடங்களிலும் வரும் கா(க்)க (தமிழில் காகம்) எனும் சொல்லால் அடையாளப்படுத்தப்படுவது அச்சொல்லால் குறிப்பிடப்படும் பறவையினையே ஆகும் எனப் பொருள் கொள்வது தவறாகும். இது எவ்வாறெனினும் அக்காலத்தில் “கா(க்)கபஸ்” (காக்கைமொழி) எனும் மொழியொன்றும் இருந்துள்ளது.

ஆகவே, வரலாற்றாவணங்களில் வரும் தகவல்களை வைத்து நோக்கும் போது “கா(க்)கபஸ்” எனும் காக்கைமொழியை அறிந்திருந்தமையினாலேயே திஸ்ஸ மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப் பெயர் கிடைக்கப்பெற்றமை புலனாகிறது. மேலும், ஏனைய காரணங்களைப் போல் அல்லாது இக்காரணத்தை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

உண்மையிலேயே திஸ்ஸ மன்னன் காகத்தின் மொழியை அறிந்திருந்தானா?

ஐந்தறிவுடைய மிருகங்களுக்கும், பறவைகளுக்கும் இருப்பது குறிப்பிட்ட சில தேவைகளாகும். அத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு மிருகங்களுக்கு அவைகளின் மொழியிலே

குறிப்பிட்ட சில சொற்களே காணப்படுகின்றன. ஆகையால் காகத்தின் மொழியை அறிந்திருத்தல் என்பது ஒரு பெரிய கலை அல்ல. அதனால் காக்கவண்ணதிஸ்ஸ மன்னனுக்கு அப்பெயர் கிடைக்கப்பெற்றமைக்கான காரணம் நாம் சூழலில் காணும் காகம் எனும் பறவையின் மொழியை அறிந்திருந்தமையினால் அல்ல என்பது தெளிவு.

திஸ்ஸ மன்னன் அறிந்திருந்த காகத்தின் மொழி என்ன?

காவன்திஸ்ஸ மன்னனுக்கு தன் தந்தையான கோதாபய மன்னனால் விரிவாக்கிக் கொடுக்கப்பட்ட மாகமை இராசதானியை மேலும் சிறப்பாகவும், உறுதியாகவும் ஆள வேண்டிய தேவை எழுந்தது. அதனால் தான் இவன் 10 மாமல்லர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களின் கீழ் படை ஒன்றையும் கட்டியழுப்பினான். இவ்வாறு சிறந்த படையொன்றை தயார்செய்தல் மாத்திரம் போதுமானதன்று. மாறாக எதிரிகள் தொடர்பில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்காக சிறந்த உளவுச் சேவையொன்று இருத்தல் அவசியமாகும். ஒரு உளவாளி இன்னுமொரு உளவாளிக்கு வழங்கும் உளவுச் செய்தியானது மூன்றாம் நபரின் காதையும் சென்றடையக் கூடும்.

அதனால் காவன்திஸ்ஸ மன்னன் தன் உளவுச் சேவைக்காக புதியதொரு சமிக்ஞை முறையொன்றைக் கண்டுபிடித்தார். இதற்காக மன்னன் பாவித்தது "காக" (காகம் கரையும் ஓசை) எனும் பதத்தை ஆகும். இது பிற்காலத்தில் இரண்டாம் உலக மகா யுத்த காலத்தில் பாவிக்கப்பட்ட S.O.S (Save our Souls) போன்றவொரு உளவுச்சேவை முறையொன்றாகும்.

திஸ்ஸ மன்னன் தனது உளவுச்சேவைக்காக காகத்தின் ஓசையையே தெரிவு செய்யக் காரணம் எனன்?

காகம் என்பது எவ்விடத்திலும் காணக் கூடியதும், இருக்கக் கூடியதுமான ஒரு பறவையாகும். அத்தோடு அப்பறவை ஏனைய பறவைகளை விட அதிகாலையிலேயே துயில் எழும்பி, சூரியன் எழுந்து வரும் வேளை தொட்டு கரைந்து ஓசை எழுப்புவதுடன் எந்நேரமும் நடமாடுவது மக்களுக்கு அருகாமையிலாகும். அத்தோடு அப்பறவை ஏனைய அனைத்துப் பறவைகளுக்கும் பின்னர் இறுதியிலேயே கூடுகளுக்குச் செல்லும். இவ்வாறு பார்க்கும் போது ஒரு உளவாளிக்கு இருக்க வேண்டிய சில அடிப்படைப் பண்புகள் காகத்திடமுண்டு. ஆகையால் உளவுச் சேவைக்காக இப்பறவையின் ஓசையைப் பாவிப்பதனை விட வேறு மிகப்பொருத்தமான வேறொரு ஓசை உண்டா?

நீண்ட ஓசையில் "கா.....க்" என்றால் ஒரு கருத்தையும், குறுகிய ஓசையில் "கா...க்" என்றால் இன்னுமொரு கருத்தையும் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு குறுகிய ஓசை, நீண்ட ஓசை, ஓசைகள் ஒலிக்கும் தடவைகள் மற்றும் ஓசைகளை இணைக்கும் முறைகளுக்கேற்பவும் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு காவன்திஸ்ஸ மன்னன் "காக" பதத்தைப் பாவித்து சிறந்த உளவுச்சேவையொன்றைக் கொண்டு சென்றான்.

இதனை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு சம்பவம்தான், அரச மாளிகையில் ஒரு பெரும் விருந்துபசாரமொன்று நடைபெறும் வேளை காகமொன்று வந்து, தங்கம் மற்றும் வெள்ளிகள்

நிரம்பப்பெற்ற கப்பலொன்று அருகிலுள்ள துறைமுகத்திற்கு வந்துள்ளதாகக் கூறும் சம்பவமாகும். காகமொன்றிற்கு இவ்வாறான செய்தியொன்றைக் கூற முடியுமா? ஆகையால், உளவாளியொருவன் மன்னனிடம் மேற்படி “காக” மொழியைப் பயன்படுத்தி தான் கொண்டு வந்த உளவுச்செய்தியை மன்னனுக்குத் தெரியப்படுத்த, மக்கள் மன்னனுக்கு காகமொன்று செய்தியொன்றை வழங்கியதாக நினைத்திருக்கலாம்.

ஆகவே, மேற்படி விடயங்களை வைத்து நோக்குமிடத்து துட்டகைமுனுவின் தந்தையான தீஸ மன்னனுக்கு “கா(க்)கவண்ண” என்ற சிறப்புப்பெயர் கிடைக்கப்பெற்றமைக்கான காரணம் அவன் “காக” என்ற பதத்தைக் கொண்டு அவனால் தனது உளவுச்சேவைக்காக உருவாக்கப்பட்ட காக்கை மொழியைப் பயன்படுத்தியமையினாலாகும் என்பது தெளிவாகிறது.

குறிப்பு :-

1. இவ்வாய்வுக் கட்டுரையினை தெளிவாக வாசகன் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவனுக்கு உருகுணை அரச பரம்பரை பற்றிய தெளிவு இருத்தல் வேண்டும். 2. இவ்வாய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆண்டுகள் “A concise History of Ceylon” எனும் நூலுக்கு அமைவானது. 3. இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் வரும் மன்னர்களின் பெயர்கள் சிங்கள வம்சக்கதைகளில் எவ்வாறு இடம் பெற்றிருக்கின்றனவோ, அவற்றைப் போலவே உபயோகிக்க முயற்சி செய்துள்ளேன்.

எடுத்துக்காட்டு :- தமிழ் நூல்களில் “மகாநாகன்” என குறிப்பிடப்படும் மன்னனின் பெயரானது சிங்கள வம்சக்கதைகளில் “மகாநாக” என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தான் நான் “மகாநாகன்” என எழுதாமல் “மகாநாக(ன்)” என எழுதியுள்ளேன்

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. எல்லாவள மேதானந்த தேரர் : (2009 - 4ம் பதிப்பு) “கவன்திஸ் ரஜதுமா சஹ விகாரமகாதேவி”, தயாவங்ச ஜயகொடி என்ட் கம்பனி - கொழும்பு 2. திலகா ரண்தெனி : (2007 - 2ம் பதிப்பு), “அபிமானி ஹெலன்கா”, சிறிதேவி பிரின்டஸ் பிரைவட் லிமிடட்- தெஹிவளை. 3. குணராசா.க - (2008), “இலங்கைச் சுருக்க வரலாறு”, கமலம் பதிப்பகம் - யாழ்ப்பாணம்.

Residential Address:- S.Y.Benelldhus, 64/1, Nawajanapadaya , Samarugama Road, Thalduwa, Avissawella - Sri Lanka. Tele : +94 (0)76 4156439 / +94 (0)75 2799906 E-mail : kalaiyaaran@gmail.com

Official Address:- S.Y.Benelldhus, Judicial Interpreter, Sabaragamuwa Provincial High Court, New Town - Rathnapura, Sri Lanka.

சிறுகதைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை

இக்கால இலக்கியத்துள் கதை இலக்கியம் சிறப்பான இடத்தையும், வளர்ச்சியையும் பெற்றுள்ளது. மேனாட்டார் தொடர்பால் இவ்விலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டது எனலாம். கதை இலக்கியத்துள் சிறுகதையும், புதினமும் (Novel) அடங்குவனவாம். இக்கட்டுரையில் சிறுகதையின் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சிறிது காண்போம்.

தோற்றம்

கதை மனித சமுதாயத்தின் மிகப் பழமையான சொத்தாகும். பழந் தமிழர்களுக்குக் கதைச் செல்வம் உண்டு. காவியங்களில், நீண்ட பாட்டுகளில் கதைகளை அமைத்து வந்தனர். வாய்மொழியாகவும் கதைகள் தமிழகத்தில் நிலவிவந்தன. சிறுகதைத் தொகுதியாக அமைந்த தனி நூல்கள் பழங்காலத்தில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் சிறுகதை தோன்றி வளரத் தொடங்கியது எனலாம். முதன் முதலில் அமெரிக்காவில் எட்கர் ஆலன்போ (Edgar Allan Poe) என்பார் சிறுகதைகள் பல எழுதி வெளியிட்டார். பின்னர் அவரைப் பின்பற்றி 'ஓஃகென்றி'யும், பிரெஞ்சு நாட்டில் 'மாப்பசானும்', ரஷ்ய நாட்டில் 'செகாவும்' ஒரு தனி மரபைப் போற்றி எழுதித் சிறுகதையை வளர்த்தனர். இங்ஙனம் முதலில் அமெரிக்காவில் தோன்றிப் பின்பு உலகம் முழுவதும் பரவிய இச்சிறுகதைப் படைப்பு போல் தமிழில் வெளிவரவேண்டும் என்ற பெருவிருப்புடன் 'பரமார்த்த குருகதை'யை எழுதிய பெருமையுடையவர் வீரமாமுனிவர். 'பரமார்த்த குரு கதையைச் சிறுகதை' என்ற வகையில் அடக்குவதற்கு இயலாது. வ.வே.சு ஐயரே முதன் முதலாகச் சிறுகதைக்கு உரிய வடிவத்தை போற்றிச் சிறந்த கலைப்படைப்புகளைத் தமிழுக்குத் தந்தவர். சிறுகதைகள், தொகுத்து அளிக்கப்பட்டன. தாகூரின் 'காபூலி வாலா' என்னும் அழகிய சிறுகதையையும் அவர் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்தார். 'குளத்தங்கரை அரசமரம் சொன்ன கதை' என்னும் அவருடைய சிறுகதை நெஞ்சை உருக்கும் துயரக் கதையாகும்.

சிறுகதையின் இலக்கணம்

அளவிற் சிறியதாக இருப்பது சிறுகதை, சிறுகதை. உட்கார்ந்து ஒரே மூச்சில் படித்துவிடக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பர். சிறுகதை, அரைமணி அல்லது ஒரு மணிக்குள் படித்து முடிக்கும் அளவில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பர். சிறுகதை, எந்த ஒன்றைப் பற்றி விவரிக்க எழுந்ததோ அது தவிர ஏனையவற்றில் நம் கவனத்தை ஈர்த்தல் கூடாது. குறிக்கோளிலும் அடைவிக்கும் பயனிலும் ஒருமைத்தன்மை இருப்பதே சிறுகதையின் சிறப்பிற்கு அடையாளமாகும். பயனற்ற எந்தச் சொல்லும் சிறுகதையில் இடம்பெறுதல் கூடாது. குதிரைப் பந்தயம் போலச் சிறுகதையின் தொடக்கமும் முடிவும் சுவையாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பர் அறிஞர். சிறுகதையின் முதல்வாக்கியம் படிப்பவன் கவனத்தை இழுத்துப் பிடிக்கவில்லையாயின் அக்கதை பயனற்றது என்பார் எட்கார் ஆலன்போ.

சிறுகதை சொல்லுகின்ற முறையால்தான் சிறப்புறும் கதைகள் எழுதுவது எளிதான செயலன்று. ஒவ்வொரு சிறந்த சிறுகதையும் ஒரு கவிதைத் துணுக்கு (Lyrics) தந்தச்சிமிழில் நுணுக்கமான சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்வதுபோல் எழுத்தாளன் ஒவ்வொரு வரிக்கும் மெருகேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பார் அகிலன்.

வாழ்க்கையின் சுவையான ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது சூழ்நிலை அமைப்பு, கண்கவர் காட்சி, ஒப்பற்ற ஒரு தனிப்பண்பு, வாழ்க்கையின் ஓர் அனுபவம், வாழ்க்கையின் ஒரு வெற்றி, அறத்தால் விளைந்த ஒரு சிக்கல் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அல்லது இவை போன்று வேறு பல சிறுகதையின் அடிப்படையாக அமையலாம் என்பர்.

தமிழில் சிறுகதைகள்

வ.வே.சு.ஐயா தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய சிறுகதைக்கலையைக் போற்றி வளர்ந்த அறிஞர் பலராவர். தமிழ்ச் சிறுகதையாசிரியர்களுள் முதலாவதாகக் குறிக்கத் தக்கவர். புதுமைப்பித்தன், இவருடைய இயற்பெயர் சொ.விருந்தாசலம் என்பதாம். புதுமைப்பித்தன் என்னும் இவருடைய பெயருக்கு ஏற்ப இவருடைய கதைகளில் புதுமைக்கருத்துக்கள் செறிந்துள்ளன. நகைச்சுவையும், நையாண்டியும், கிண்டலும் இவருடைய கதைகளில் இடம் பெறுகின்றன. ஏழைமக்கள் படும் இன்னல்களைக் கண்டு ஏங்கிக் கலங்கும் இரக்க நெஞ்சத்தையும் இவருடைய கதையில் காணலாம். உறவு கொள்வதற்கும், சமுதாயத்தோடு மோதிப் போராடுவதற்கும் இருவகையிலும் அவருக்குச் சிறுகதை என்ற கருவியே பயன்பட்டது எனலாம் என்பார் டாக்டர் மு.வ. தம் வெறுப்பைக் காட்டிப் பிறரைக் தாக்கவதற்கு அவர் பயன்படுத்திய கருவிகளாகவும் கூற்றாகும், இவர் எழுதிய 'கல்யாணி', 'ஆண்மை', 'கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும்', 'சாபவிமோசனம், முதலான சமுதாயம் நன்மைபெறவேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு எழுதிய கதைகள் இவரைச் "சிறுகதைத் தந்தை என்ற புகழுக்கு உரியவர்" என்று பாராட்டி மகிழ்கின்றார்.

தமிழில் சிறுகதைக்கு நூறுவயது

இவரைத் தொடர்ந்து சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியர் சமுதாய முன்னேற்றம் கருதி சில சிறுகதைகள் எழுதினார். 'அன்னையும் பிதாவும்' என்ற சிறுகதையில் ஏழை ஹரிஜன் ஒருவன் படித்துப் பதிலைப் பெற்று உயர்ந்த பிறகு தாய் தந்தையையும் உடன் பிறந்தவர்களையும் கூடக் காப்பாற்றும் எண்ணத்தை மறந்து அவர்களை வாடி வருந்த விடுவதையும் பின்னர் ஒரு திருப்பம் பெற்று தன் குற்றம் உணர்ந்து நைந்து மனம் நொந்து உருகுவதாக எழுதியிருக்கிறார். அவர் இக்கதையினூடாக தீண்டாமையின் நிலைமையையும் ஏனைய சமூகக் கேடுகளையும் சாடுவது யார்.

சிறுகதையில் நிலையான இடம்பிடித்த கு.ப.இராசகோபாலனின் கதைகள், சிறுகதை இலக்கியத்தின் இலக்கணங்களையும் அடக்குவதாக காணப்படுகின்றன. கு.ப.ராவின் விடியுமா? கனகாம்பரம், புனர்ஜன்மம், காளை மேலே காதுல் என்ற சிறுகதைத் தொகுதிகள் பிரபலமானவை. சிறுகதைச் சிற்பி என்று இவரைப் பாராட்டியுள்ளார் மு.வரதராசனார்.

கல்கி ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி, கதை புனைவதில் வல்லவர் சாதாரண மக்களுக்கும் புரியக்கூடிய நடையில் எழுதிய சிறுகதைப் படைப்பாளி, கோதாரியன் - தாயார், வீணைபவானி கணையாழியின் கனவு முதலிய சிறுகதைகள் கற்பவர் நெஞ்சைக் கவரும் தன்மையுடையன.

தொடர்ந்து பி. எஸ். இராமையா 'மணிக்கொடி' ஆசிரியராகத் திகழ்ந்து முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதிப் புகழ்படைத்தவராகக் காணப்படுகிறார்.

'மௌனி' மணக்கோலம், சாலில் பிறந்த சிருஷ்டி முதலிய சிறுகதைகளில் இவரின் ஆழ்ந்த உணர்வு புலப்படுகிறது. "அவலும் உமியும்" கதை, "சிவப்பு ரிக்ஷா என்ற சிறுகதையின் ஆசிரியர் தி.ஜானகிராமனின் திரிபுரம். தவப்பயன் சிறுகதைத் தொகுதி படைத்த கு.அழகிரிசாமி என்பனவாகும். பேச்சுவழக்கில் சிறுகதை எழுதில் புகழ்பெற்ற வித்தகர். சிறுகதையுலகில் மறக்கமுடியாதவராகிறார்.

சிறுகதை ஆசிரியர், வல்லிக்கண்ணனை நையாண்டி எழுத்தாளர் என்பவர். ஆண்சிங்கம் கவிதை வாழ்விடத்தில் தரிசனம் என்பவை அவரை இனங்காட்டும் படைப்புகள் ஆகும்.

புரட்சியான கதைகளைப் படைத்தவர் ரகுநாதன், மு.கருணாநிதி மற்றும் அறிஞர் அண்ணா ஆகியோர் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

இவர்களோடு - யதார்த்தவாதக் கதைகளினை உணர்த்துவவராக நம் ஜெயகாந்தன் காணப்படுகிறார். இவை பற்றி சற்று மேலும் விரிவாக "ஓலை" தகவல் தருகிறது. பழைய மரபுகளை புதிய ஒளி வீசி விளங்கும் கதைகள் என்ற டாக்டர் மு.வ வினால் புகழப்பட்ட கி.வா ஜெகநாதனும், அகிலனும் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றவர்களாக திகழ்ந்திருக்கிறார்.

முடிவுரை

தமிழகத்தில் எழுத்தாளர்களுள் அநுத்தமா, இலட்சுமி, ராஜம் கிருஷ்ணன், சரோஜா ராமமூர்த்தி, கோமகன் சூடாமணி, வசுமதி ராமசாமி திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே புதிய புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் தோன்றி சிறுகதை வரலாற்றுக்கு பெருமைதேடி. அவ்விலக்கிய வடிவத்தை நம் இலங்கையிலும் சிறுகதைத்துறைக்கு வழிகாட்டி புகழடைந்த எத்தனையோ எழுத்தாளர்களையும் காணமுடியும்.

உசாந்துணை நூல்கள்

- 1) மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் - (இக்கால இலக்கியங்கள்) கற்றல் துண்டம்
- 2) சிறுகதைகளும், ஆசிரியர்களும் - (கே.எஸ்.சிவகுமாரன்)
- 3) ஞானம் ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் - ஞானம் வெளியீடு

- கௌதமி நமுனகுலராஜன்

(ஆசிரியை) பீ.ஏ. (ஆனர்ஸ்)

கொ/முஸ்லிம் மகளில் கல்லூரி

கொழும்பு - 04

புத்திரத்துப் பகைமுடித்த பாவை அன்னி மிளிலி

வில்லுப்பாட்டு அமைப்பிலான ஒரு ஆக்கம் - சர்வதேச மகளிர் தினத்தைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் ஆக்கம் பெற்ற நிகழ்ச்சி

தலைப்பு :- “அன்னி மிளிலி”

(20 நிமிடங்கள்)

கதைச் சுருக்கம்

அன்னி, மிளிலி என்ற இருவேறு அடவேறுத் தமிழ்விருக்கள் பெயரை ஒரு தமிழ்க்கற்பு மாங்கையின் பெயராகக் குறித்துச் செல்லும் சங்கத்தமிழ் நூல் அகநானூறு அவ்வக இலக்கியம் சொல்லும் அற்புதமான கதையிது. தன் கற்பினை காக்க காவலாயிருந்த தந்தையின் கண்களைப் பறித்து துரோகமிழைத்த தென்னகத்துத் திண்தோள் கடுங்கோசலரை அழிக்கச் சூழரைத்த அவ்வஞ்சி மகள் குறுநில மன்னன் அமுந்தூர் திதியனால் பாதுகாக்கப்பட்டு, அவனை மணக்கிறாள். புத்திரத்துப் பகைமுடித்த பாவை “அன்னி மிளிலி” யின் கற்புக்காவலும் உறுதியும் தமிழ்க் கன்னியர்க்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

இசையோடு பாடல் : “சிறைகாக்கும் காப்பு எவன்செய்யும் மகளிர் நிறை காக்கும் காப்பே தலை” குறள்

(அரங்கில் வந்து அமர்ந்து கொண்டதும், சபைக்கு கை கூப்பி வணக்கம் செய்து, அன்னை, குருவழிபாட்டு இசையோடு கதையை அறிமுகம் செய்தல்)

“எண்ணில் முடிதல் வேண்டும், நல்லவே எண்ண வேண்டும்
திண்ணி நெஞ்சம் வேண்டும் தெளிந்த நல் அறிவுவேண்டும்
பண்ணிய பாவமெல்லாம் பரிதிமுன் பணியே போல
நண்ணிய நின்முன் இங்கு நசிந்திடல் வேண்டும் அன்னாய்”

பக்கம் :- ஆமா....நண்ணியநின்முன் இங்கு நசிந்திடல் வேண்டும் அன்னாய்...

எல்லோரும் : தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே - என்று சொல்லியே

ஒருமித்து வல்லினிற்பாட, வில்லினிற் பாட

வந்தருள்வாய் கணபதியே ...

(ஆமா வந்தருள்வாய் கணபதியே!)

இது தொடக்க வணக்கப்படல் தமிழ் வில்லிசையின் மரபு இதுவாகும்.

பக்கப்பாட்டு : குருவே... வந்திருக்கும் பெரியோர்களை, சிறியவர்களை, ஆடவர்களை, பெண்மணிகளை, மற்றும் சபையோர்களை கும்பிட்டு வரவேற்று வணக்கம் சொல்லவேண்டாமா குருவே

குரு : ஆமா! சபையிலுள்ள பெரியோரே! தாய்மாரே! தந்தைமாரே!
ஐயாமாரே அம்மாமாரே... அண்ணாமாரே... அக்காமாரே... வாத்திமாரே...
பேத்திமாரே....

பக்கம் : (ஆமா.... ஓகோ)

வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் வந்தனங்கள் சொல்லி நின்றோம்ஃ
(எல்லோரும் கைகூப்பியபடி வணக்கம் தெரிவித்தல்)

- பக்கபாட்டு : ஆமா. குருவே: நாடு கெட்டுப் போயிருக்கு, நாலு பேர் போறோட்டிசை இன்றைக்கு யாரும் நிம்மதியாய் நடமாட முடியாமலிருக்கே. எங்கே பார்த்தாலும், குத்து கொலை வழிப்பறி துஸ்பிரயோகம், கன்னிப் பெண்களுக்கு காவல் இல்லை. கயவர்களால் உலகம் பயந்து கிடக்குது. கருணை இல்லாத உலகமாய் போச்சு.
- சீடர் : ஆமா கன்னிப் பெண்கள், மங்கையர்கள், மதிப்பாய் வாழ வழியில்லை. ("பொன்னான வாழ்வு மண்ணாகிப் போச்சு, உலகம் இதுதானா"? பழைய சினிமாப் பாடல் பாடப்படுகிறது.)
- குரு : அடேயப்பா! இவ்வளவு தூரம் உலகைப் படித்து வைக்கிருக்கிறயே. சபாஸ்! இன்றைக்கு "அன்னிமிஜிலி" என்ற ஒரு பெண் தமிழ்ப்பெண் தனிமையிலிருந்த தன்னைக் காப்பாற்றத் துணிந்து சூளுரைத்து, வென்ற கதையொன்றை கூறப்போகிறோம்.
- சீடன் : ஐயையோ... என்ன பொம்பிளைக் கதையா குருவே?
- மற்றசீடன் : பின்ன ஆம்பிளைக் கதையா! இவனுக்கு பெம்பிளைக் கதையொன்றா வாயைப் பிளந்து கொண்டே கேட்பான். நீங்க சொல்லுங்கோ குருவே....
- குரு : துள்ளி வரும் வேல்கொண்டும், ஆவேசத்தை அள்ளிவரும் வாள்கொண்டும் பள்ளி செல்லப் பருவத்து இளங்கொழுந்தும் கிள்ளி எறிவேன் என்றுரைத்து பகையைவென்று கிளர்ந் தெழுந்து காலம் அது:
சீடன் (ஓகோ.....)
தமிழர்க்கு தங்கமென வாய்ந்த காலம் அது
சீடன் (ஆமா)
- பக்கப்பாட்டு : வீரத்திலே ஆண்கள் மாத்திரமல்ல, பெண்களும் துணிந்து பேரிட்ட காலம்... தம்மை, தமிழனத்தை மாத்திரமல்ல, தம் கற்பையும், தம் தாய்நாட்டின் கற்பினையும் பெண்கள் காவல் செய்த காலம் என்று சொல்றீங்க.
- குரு : மகளிர் தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்த தனிக்காலம்,
- சீடர் : ஆமா, ஆமா. இது சாங்க காலத்து பெண்ணின் கதையாக இருந்திருக்கிறது. இன்றைய கன்னியர்க்கும் பெருந்தும் கதை.
- சீடர் : அப்பிடாயா - ஓகோ சொல்லுங்க குருவே.
இங்கேயும் இந்த அழகான கன்னிப் பெண்களெல்லாம் இக் கதையை ஆவலோட கேட்க நிற்கிறாங்க
- தொடருங்க தலைவா!
- குரு (பாடல்) : அன்னி மிளிலி, அன்னி மிளிலி என்பது அந்த கன்னிப்பெண் பாவையின் பெயராம், அழகுக்கு எல்லையே இல்லை யாம்
கன்னி அவளுடைய தந்தையாம் - பசு (சீடர்கள் தொர்ந்து பாடுதல்)

நிரைகளை வளர்க்கும் நல்ல நண்பனாம்

சென்னி வைத்து வாய்மை காக்கும் மன்னனாம் - அவன்

பொய் பேசி அறியாத பண்பனாம்.

சீடர் : என்னது சொன்னீங்க குருவே. அன்னியின் தந்தைக்கு பொய்பேசி அறியாத பண்பனாம்.

இங்கே இருக்கிறாள். இவள் வாயைத் திறந்தாலே பொய்தான்.

அண்டப்புழுகி - ஆகாசப்புழுகி.....

எட கண்ணுக்கு முன்னாலை நடந்ததையே முழுப்புசணிக்காயை சோத்துக்குள்ளே மறைக்கிறது போல மறைக்கிற பேர்வழி....

குரு : சரி கதையை ஆரம்பிப்போமா? பசு.... மாடுகள் அதுதான் நம் சொத்து. எடி மாடு என்றால் செவ்வம் தரும் சொத்து என்பது பொருள். ஆகவே பசு ஒன்றே அன்னியின் குடும்பச் சொத்து.

குரு : பசு ஒன்றே அன்னியின் குடும்பச் சொத்து..... (ஆமா) பண்பான தகப்பனவன் அப்படியான நல்ல தந்தையோடு மாத்திரம் தன்னந்தனியாக வாழ்ந்து வந்தாள் அந்த அழகிய மாங்கை அன்னி.....

சீடன் : அதென்ன மாத்திரம்... இன்னும் தான் அவள் கஞ்ஞானம் முடிக்கலையா குருவே. அவளும் என்னப்போல சிங்கிளா குருவே?

பருவத்தாள் எனினும் பண்புடைய பேதை அவள். உருவத்தால் வஞ்சியே உம்பரும் விரும்பும் அழகியவள் (ஆமா) அழகினில் இணையில்லாத அந்த மாங்கையைத் தழுவ, கோசலர் குல இளைஞர்கள் எல்லாம் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். ஒரேயொருமுறை அவளிடம் பேசி அவளுடைய காதலை நாம் பெற்றுவிட்டால், கட்டழகி அன்னியோடு காலமெல்லாம் கழிக்கலாமே என்று ஆடவர் எல்லாம் ஏங்கினர். வயதான அன்னிமிஞ்சியின் அப்பனோ, பண்பு மாறாதவன். பசுக்களை வளர்த்து, அவற்றின் பயனினால் உண்புத்து, வாழ்வில் உயர்ந்தவன். வயது சென்றவேளையிலும், அன்னைையை அறியாத தன்மகளை கோழி தன் சிறகுக்கள் வைத்துக் காப்பதுபோல காத்துவருகிறான். பள்ளிக்கு அனுப்பினால் பாதகமாகுமென்று, வீட்டிலேயே கல்வியும் கலையும் தந்தான் அவள் தந்தை. நல்லதொரு வாத்தியாரை வீட்டுக்கு அழைப்பித்து கல்வி பயிற்றினான். (நகைச்சுவை) அப்போ வீட்டிலை வைத்து அன்னிக்கு தனியாக பிறைவேட் ரியூசன் என்று சொல்லுங்கோ.

வேலையும் சேலையும் வென்ற கண்ணாள்

பாலையும் தேனையும் பழிக்கும் சொல்லாள் (பாட்டு)

ப.பாட்டு : பொறுங்கோ பொறுங்கோ குருவே - வேலையும் சேலையும், பாலையும் தேனையும் என்று ஏதோதோ சொல்றீங்களே.

குரு : அன்னி அத்துணை அழகானவளாம்

- வேல் போன்ற கண், சேல் என்றால் மீன் அதையும் வென்ற அழகான அழகான கண்கள். பருவத்தாளென்றாலும் பண்புடைய பேதையாக வளர்ந்தாள். உருவத்தால் வஞ்சி - உம்பரும் விரும்பும் அழகி, அந்த அன்னி என்ற கன்னியை அடைந்துவிட எல்லோரும் ஏங்கினர். ஆடவரையெல்லாம் சொக்கவைக்கும் அன்னியை அடைந்து எல்லோரும் ஏங்கி விடவேண்டும் என்று பக்கத்து அடலேறு வீரர்கள் - கோசர்கள் காத்து கிடந்து ஒருநாள் அவள் தந்தையிடமே கேட்டுவிடுகிறார்கள்.
- சீடர் : என்ன குருவே கோசலையோ. அவள் இராமனின் தாயல்லவோ. என்ன இராமயானக் கதையை இங்கே செருகுநீங்க தலைவா? நீங்கள் அங்கை பொறுக்கி, இலங்கை பொறுக்கி கதை கட்டுற வரக்கமோ?
- குருவே : செவிடே செவிடே. அது கோசலர்கள் என்ற குடியினர். பயிற்றம் பயறு விதைத்து பயிராக்கி உழைத்து உயர்ந்த வோளன்குடி வீரர்கள். விவசாயத்தில் - வியாபாரத்தில் விற்பனையில் கோசலர்கள் செல்வர்களாக இருந்தனர். கோசல ஆடவர்கள் அன்னியின் அழகில் மயங்கி, அவள் தந்தையிடமே போய் அவளைத் தம் ஆசைக்குடன்பட வைக்க கேட்பார்களாம்.
- சீடன் : இப்பிடித்தான் இங்கேயும். அழகான ஒரு கன்னியைக் கண்டு விட்டால், அவளை எப்படியாவது அடையவேண்டும் என்று அலையா அலைவாங்க. இவனைப் போல....
- ப.பாட்டு : அதற்கு அவளின் தந்தை என்ன சொல்லு வாங்க குருவே
- குரு : என்ன நினைத்தாய் என் மகளை? கன்னலடா என் செல்வி அதை அந்தக் கருங்குராங்குகளின் கையில் தரச் சம்மதியேன். அழந்தாரன் மிஜிலி பெருவீரன். குறுநில மன்னனைப் போன்ற பெருவீரனுக் அல்லாமல் அவள் யாரும் கொள்ள அனுமதிக்க மட்டேன் என்று அவர்களைத் துரத்திவிடுவான் தந்தை. போய்விடுங்கள் இந்த இடத்தைவிட்டு என்று விரட்டி விடுவாளாம். வெட்கமும் தோல்வியும் அவமானமும் கோசலருக்கு.... அன்னியின் தந்தைக்குப் பாடம் புகட்ட சூழ்ச்ச வலையை விரித்தனர். அற்புதமாக பயிற்றங்கொடி விதைகள் எல்லாம் தலைசாய்த்து விம்மிப் பிடித்திருந்த வேளை, இதுதான் தருணம். அன்னியின் தந்தையாரின் பசுக்கள் கோசல ஆடவர்களின் நினைவுக்கு வந்தது. இதுதான் வழி இரவோடு இரவாக பசுக்களை கட்டவிழ்த்து விட்டால்... விதைப்பயிர்கள் அத்தனையையுமே அப்பசுக்கள் துவம்சம் செய்துவிடும். இதன் பின் நடப்பதைப்பார்ப்போம். திட்டமிட்டபடி ஒருநாள் நடுநிசி ஆரவரமில்லாமல் பதுங்கிப் பதுங்கிச் சென்ற அக் கோசலர் கயவர்கள் அன்னியின் தந்தையின் பசுக்களை ஒவ்வொன்றாக அவிழ்த்துவிட அவை இரவவோடு இரவாக பயிர்களை உழக்கி நாசம் செய்து அழித்துவிட்டன.

இப்போ திட்டமோ நிறைவேறி விட்டது. விடிந்தது. அன்னியின் தந்தை பசுக்களைப் பார்த்தான் காணவில்லை. அவ்வேளை, கோசலர் ஆடவர்கள் பிரச்சினையை கொண்டுவந்து அன்னியின் பக்கத்தில் நின்ற அவள் தந்தையிடம் முறையிடுகிறார்கள். ஆமாம் ஆமாம்....

- சீடன் : இவருக்கு அவ்வளவு கொழுப்போ. பார்ப்போம். தருணம் வரும்போது தந்தைக்கு ஒரு பாடம் கற்பிப்போம். அன்னியின் கற்பை சூறையாடுவோம்.
- ப.பாட்டு : வெட்கமும், தோல்வியும் அவமானமும் கொண்டவர்களாய், கோசலர்கள் அன்னியை எப்படியாவது இடைவதென்று, காங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தனர். சரியான தருணம் பார்த்து இருந்த அவர்களுக்கு இப்போது தருணம் கிடைத்தது. பஞ்சாயத்துக்கு முன்னே வழக்கு கொண்டுவரப்பட்டது.
- சீடன் : என்ன பெரியவரே. உமது பசு மாடுகள் தானே கோசலரின் பயிற்றும் பயிர்களைத் தின்று நாசம் செய்து, அவர்களுக்க தீங்கு விழைவித்தது. உண்மையைச் செல்லும்.
- பஞ்சாயத்து நீதிபதி: நீதிபதிகளே - முதுகோசர்களே! வாழ்விலே பெய்யே கூறியறியாத யான் எவ்வாறு இதனை மறுப்பேன். உண்மையில் எனது பசுக்கள் தான் கோசலர் பயிர்களைத் தின்றழித்தது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். என் உயர் மகள் அன்னியைத் தண்டிக்காத வகையில் எனக்கு நீங்கள் தரும் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனது கண்போன்ற அன்னி மிஜிலியைக் காப்பாற்றி அவள் எதிர்கால வாழ்வை சிதைந்து போகாத வண்ணம் வழிதாருங்கள். என்னைக் காப்பாற்றுங்களே என்ற கேட்டான் அன்னியின் தகப்பன்.
- சீடன் : ஐயையோ பாவம் : உண்மையை ஒத்துக்கொண்ட அவருக்கு முதுகோசலர்கள் என்ன தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள் குருவே.
- குரு : அப்படி கேளு சீடனே. அன்னி மிஜிலியின் தந்தையின் இருக்கண்களையும் தோண்டி அவளது பார்வையைப் பறித்து விடவேண்டும் என்று வழக்குத் தொடுத்து கோசலர்கள் நீதிபதியிடம் கேட்டார்கள்.
- சீடர்கள் : அட பாவமே மகளின் கற்பினைக் காக்க எவ்வளவு பாடுபட்ட தந்தை இனி கண்ணில்லாத நேரத்திலே அவளை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும்? பஞ்சாயத்திலே முதுகோசலர்களின் தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது.
- குரு : நீதி மன்றத்தில் முதுகோசலர்களின் தீர்ப்பு முடிவைக் கேட்ட அன்னி மிஜிலி திகைத்து நின்றாள். கதறிக் கதறி அழுதாள்!
சொல்பிறழாத தன் தந்தைக்கு நேர்ந்த கதி அவளை நிலைகலங்கச் செய்தது. சற்றமே இரக்கங்காட்டாது இக்கொடுமையை செய்த கோசலரின் சிறுமை கண்டு பொங்கி எழுந்தாள் அப்பேதை. தனக்கும் தன் கற்புக்கும் இனி, காவல்தருபவர் யார் என்று கல்கியவள் ஒரு தீர்மானத்தோடு...
- ப.பாட்டு : அப்பா என் ஆருயிரே.

அன்னி எனைக் காத்தவரே தப்பாம், எண்ணத்தில் கோசலரே, எனைக் கவர, என்றும் காத்திருந்தார். இமைபோல இருந்தவரே, தப்பு ஏது நான் செய்தேன் இறைவா நீ கேளாயோ! கொழும்புகொம்பேது எனக்கினியே கற்போடு வாழ்ந்திடவே இப்போது சூளுரைத்தேன் இனி உண்கலத்தில் உணவுண்ணேன் உடை மாற்றம் செய்யேன், உணர்வுழிந்தேன் உயிர் போன்ற என் தந்தையினைக் குருடாக ஆக்கியவர் உயிர் போகும்படும் - பழி வாங்கித் தீரம் வரை பசிதூக்கம் எதுவுமில்லை பகைமுடிப்பேன்.....

- சீடன் : குருவே கோசலர்கள் திட்டம் நிறைவேற அவர்கள் - ஆனந்தம் எப்படி இருந்தது குருவே.
ஹ்..... ஹ்..... ஹ்..... (எக்காளச்சிரிப்பு)
- குரு : கனியில்லை என்று சொன்ன கிழவனுது கண்ணில்லை என்று ஆக்கிவிட்டோம்.
- சீடன் : (பி.பாட்) இனி துணை இல்லை அத்தோகைக்கு இணையிலாப் பேரழகைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்....
(பலத்து சிரிப்பு)
- குரு : தனக்கு நேர்ந்த கதியினால் கலங்கினான் அன்னியின் தந்தை. கண்ணுக்காக அல்ல தன் கண்ணிப் பெண்ணுக்காக "கண்ணை அழித்துவிட்டு உன்னைக் கைவிட எண்ணிவிட்டார்! கற்பெனும் வாளேந்திய என் பெண்ணை கவர எவனுக்குத் துணிவுண்டு? என்று சீரிக் கொதித்து வெதும்பினான் தந்தை. என் கண்களைக் குருடாக்கிய பின் உன் கற்பினை சூரையாடிவிடலாமென காங்கணம் கட்டும் கோசலர்களே கற்பெனும் வாழேந்திய என் மகளை இனிமேல்கூட நெருங்க எவருக்கு துணிவுண்டு. அந்த அழுந்தூர் திதியன் அவளுக்கு என்று கூறிமுடிப்பதற்குள்
- சீடன் : அப்புறம் என்ன நடந்தது குருவே.
- குரு : தந்தை பேசி முடிப்பதற்குள் தணலில் நின்றவள் போல பதில் சொன்னாள் சூளுரையாக சபதம் செய்தாள்.
- பி.பாட்டு : உயிர் போன்ற என் தந்தையை குருடாக்கிய கோசலரின் உயிர் போகும்படும் உண்கலத்தில் உள்ளோன். உடை மாற்றேன். பசி தூக்கம் எனக்கில்லை.
- குரு : அன்னிமினியின் சூளுரை, அழுந்தூர் திதியனுக்கு இப்போது செய்தி எட்டியது. சீரிக்கொண்டே ஓடிவந்தாள் திதியனிடம்.
தன் முன்னே தன் கணவுக்கன்னியின் சொற்களைக் கேட்டு துடித்தவன் தலைநிமிர்ந்து பார்த்தான். அங்கே நின்றாள் தீப்பிழம்பாய் அவன் முன்

அவள் நின்றாள். அபலை அன்னியாம் அந்த வஞ்சிக்கொடி தன்கேற்பட்ட நிலையை கூறி அழுதாள்.

சீடன் : என்ன குருவே. மகாபாரதக் கதை மாதிரி பாஞ்சாலி சபதம் செய்ய, வீமனும் ஒரு சூளுரை செய்தான், தென்தொடையில் வந்து அமரக்கேட்ட துரியோதனனின் துடையைப் போன்ற அப்படியா குருவே.

குரு : சமர்தனாக இருக்கிறாயே. பார்த்தயா தமிழ் மறவர் வீரத்தை. பெண்களின் இங்கேயும் அன்னிமிஜிலியும், திரியனும் சூளுரைக்கிறார்கள்.

பி.பாட்டு : குறுநில மன்னன் திதியன் எடுத்த சபதம்தான் என்னவோ குருவே.

குரு : வாளுறைவிட்டு எழுந்தது பார்! என சூளுரையொன்றும் அறிக. அன்பே உன் தந்தையாம் என் மாமனுக்கு ஊனம் விளைவித்தோர் உயிர் போக்கித் திரும்பிய பிறகே உன்னைத் தீண்டும் என் கராங்கள்

சீடன் : அப்பாடா பொல்லாத சபதம் - கன்னி அன்னியின் கற்பினுக்கு களங்கம் வராமல் காக்க, அவள் காவலாய் நின்ற திதியன் அவள் சபதத்தைக் கேட்டு புதுவீறு ாண்டான். ஆப்பரித்தான் அந்த அழுந்தூரன்! கொதித்தெழுந்தான், அவன் அவளின் மேல் கொண்ட அனுதாபம் காதலாய் துளிர்கிறது. (எல்லா வாத்தியங்களும் பலத்த சத்தத்தில் முழங்க யோ.... யோ..... யோ..... சீடர்கள் கூற)

குரு : வஞ்சிக்கப்பட்ட அபலை மகள் முறையீடு எப்படி அமைந்தது.

பாட்டு : பதிலொன்று தரவேண்டும் ஆருயிரே.

அன்னி திதியனிடத்திலே ஓடிச்சொன்றார். தமிழ் மங்கைதன் தந்தைக்கு நேர்ந்த முடிவால் தனக்கு ஏற்பட்ட கதியை எடுத்துக் கூறிக் கதறினாள் அந்த கன்னி தன்னைடும் தன் எதிர்காலத்தையும் எண்ணிக் கலங்கினாள். வீரன் திதியனாம் அந்த நீதிமானிடம் முறையிடுகிறாள். "அந்தகராய் ஆக்கிவிட்டார். காழகர்களான "அந்தக்கயவர்கள் என் தந்தையை, கருணையில்லாமல் குதிரைப் படையுண்டு உன்கோட்டிடையில் மன்னா

அன்னி மிஞிலியாமென்னை நீ இதயபூர்வமாய் நேசிப்பது உண்மையானால் அந்த கோசர் மீது புறப்பட்டு போர்செய்து அந்த அநியாயக்காரரை வீழ்த்தவேண்டும்.

அக் கண்கொத்திப் பாம்புகளைத் துண்டாடும் கீரியென்று

தின்தோழன் என் திதியனைத் தேடிவந்தேன்.

கோசரைக் கொன்று கன்னியாம் என் கற்பினைக்

காக்க, பாலையெந்தன் பழி தீர்க்கச் செல்வாயாய கண்ணா என்றாள் அந்த வஞ்சி. தப்பேதும் அறியாத தன் மகளை இந்த நேரத்திலே தன் கண்களால் பார்த்து ஆறுதல்கூட அளிக்கமுடியாத பாவியாகிவிட்டேனே என்று கதறியமுதான் தந்தையைப் பார்த்து என் கற்பை நானே காப்பேன். என ஓடிவந்த எனக்கு அளுந்தூர் திதியனே என்னை ஆதரி என்று அழுதாள்.

செந்தீப் பிழப்பென சிவந்த கண்ணுடன் அவளை நோக்கியவன் தலையாலங் கானத்து செருவென்ற நெடுஞ்சேழியனையே போரில் அழித்த தீரனல்லவா? விடுவான, கண்ணுக்கினியவளே, கருத்துக்கேற்றவளே, கற்பினுக்கு அணியே, கலங்காதே என் செல்லமே, உன் இதயப் புண்ணுக்கு மருந்திட வகைதெரியேன் என்று கோசமிட்டவன் அன்னி மிளிலி மீது கொண்ட காதலால் அடக்கிவைத்திருந்த ஆவேசத்தை அடுக்கடுக்காகச் சொல்லி தானும் சூழரைத்தான். என் அன்பே, உனக்கு தீங்கிழைக்க நினைத்து உன் கற்பினைச் சீண்டி, உனக்கு களங்கம் ஏற்படுத்த விளைந்த அக் கோசலர் குடியையே துவம்சம் செய்து வருகிறேன். என் மாமனுக்கு ஊனம் விழைத்ததோரின் உயிர்போக்கி திரும்பிய பிறகே உன்னைத் தீண்டும் என் கரங்கள். நிலலா நெடுஞ்சுவர்போல அனைவரும் வீழ்ந்திறந்தனர். அன்னிமிளிலியின் கற்பினைக் காத்த கவலனாய் அவள் சபதத்தை நிறைவேற்றிய வீரனாய், தந்தையின் துயர் தீர்த்த தீரனாய், அழுந்தார் சிற்றரசன் பெயர்கொண்டு மிளிலி பாவையின் பழிதீர்த்து புகழ் கொண்டான். சினம் மாறினாள் அந்த வஞ்சி, கோசலர் மாய்த்துத் திரும்பிய அவ் வீரன் தன் காதலியின் தோழில் சாய்ந்து கொடுத்தான். கற்பநிறை கன்னியவளிடம் ஏலவே அரும்பிய காதல் அன்றே மலர்ந்து மணம்பரப்பியது.

மங்கையர்களே! காளையர்களின் காமப் பசிக்கு தீனியாக்க உங்கள் கற்பினைச் சூறையாட வரும் கோசலர்கள் எத்தனை பேர் உங்கள் மத்தியிலும், வாய்மை நிறைக் கோசலரினம் வன்னெஞ்சம் கொண்டோர் சிலர் வாழ்ந்திட்டார் என்பது தான் வரலாறு. தண்டமிழ் மக்கள் வீரராய் தீமிராய் வாழ்ந்தனராயினும், அவரில் சிலர் கயவராய், காமுகராய் மாற, நம்தமிழ் மங்கையர்கள் சவால் கொடுத்து தம் கற்பினைக் காத்து நின்றார் என்ற வரலாற்றை நம் தழிழ்நூல் கண்டவாறு காட்டினோம்.

அன்னிமிளிலி! ஆம் அவளின் செயல் அறத்தை நிலைநாட்ட எடுத்த விரதம், சூளுரை பெண்மைகளுக்கும் உறுதி, பிறந்த குடியின் பழி துடைக்கச் செயலாற்றிய பெருமிதம் என்பன இக்கதையின் வாயிலாக தெரியப்படுத்தப் படுகிறது. தனிமையில் வாழும்போதும்,

தனக்கும் தன் கற்புக்கும் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை முன் கூட்டியே நிதானித்து அறிந்த அன்னிமிளிலி இன்றைய கன்னியர்கள் பெண்களின் வாழ்விற்கு நல்லதோர் உதாரணமாய், தமிழ் மங்கையரின் கற்பின் காப்புக்கு வழிகாட்டுவதாய் அமைவதாகும்.

சுபம்

(எல்லோரும் நிறைவு செய்து மாங்களும் பாடுதல்)

ஆக்கம் :- "தயாளன்"

வாசிப்புச் சிறுவர்களும்

ஐ.மனோறா

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினர்

மனித முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது வாசிப்பாகும். வாசிக்க மறுப்பவர் வாழாமறுப்பவராவர். கல்வி அறவுருவாக்கல் கற்கை நெறிகளில் கலந்துரையாடல் என்பன வாசிப்பினாலேயே சாத்தியமாகின்றது.

மேட்டுக்குடி மக்களுக்கே உரித்தான கல்வி, அறிவுப்பாரிமாற்றம் விளிம்ப நிலையில் உள்ள மக்களுக்கம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இன்று உள்ளது. வரன்முறைகல்வியில் சிறந்து விளங்க வாசிப்புக் கட்டாயம் தேவை. ஆரம்பகாலத்தில் விளிம்பு நிலையில் உள்ள மக்கள் நாட்டார்பாடல், நாட்டார் கதை, நாட்டார் நாடகம் ஆகியவற்றின் மூலமே தம் அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இன்று எல்லோருக்கும் கல்வி சமவாய்ப்பாக உள்ளது. அதற்கு காரணம்

- 1) 1917இல் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி
- 2) தொழிற்புரட்சி மக்கள் வேலை வாய்பிற்கு நகரத்தை நோக்கி குடியேறியதன் விளைவாக சமூகம் அடிதலையாக மாறியமை
- 3) 20, 21ஆம் நூற்றாண்டுகள் அறிவொளிக் காலமாக மாறியமை

1917இல் நடந்த ரஷியப்புரட்சி சமூகத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வு நிரல் அமைப்பை தலைகீழாக மாற்றியது. இத்தாக்கங்கள் அனைத்து இலங்கையில் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் சேர்.பொன். அருணாசலம் என்று பீற்றக்குசனமன் தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனால் சமகாலத்திலேயே இச்சமூகக் கொள்கைகள் இலங்கையில் அமுலாக்கப்பட்டன.

டொனமூர் ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்த சார்வஜனவாக்குரிமை தாய்மொழிக்கல்வி, இனவளர்ச்சி வாசிப்புப் பழக்கத்தை தூண்டியது. ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியை அறியும் சுட்டியாக வாசிப்பு கணிக்கப்படுகின்றது. தனிமனித முன்னேற்றத்திற்கும் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கும் வாசிப்பு அவசியமாகின்றது. வாசிக்க முடியாதவன் அறிவுநிலையில் காலாவதியானவனாகக் கணிக்கப்படுவான்.

ஊடகத்துறையில் உயர அன்றாட வாசிப்பு கட்டாயம் தேவை.

பெண்கள் வாசிப்பு ஒரு நடைமுறைப்பிரச்சனையாக உள்ளது.

சிறுவர்களை வாசிப்பில் ஊக்குவிப்பது இன்றைய அறிவுலகில் அத்தியாவசியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. அவ்வாசிப்பு பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். கல்வித்திணைக்களம் பள்ளிக்கூட வாசிப்பிற்கு இதுவரை எதுவும் செய்யவில்லை.

மாணவர்கள் நாள்தோறும் வாசித்ததை பதிவேட்டில் குறத்து வைத்து வார இறுதியில் ஆசிரியர் மாணவர் ஒன்று சேர்ந்து கலந்துரையாடல்வேண்டும். அதற்கு மதிப்பெண் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாடசாலை நாட்களில் வாரத்தின நேரச்சியில் ஒரு பாடமாவது (Period) நூலகத்திற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும். இன்று இலங்கையில் வாசிப்பு நடவடிக்கைகள் மிக வறுமை நிலையிலேயே உள்ளது.

பரீட்சையை இலக்காகக் கொண்டு இன்றைய கல்வித்திட்டம் பாடவிதானம் அமைந்துள்ளது. பாடச்சுமை, பரீட்சை பற்றிய பதகளிப்பு, போட்டிப் பரீட்சை பெற்றோரின் கௌரவம் பேணுதல் ஆகியவற்றால் மாணவர்களுக்கு கொடுக்கும் அழுத்தம் மாணவர்கள் தங்கள் இளமையைத் தொலைத்து இயந்திர வாழ்க்கைக்க பழக்கப்பட்டு விடுகின்றார்கள். இவற்றிடையே மாணவர்கள் வாசிப்புத் தொலைந்து போகின்றது.

“இளமையில் கல்” , “ஒதுவது ஒழியேல்” . “கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே’

“தெட்டனைத்தூறும் மனக்கோணி அனைஞர் மாந்தர் தம் கற்றனைத்தூறும் அறிவு” போன்ற மகுட வாசகங்கள் மாணவர்களின் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்தியம்புகின்றன. பைந்தமிழ் இலக்கியங்கள் இவ்வாறு எடுத்தியம்பினாலும் இன்றைய மாணவர்களது வாசிப்பின் நிலை பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அவர்கள் சம காலத்தில் எதிர்நோக்கின்ற பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்தலும் அத்தியாவசியமாகின்றது.

ஒரு சமுத்தவரை அழிக்க வேண்டுமாயின் அவர்களது நூலகத்தை அழித்தால் போதும் என்று கருத்து தெரிவித்த மேலனாட்டறிஞர் சிந்தனையை இங்கே பொருத்தி நோக்கலாம்.

பெருகி வரவேண்டிய வாசிப்புப் பழக்கம் மாணவர்களிடையே அருகிவருகிறது எனலாம். மாணவர்கள் வாசிக்கக்கூடிய நூல்களின் எண்ணிக்கையும் தரமும் குறைந்து வருகின்றது. அறிவை இற்றைப்படுத்தும் நிலையும் குறைந்து வருகின்றது. மாணவன் நிலையும் குறைந்து வருகின்றது. மாணவன் வாசிக்க மறுக்கின்றான். சமூகவழிநடத்தலில் பங்கு கொள்ளத் தயங்குகின்றான்.

பள்ளிக்கூட கல்வி வருவதற்கு முன்னமேயே அறிவு கடத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இருப்பினும், அறிவுத்தேடலுக்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் வாசிப்பே என்று உணர்த்தப்படவேண்டும்.

நவீன தொழில்நுட்ப சாதனையான கைத்தொலைபேசி மிகச் சலபமாக வாங்கப்படுகின்றது. அவை குறிப்பிட்ட தகவல்களை சுட்டித் தேடுவதற்கே பயனுள்ளனவாகும். இது ஆசியாவின் அதிக மாணவர்களை வசீகரித்து வைத்திருக்கின்றது.

முன்பெல்லாம் பயணத்தின்போது வாசிப்பு அதிக பயன் அளித்துள்ளது. இப்பொழுது தொலைபேசியில் தட்டிக் கொண்டு அவசரமாகப் பார்ப்பது வாசிப்பதற்கு தடையாக உள்ளது.

பாடசாலையின் நூலகத்திலுள்ள பெரும்பாலான நூல்கள் சிறுவர்களை கவர்வனவாகவோ அல்லது மாணவர்களின் வயதிற்கும் அறிவிற்கும் ஏற்ப பொருத்தமான நூல்கள் தாராளமாகக் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டும். சிறுவர்கள் வாசிப்பிற்கு ஏற்ப நூலகம் கட்டமைக்கப்படல் வேண்டும்.

வெளிவாரியான மேலதிக வகுப்புகளுக்கு சென்று மாணவர்கள் மாநிரி கேள்வி விடைகளை கற்று அதிக புள்ளிகளை பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றார்கள். பாடநூல்களை முறையாக்க கற்பதில்லை. இயந்திரமயமான வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்படுத்தி, இளமையின் இன்பநாட்களை போட்டிப் பரீட்சைக்கு என்று இங்கும் அங்கும் வகுப்புகளுக்கு சென்று தொலைத்துவிட்டு சுய

சந்தனை சுய ஆக்கத்தை இழந்துவிடுகின்றார்கள். இதனால் பல்கலைக்கழக உயர்கல்வியைக் கற்கத் தகுதியற்றவர்களாய் விடுகின்றார்கள்.

மேலும் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையைக் கட்டமைக்கத் தேவையான உயரிய பண்புகளான அன்பு, பொறுமை, இரக்கம், சமூகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு உதவுதல் முதலியவற்றில் பயிற்சியும் பழக்கமும் அற்றவர்களாய் விடுகின்றார்கள்.

இன்னும், இலக்கிய இரசனையினால் உண்டாகும் இன்பம் சுயவாசிப்பினாலேயே ஏற்படும். சுயவாசிப்பு இயல்பான கற்பனை வளர்தை ஏற்படுத்தும். புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை இயற்கையோடு இயல்பான வாழ்க்கையே அடிக்கோலும் ஆக்கத்திறன்களை கட்டமைக்க பெரிதும் உதவுவது சுயவாசிப்பேயாகும். இலக்கியப் பண்புகளை காலத்தின் தேவைக்கேற்ற வகையில் பொருள் கொள்ளும் சுயவிருத்திப் பண்புகள் சுயவாசிப்பினால்தான் மேம்படுத்தப்படுகின்றது.

உதாரணமாக :

“தெய்வம் தொழாள் கெழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்ற குறளுக்கு கருத்தாக டாக்டர் மு. வரதராஜனார் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை என்பதற்கு “எக்காலத்தில் மழை தேவையோ அக்காலத்தில் பெய்தலே” என்று பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார்.

பாடசாலையில் ஆசிரியர்களிடம் கற்பது 5% என்றால் அது சம்பந்தமான சுயவாசிப்பினால் 5 x 5 என்ற கணித வர்க்க வேகத்தில் அறிவு பெருகி தேடலிலுள்ள விரும்பும் அலுப்பு சலிப்பின்மை அறிவின் எல்லையைத் தொட முயலும்.

சிறுவர்களுக்கான நூல்களை எழுதுவாருமில்லை வெளியிடுவாருமில்லை. வாங்குவாரும் இலை என்ற குறை பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. தகைசார் பேராசிரியர்களும் கல்விமாம்களும் சமூகநலன் விரும்பும் அறிஞர் பெருமக்களும் இன்றைய சிறுவர் இலக்கிய காலத்தேவையை உணர்ந்து, சிறுவர்கள் இலகுவில் கவரப்பட்டு விரும்பி படித்து புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சிறுவர் சிந்தனை மட்டத்தில் நின்று நூல்களை எழுதல்வேண்டும். அவற்றை தாராளமாக மூலை முடுக்குகளில் உள்ள சிறுவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பெரும் தனவந்தர்கள், புரவலர்கள் முன்வந்து பதிப்புச் செய்து வெளியிடவேண்டும். மலிவுப் பதிப்புகளாக அவை வெளிவரின் நன்று. பாடசாலை நூலகங்களில் அவற்றை தாராளமாக விநியோகக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

இலங்கையில் 93% மான மக்கள் கல்வியறிவுடையவர்கள் என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வகையில் எல்லாப் பெற்றோருமே தங்கள் தாய் மொழியை நன்கு கற்றிருக்கின்றார்கள் என்று பொருள் ஆகவே ஒவ்வொரு பெற்றோரும் குழந்தைகளுக்கு மிகக் குறைந்த வயதிலேயே எழுத்துக்களை அடையாளம் காண ஒன்று சேர்ந்து உச்சரிக்க, படிப்படியாக வாசிக்க பயிற்சியளிக்கப்படல் வேண்டும். இதனை விளையாட்டாகப் பயிற்றுவித்தல் விரும்பத்தக்கதாகும்.

பாடசாலையில், வீட்டில் சிறுவயதில் பிள்ளைகள் உரத்து வாசிக்க வேண்டும். வகுப்பின் நேரகூசிகையில் ஒரு பாடமாவது வாசிப்புப் பாடமாக அழைத்து மாணவர்களை வாசிப்பில் பயிற்சி அளித்து, வாசிப்பின் தரத்தைக் காண்காணித்து வாசிப்பில் ஊக்கப்படுத்தி வாசிப்புத் திறனை வளர்க்கும் முகமாகக் கல்வித்திட்டம் வகுப்பில் வேண்டும்.

தீர்ப்புக்காக

படித்தத்தில் ரசித்ததைப் பிடித்ததாய் எழுதுவது

(குழுவல் - தீர்ப்பு - ஒரு பக்கக்கதை)

-நாகி.பிரசாத்

ஏறக்குறைய ஐந்து வருடக்காதல் ; கலியாணத்தில் எப்படியோ நிறைந்தது. திருமணம் முடிந்த இரண்டே வருடங்கள் வாழ்ந்தவர்கள். இடையில் ஏனோ தமக்குள் ஒத்துவராது என முடிவுக்கு வந்தனரோ? இந்திரனும், சாமினியும் ஒருவரையொருவர் கண்டதும் காதலிக்கத் தொடங்கி, ஒன்றாக அன்பு வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து பின்னர் பிரதிபலனே எதிர்பாராது செய்துகொண்ட வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் திருமணமாகிய நிறைவேறி மொத்தமாக ஏழு வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இப்போது விவாகரத்துத் தீர்ப்புக்காய் மகள் ஜனியோடு மேற்கோட்டில் காத்திருந்தனர்.

“மகள், குழந்தையை யார் பங்குபோட்டுக்கொள்வது என்ற பிரச்சினை. அப்பா ஆவல் உந்த, அங்குமிங்கும் உலாவிக்கொண்டு அங்கலாய்த்து நிற்க, குழந்தையை உரிமை கொண்டாட இருவருமே போட்டி போடும் நிலை. குழம்பிப் போன நீதிபதி இப்போ குழந்தை ஜனியிடமே தீர்ப்பைக் கேட்டார். அவளுடைய ஆவலும், ஆதங்கமும் அப்பாவிடம் இருப்பினும், அம்மா பிடிக்கொடுத்தால் தானே!

நீதிபதி ஜனியை ஆதரவோடு பார்த்தார். அவள் ஏதோ சொல்ல எத்தனிப்பதை கூர்ந்த கவனித்தார். “அங்கிள், இரண்டு பேருமே ஏன் பிரியிறாங்க...?” என்ற சிறுமியின் கேள்வியில் ஆடிப்போனார் நீதிபதி மொழியன்.

“அது... வந்து அம்மா பேசுவது அப்பாவுக்கும், அப்பா பேசுவது அம்மாவுக்கும் புரியலையாம்! அது தான் மகள், அவங்க பிரியப் பாக்கிறாங்க,” என சமாளித்தார் அப்போதைக்கு செழியன் நீதிபதி.

“அங்கிள், ரெண்டு பேருமே பெரியவங்க, படிச்சவங்கள்! அவங்க பேசறதே அவங்களுக்கு புரியலையன்னா, நான் இன்னும் சின்னப்பொண்ணு! தானே, நான் நினைக்கிறதை, நான் பேசறதை என் உண்மையான உணர்வுகளை, ஆதங்கங்களை அவங்களால எப்படிப் புரிஞ்சுக்க முடியும்? அதனால் என் பேச்சைக் கேட்டு, எனக்கு எல்லாம் செய்யற, வேலைக்காரப் பாட்டி வீட்டுக்கே போயிட்டாருமா? அப்பவாவது அவங்க இரண்டுபேர் போக்கும் மாறாதா? - என்ற குட்டிமகள் ஜனியின் பேச்சைக் கேட்ட நீதிபதியின் பேனா தானாகவே உடைந்தது!

இறைவன் கொடுக்க நினைத்ததை யாராலும் தடுக்கமுடியாது அவன் தடுக்க நினைத்ததை எவராலும் கொடுக்கவும் முடியாது.

-விவேகானந்தர்

பாரம்பரியக் கலைகள் பறக்கப்படக் கூடாதவை

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களுள் சிறப்பு மிக்கதான கூத்து கலை அன்று அருகி வருகின்றமை குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நவீன நாடகங்கள், சினிமாத்துறை, வீடியோக் கலாசாரம் என புதுமைகளில் காட்டப்படும் ஆர்வம் பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களில் காட்டப்படுவதில்லை. புதுமையைப் போற்றுவது சிறப்புக்குரியதென்றாலும் பழமையைத் தொடர்ந்து பேணிப் பாதுகாக்காதது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

மேடைப் பேச்சிற்காகவும் பத்திரிகைகளின் அறிக்கைக்காகவும் பாரம்பரியக் கலைகள் பற்றிப் பெரும்பாலானோர் கருத்துக் கூறி வருகின்ற போதிலும் அதற்கான செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவது குறைவென்பது ஏற்றக்கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மையாகும்.

பாரம்பரியக் கூத்துக்கலை வடிவங்களை முன்னர் பேணி வளர்த்து வந்தோர் சமூகத்தில் உரிய அந்தஸ்து கிடைக்கப் பெறாத வறியவர்களாக இருந்தமையும். இளந் தலைமுறையினர் இவற்றில் போதிய ஆர்வம் காட்டாமையும் அல்லது அவர்களுக்க அதற்குரிய வாய்ப்புக் கிடைக்காமையும் போன்ற சில காரணங்கள் இக் கலை வடிவம் அருகிச் செல்ல வேண்டிய துப்பாக்கிய நிலைக்கு கொண்டு சென்றது எனலாம்.

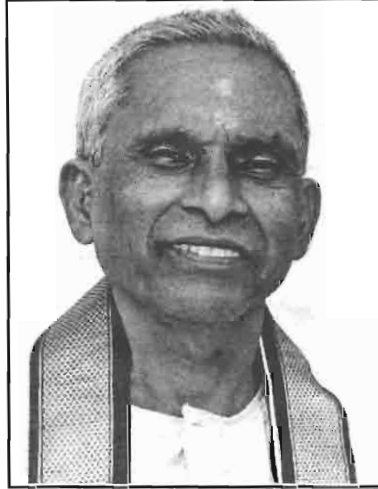
வடக்கு - கிழக்கு சில பிரதேசங்களில் அவ்வப் பிரதேசத்தின் தன்மைகளை வெளிக் காட்டும் சிறப்புத்தன்மை மிக்க கூத்துக்கலை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தின் தமிழ் தினப் போட்டியில் பாரம்பரியக்கலை வடிவமான நாட்டுக் கூத்து, வடமோடி, தென்மோடி கத்தான் கூத்து, இசை, நாடகம் பாரம்பரியக் கலைவடிவங்கள் பாடசாலையில் தமிழ் தினப்போட்டியில் இடம்பெறுகின்றன.

மலைய தமிழ் மக்களின் மத்தியில் காமன் கூத்து, கரகாட்டம் போன்ற பாரம்பரியங்களும் கூடவே முஸ்லிம் இஸ்லாமிய மக்களின் கலைப் பாரம்பரியமாகும். என்றாலும் தமிழ்பேசும் மக்களுடைய பொதுவான பாரம்பரியக் கலை வடிவங்கள் தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்படாமை கவலைக்குரியதே. எனவே இவ்விடயத்தில் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அஞ்சலிகள்..

சிவலோகநாயகன் திருவடியிணைந்த எம் சங்கத்தின் நிதிச்செயலரும் இலக்கிய அபிமானியுமான அமரர் சிவக்கொழுந்து சிவலோகநாதனுக்கு

நிதிச்செயலாளர் அமரர் சி.சிவலோகநாதன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 2017 - 2018 ஆண்டுக்கான ஆட்சிமன்றத்தின் நிதிச் செயலாளர் திரு.சிவக்கொழுந்து சிவலோகநாதன் அவர்கள் எம்மையும் இவ்வலகையும் விட்டு பிரிந்தது கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு மாத்திரமல்ல தமிழ் இனத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிக்கும் முழு தமிழ் இளைஞர்களுக்கும் வேதனை தரும் செய்தியாகும். அன்னாரின் பிரிவையொட்டி கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கமும், பிரத்தியோகமாக இலக்கியப் பணிக்குழு, ஓலை ஆசிரியர் குழுவினரும் முழு உறுப்பினர்களும் தம் இதமார்ந்த அனுதாபங்களையும் அஞ்சலிகளையும் அவர் குடும்பத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. எமது நிதிச் செயலாளர் அமரர் சி.சிவலோகநாதன் அவர்களது தன்னலங்கருதாப் பணிகளும், அவரின் இலக்கிய ஆர்வமும், உரமூட்டலும் என்றும் எமக்குத் தோன்றத் துணையாய் இருக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

வேதனைகள் எப்போதும் எமக்கு உள்ளேதான் உருவாகியிருக்கிறது. அவரவரவர் மனம்தான் அதற்கு இருப்பிடமே.

வேதனையைச் சந்திக்க இனியும் முடியாது. உணரும்போது அவ் வேதனையானது வெறும் பனியென விலகுகிறது.

அற்புதமான ஒரு கவிதை ஒன்று இங்கே.

“உன் கண்களின் ஓரம்...எதற்காகவோ ஈரம்?
கண்ணீரை நான் மாற்றுவேம். வேதனை தீரலாம்...
வெறும் பனிவிலகலாம்”

க்டைக்கப்பெற்றோம்....

“காப்பியக்கோ” 75 [ஓவளியீடு 26/11/2017] பவளவீடா

அன்னை வெளியீட்டகம், மருதானை.

பிரபல மரபுக் கவிதைப் படைப்பாளியும், எழுத்தாளரும் இலக்கிய கர்த்தாவுமாகிய வைத்திய கலாநிதி ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களது எழுத்து, இலக்கியப் பணி வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுடன் அவரின் சேவையினைப் பாராட்டியவர்களின் கட்டுரைகளும் அடங்கிய அழகிய அதன் தொகுப்பாசிரியர் ஹம்சியா. பர்தாவினால் ஷரிபுத்தீன் என்பவரால் 01.09.2017இல் பதிப்புச் செய்யப்பட்டதும், இலங்கையிலுள்ள பல எழுத்துகை, கல்வித்துறைப் பிரபலங்களின் வாழ்த்து செய்திகளை உள்ளடக்கியதுமான “காப்பியக்கோ” 75 நூல் வைத்தியகலாநிதி. ஜின்னாஹ் அவர்களின் பல்பரிமாணப் பணிகளையும் பாராட்டும் வகையில் அமைந்திருக்கும் வர்ண, கறுப்பு வெள்ளைப் படங்கள் பலவற்றோடு மலர்ந்த பாராட்டு மலர் 458 பக்கங்களுடன் கூடிய நூல் எமக்குகிடைக்கப்பெற்றது.

வைத்திய கலாநிதி ஜனாப்.ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் சாஹித்தியவிருது, கொ.த.ச விருது தமிழியல் விருதுகள் உட்பட பல விருதுகளுக்கு சொந்தக்காரர். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழுவின் உபதலைவர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர். இன்றும் ஆட்சிக் குழுவில் அங்கம் வகிப்பவர். “காப்பியக்கோவின் எழுபத்தைந்தாவது அகவை நிறைவில் பவளவிழாக் கொண்டாடும் அவரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உத்யோக பருவவெளியீடான “ஓலை”யின் சார்பில் இலக்கியக் குழுவினரும், உள்ளிட்ட, “ஓலை” சஞ்சிகைக் குழுவினரும் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றனர்.

தென்றல் சஞ்சிகை

இலங்கையில், மட்டக்களப்பு 44/1, பழைய கல்முனை வீதி - கல்லடியிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் “தென்றல்” தேசிய பல்சுவை குடும்ப சஞ்சிகையின் தை - பாங்குனிக்கான பிரதி எமக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமதி சுந்தரமதி வேதநாயகத்தின் (கலை, இலக்கிய படைப்பாளி) அட்டைப்படத்துடன் ஆசிரியர் க.கிருபாகரன் தரும் இச்சஞ்சிகை பல நல்ல படைப்புகளைத் தாங்கி, பொங்கல் வெளியீடாக மலர்ந்திருக்கிறது. “மாங்கல் விளக்கேற்றல்” என்பதா “மாங்கல் விளக்கேற்றல்” என்பதா சரியான சொற்பிரயோகம் என்ற வினாவுக்கு தமிழறிஞர் குழாம் விளக்கம் கூறிதெளிவுபடுத்த

வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்பி ஆசிரியர் குறிப்பொன்றை எழுதியிருந்தார். ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்த மூத்தபடைப்பாளி கோபு எனப்படும் கோபாலரத்தினத்தின் மறைவையொட்டிய அஞ்சலியும் அதில் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

செங்கதிரோன் கோபால கருஷ்ணனுக்கு ஈருது கடித்தது

மட்டக்களப்பு “செங்கதிரோன்” என பிரபலமான இலக்கியதாரர் த.கோபலாகிருஷ்ணனின் தமிழ் இலக்கிய பணிகளைப் பாராட்டி அவுஸ்திரேலியா சிட்னி நகரில் உள்ள தமிழ் கலை இலக்கிய சங்கம் அவருக்கு சிறப்புவிருதொன்றை வழங்கிக் கௌரவித்தது. மேற்படி சங்கத்தின் தலைவர் வே.முருகபுதி தலைமையில், அவ்விழா 02/12/2017இல் நடைபெற்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நீண்டகால உறுப்பினரும், ஆட்சிக்குழு அங்கத்தவராகவும், ஓலை சஞ்சிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியராகவும் இருந்த செங்கதிரோன் விளைச்சல் குறாங்காவியம், தமிழ் அரசியல் மரபுச் சிந்தனைகள் போன்ற பல நூல்களின் படைப்பாளியாகவும், மட்டக்களப்பு கண்ணகி கலைஇலக்கிய கூடலின் தலைவராகவும் விளங்கிவருபவர்.

சரவை பார்க்கும்போது கொள்ளவேண்டிய அவதானங்கள் பற்றி எமக்கு மறு ஓலை மூலம் ஆலோசனை தந்த அவர் ஓலையில் பிரசுரிக்கப்படும் படங்களிற் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்த திகதிகளும் பதிக்கப்படுதலின் அவசியம் பற்றி தம் அவதானிப்பில் தெரிவித்திருந்தார். திரு.செங்கதிரோனுக்கு எமது பாராட்டும் நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும்.

இரசிகமணிக்கு நூறு...

இரசிகமணிகளாக செந்திதநாதன் ஈழத்து இலக்கியத்து வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட ஒரு பெருமகன். ஈழத்து மரபுசார் இலக்கியங்களையும், நவீன இலக்கியங்களையும் படைத்தும், பதிப்பித்தும், விமர்சித்தும் இன்று வரை இலங்கையில் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாய், ஆரம்பங்களில் பிதாமகரின் ஒருவராய் விளங்கிய இரசிகமணி அவர்களது நினைவாக அவரின் 100வது அகவை நினைவை நாளையொட்டி வெளியிடப்பட்ட அற்புதமான சஞ்சிகை கிடைக்கப் பெற்றோம். ஓலைக்கு அதனை அன்போடு அனுப்பிவைத்த சைவப்புவவர் அ.செல்லத்துரை ஐயாவுக்கு ஓலை நன்றி பகர்கிறது.

மனோமகலைப் பிரசுரங்கள் : கடைத்த நூல்களும் இலங்கை எழுத்தாளர்களும்

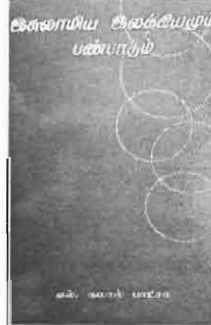
10.12.2017 தமிழகத்தின் “மணிமேகலைப் பிரசுரம் இயக்குனர் முனைவர் ரவிதமிழ்வுதனன் தலைமையில் நடந்த பிரமாண்டமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளியீட்டு விழாவில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியதாரர்களான உறுப்பினர்களில் விமர்சகர் திரு.கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சிறுகதை எழுத்தாளர் திரு.செ.முருகானந்தன், இசைக்கதை புலவர் மூத்தசான்றோன் சாயி பக்தர், தே.எஸ்.வரன் எம்.எஸ்.ஸ்ரீதயாளன், எழுத்தாளர் சித்தி சண்முகநாதன், இந்துமாமன்ற உபதவைர் த.மனோகரன் ஆகியோர்களின் நூல்கள் உட்பட 28 நூல்கள் சங்கத்தில் பிரதான மண்டபத்தில் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டன. இந் நிகழ்ச்சியை இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் சட்டத்தரணி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா அவர்களே அறிமுகஞ்செய்து தொகுத்து வழங்கியிருந்தார். சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களை சங்கம் பாராட்டி மகிழ்கிறது.

“மலரும் மணமும்” நிகழ்ச்சியில்... நூல் நயம்

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஞாயிறு தோறும் இரவு 9.50க்கு நடத்தும் “மலரும் மணமும்” நிகழ்ச்சியில் 17/01/2018இல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் காலாண்டு சஞ்சிகையான “ஓலை” பற்றி மிக அருமையான அறிமுகமும் / விமர்சனமும் இடம்பெற்றது. மிகவும் வரவேற்பைப் பெற்ற இந் நிகழ்ச்சியில் விமர்சனத்தை நாகபூஷணி கருபையா செய்ய, கட்டுப்பாட்டாளர் இராஜபுத்திரன் யோகராஜன் நிகழ்ச்சியை தயாரித்திருந்தார். ஓலையில் பிரசுரமான கட்டுரைகள், கௌரவிப்புக்கள், சிந்தனைகள், படங்கள் பற்றியெல்லாம், இந்நிகழ்ச்சி வாயிலாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியக்குழுவுக்கும், ஓலைச் சஞ்சிகைக்கும், பெருமை சூட்டிய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவைக்கு எமது நன்றிகள்!

- “நூலாடு எஸ்எம்ஜி, என்று அழைக்கப்பட்டு வடபுலப் பத்திரிகைகளிலும், வீரகேசரிப் பத்திரிகைத்துறையிலும், பணியாற்றிய பத்திரிகை ஆக்க இலக்கிய ஜாம்பவான் “கோபாலரத்தினத்தின் (கோபு) மறைவையொட்டி நாமும் எமது அனுதாபத்தினை சமர்ப்பிக்கின்றோம். அவர் பணியை மரியாதை செய்து, 17.02.2018இல் இதழியல் கருத்தரங்கிற்கு அவருடைய நாமம் சூட்டப்பட்டது.
- 1000 நூல்களின் விபரங்களை உள்ளடக்கி அற்புதமான நூலை இலக்கிய உலகத்துக்கு தந்த முல்லைத்தீவுப் பதியைச் சேர்ந்த படைப்பு இலக்கியக்காரர் திரு.யோ.புரட்சி பணியை மனதார வாழ்த்துகிறோம். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் புதிய காலாண்டு இதழான ஓலை சிற்றிதழின் வெளியீட்டுவிழா சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சங்கத் தலைவர் முன்னிலையில் இடம்பெற்றது. டாக்டர் ஜனாப் ஷெரிபுத்தீன் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்த மதிப்புரையை திருமதி. பவானி சிவகுமார் நிகழ்த்தினார். நாவலர் நற்பணி மன்றம் அமைப்பாளர் திரு.எஸ்.கருணைஆனந்தன் முதல் பிரதியைப்பெற ஓலையின் பிரதம ஆசிரியர் புலவர் எம்.எஸ்.ஸ்ரீதயாளன் ஏற்புரையை நிகழ்த்தி வாசகர்களின் ஒத்துழைப்பு நாடினார். செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

 <p>இசையிய இலக்கியமுறி பண்பாடும்</p>	<p>அரியநூலொன்று கிடைத்த நூல்... தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இஸ்லாமிய ஆக்கங்கள் தரும் பங்களிப்பு பற்றியது</p>
---	---

தலைநகரின் தனிப்பெரும் “ட்ரவல்ஸ்”
வணக்கம்

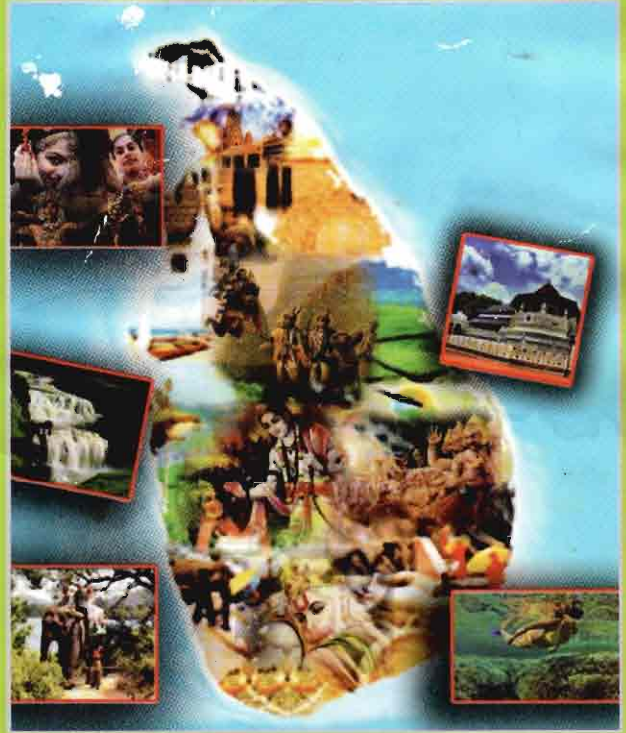
இலங்கை (Sri Lanka) முழுவதையுமே சுற்றிப்பார்த்து மகிழவும்,
பயன்பெறவும் வசதி செய்து கொடுத்துவரும் பிரபலமான
உல்லாசப் பயண வசதி செய் நிறுவனம்

Reg. No. PV104232

Oriens
Lanka Tours

Oriens Lanka Tours (Pvt) Ltd
No. 23/2, Galle Road, Colombo
Dehiwela, Sri Lanka.

T : +94 (0) 11 4386234
F : +94 (0) 11 4546434
M : +94 (0) 76 7027276
+94 (0) 77 6027276
E : info@orienslankatours.com
W : www.orienslankatours.com

Branches :
No. 21, Jalan Batu
36/21, AMJ, Section 36, 40470,
Shah Alam, Selangor, Malaysia
Mobile : +60126430336

4D, Habitat Crest
ITPL Whitefield Main Road
Hoodi 560048 Bangalore
Karnataka India
Telephone : +91 9108488202

உங்களுடைய தேவைகளை அனுசரித்து
நாள் அடிப்படையில் பிரயாண /
யாத்திரைகளுக்கான
பயண வசதி செய்து தரும் நிறுவனம்
தமிழ் / ஆங்கிலம் / சிங்கள மொழிபேசும்
சாரதி வழிகாட்டிகளுடன் வசதிகள் பல உண்டு.

கொழும்புத் தழிச்சு சங்க 75ஆவது நிறைவை வாழ்த்துகிறோம்!
இலக்கியக்குழுவுக்கு இங்க்தமான் நகர்த்துச்சகளை பாராட்டுகிறோம்